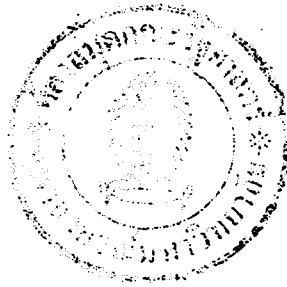

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์
ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

นางสาวสุภาวดี พยงค์ภาค

508 13526 24

เอกสารวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2552
ลิขสิทธิ์ของภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**Factors Correlate to A Decision to Visit Rattanakosin Island
of Thai Tourists**

Miss Supavadee Payonpak

508 13526 24

Directed Studies Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Public Administration

Department of Public Administration

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

หัวข้อเอกสารวิจัย

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์
ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

โดย

นางสาวสุภาวดี พยงค์ภาค

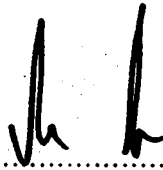
ภาควิชา

รัฐประศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

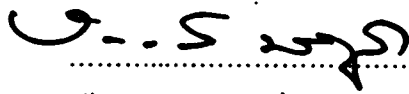
อาจารย์ ดร. ปกรณ์ ศิริประกอบ

ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับ
เอกสารวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร. ปกรณ์ ศิริประกอบ)

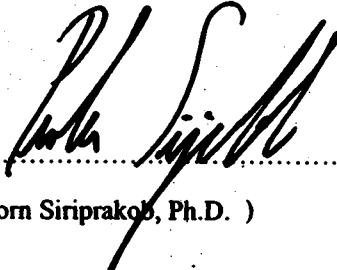

.....หัวหน้าภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปิณรส มาลากุล ณ อยุธยา)

Title Factors Correlate to A Decision to Visit Rattanakosin Island
of Thai Tourists
By Miss Supavadee Payonpak
Department Public Administration
Supervisor Prakorn Siriprakob, Ph.D.

Accepted by the Department of Public Administration, Chulalongkorn University in
Partial Fulfillment of the Requirement for the Master's Degree

.....Advisor
(Prakorn Siriprakob, Ph.D.)

.....Head, Department of Public Administration
(Assistant Professor Panaros Malakul Na Ayudhya)

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานคร ตลอดจนเพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ให้เป็นที่น่าสนใจยิ่งขึ้น โดยประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำนวน 200 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยว และปัจจัยด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ดังนี้ คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่มีความแตกต่างกันมีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ การกลับมาเที่ยวซ้ำ และความพึงพอใจกับสถานที่ท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ปัจจัยด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านค่าใช้จ่าย ด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล ด้านสภาวะแวดล้อม มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง โดยที่เมื่อเรียงลำดับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์จากมากไปน้อย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด คือ ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว และเมื่อจำแนกรายปัจจัย พบว่า เรื่องที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุด คือ เกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และมีวัฒนธรรมมายาวนาน รองลงมา คือ เกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามของสถาปัตยกรรมและมีความเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุด คือ การชุมนุมทางการเมืองบริเวณท้องสนามหลวงเป็นอุปสรรคต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ รองลงมา คือ สภาพอากาศที่

รื้อนอบอ้อมมีผลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวไม่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุด คือ การเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ได้ทุกฤดูกาล รองลงมา คือ ระยะทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวของเกาะรัตนโกสินทร์จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งไม่ไกลกันเกินไป ในส่วนของปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายที่สูญเสียไปกับการท่องเที่ยวรอบเกาะรัตนโกสินทร์มีความคุ้มค่า รองลงมา คือ ค่าใช้จ่ายในด้านการเดินทางบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีความเหมาะสมไม่สูงเกินไป และปัจจัยสุดท้าย คือ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุด คือ หน่วยงานภาครัฐมีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ โดยปรับภูมิทัศน์เพื่อให้คงสภาพเดิมไว้และมีการพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของกองการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ได้แก่ รดรางชมเมือง และการปั่นจักรยานชมเมือง มีความน่าสนใจและเพิ่มความหลากหลายให้กับการท่องเที่ยวมากขึ้น ตามลำดับ สำหรับข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา คือ ควรมีการจัดทำแผนการท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรมและพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ให้คงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ที่มีอยู่เดิม รวมถึงการอนุรักษ์ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าและความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของกรุงเทพมหานครต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

เอกสารวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้เนื่องจากบุคคลหลายท่านที่ได้ให้ความกรุณา ให้ความช่วยเหลือเรื่องข้อมูล ให้คำปรึกษาเสนอแนะ ตลอดจนให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ปกรณ์ ศิริประกอบ ที่ให้เกียรติเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้ความกรุณาในการให้คำแนะนำ และเสนอแนะข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ รวมถึงคอยตรวจสอบและแก้ไขความบกพร่องต่างๆ ในการศึกษา ทั้งในด้านการเขียนรายงานและวิธีการนำเสนอ รายงาน จนกระทั่งเอกสารวิจัยชิ้นนี้เสร็จสมบูรณ์ และกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปิณรสมาลากุล ณ อยุธยา และอาจารย์ ดร.ชนิศา จิตตฤทธะ ที่ให้ความกรุณาในการให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อแก้ไขปรับปรุงให้เอกสารวิจัยชิ้นนี้ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้และวิชาการทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ อันเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยนำองค์ความรู้เหล่านั้นมากลับกรอง และประมวลจนได้ผลงานวิจัยชิ้นนี้

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่กองการท่องเที่ยวกทมมหานคร ที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ตลอดจนผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้สละเวลาตอบแบบสอบถามงานวิจัย ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนนิสิตชาว รป.ม.28 ทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือด้านการเรียนและเป็นกำลังใจที่ดีต่อกัน รวมถึงเพื่อนๆ พนักงานหอการค้าเยอรมัน-ไทยทุกท่าน ที่คอยให้กำลังใจในการศึกษามาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจที่ดี มีความอดทน และพยายามจนประสบความสำเร็จในการศึกษา

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา น้องสาว และน้องชาย ที่ให้การสนับสนุนให้กำลังใจ ช่วยเหลือผู้วิจัยมา โดยตลอด ทำให้เอกสารวิจัยชิ้นนี้บรรลุผลสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุภาวดี พยงค์ภาค

เมษายน 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	5
แนวคิดเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด.....	11
แนวคิดด้านการท่องเที่ยว.....	15
นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว.....	24
ข้อมูลเกาะรัตนโกสินทร์กรุงเทพมหานคร.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	35
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	35
ลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	38
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	38
สมมติฐานทางการวิจัย.....	39
ประชากรในการวิจัย.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	41
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปและจำนวนร้อยละของคำตอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ การเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย.....	43
ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว.....	47
ตอนที่ 3 องค์ประกอบการท่องเที่ยว.....	54
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
สรุปผลการวิจัย.....	84
อภิปรายผลการวิจัย.....	88
ข้อเสนอแนะ.....	97
รายการอ้างอิง.....	100
ภาคผนวก.....	102
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	103
ประวัติผู้วิจัย.....	108

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรเพศ...	43
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรกลุ่มอายุ.....	44
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา.....	44
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรสถานภาพสมรส.....	45
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรอาชีพ.	45
ตารางที่ 4.6	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	46
ตารางที่ 4.7	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรภูมิลำเนา.....	46
ตารางที่ 4.8	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความถี่หรือจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์.....	47
ตารางที่ 4.9	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์.....	48
ตารางที่ 4.10	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์.....	48
ตารางที่ 4.11	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านบุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์.....	49
ตารางที่ 4.12	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านกิจกรรมที่ชื่นชอบและปฏิบัติเมื่อมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์.....	49
ตารางที่ 4.13	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านช่วงเวลา que เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์.....	50
ตารางที่ 4.14	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านระยะเวลาสำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์ต่อครั้ง.....	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
ตารางที่ 4.15	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านค่าใช้จ่ายที่ใช้ไป สำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ (ค่าใช้จ่าย/ครั้ง/คน).....	51
ตารางที่ 4.16	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านสถานที่ท่องเที่ยว ของเกาะรัตนโกสินทร์ที่มีความสนใจเป็นพิเศษและดึงดูดให้เดินทางมา ท่องเที่ยว.....	52
ตารางที่ 4.17	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการเดินทางกลับมา ท่องเที่ยวซ้ำอีกในอนาคต.....	53
ตารางที่ 4.18	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านกิจกรรมหรือสถานที่ ที่อยากให้มีเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่มีอยู่เดิมในเกาะรัตนโกสินทร์.....	53
ตารางที่ 4.19	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความพอใจกับการ ท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในปัจจุบัน.....	54
ตารางที่ 4.20	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นองค์ประกอบ การท่องเที่ยวด้านปัจจัยการท่องเที่ยวต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการ เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในภาพรวม.....	55
ตารางที่ 4.21	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นองค์ประกอบ การท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว.....	56
ตารางที่ 4.22	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นองค์ประกอบ การท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่าย.....	57
ตารางที่ 4.23	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นองค์ประกอบ การท่องเที่ยวด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐาน.....	58
ตารางที่ 4.24	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นองค์ประกอบ การท่องเที่ยวด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล.....	59
ตารางที่ 4.25	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นองค์ประกอบ การท่องเที่ยวด้านสภาวะแวดล้อม.....	61
ตารางที่ 4.26	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้าน องค์ประกอบการท่องเที่ยวจำแนกตามตัวแปรเพศ.....	62
ตารางที่ 4.27	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้าน องค์ประกอบการท่องเที่ยวจำแนกตามตัวแปรอายุ.....	62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
ตารางที่ 4.27.1	ผลต่างของระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวระหว่างอายุ..	63
ตารางที่ 4.28	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวจำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา.....	64
ตารางที่ 4.28.1	ผลต่างของระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวระหว่างระดับการศึกษา.....	64
ตารางที่ 4.29	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรสถานภาพสมรส.....	65
ตารางที่ 4.30	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรอาชีพ.....	66
ตารางที่ 4.30.1	ผลต่างของระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวระหว่างอาชีพ.....	67
ตารางที่ 4.31	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรระดับรายได้.....	68
ตารางที่ 4.31.1	ผลต่างของระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวระหว่างรายได้.....	69
ตารางที่ 4.32	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรภูมิลำเนา.....	70
ตารางที่ 4.33	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรความถี่ของการเดินทาง.....	70
ตารางที่ 4.34	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว..	71
ตารางที่ 4.35	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวจำแนกตามตัวแปรบุคคลที่ร่วมเดินทาง.....	72
ตารางที่ 4.36	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรช่วงเวลาที่เดินทาง.....	72
ตารางที่ 4.37	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรระยะเวลาที่ใช้ท่องเที่ยว.....	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
ตารางที่ 4.38	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรค่าใช้จ่าย.....	74
ตารางที่ 4.39	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรการกลับมาเที่ยวซ้ำ.....	74
ตารางที่ 4.40	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรกิจกรรมเพิ่มเติม.....	75
ตารางที่ 4.41	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรความพอใจของการท่องเที่ยว.....	76
ตารางที่ 4.41.1	ผลต่างของระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวระหว่างความพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว.....	76
ตารางที่ 4.42	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์.....	77
ตารางที่ 4.43	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์.....	78
ตารางที่ 4.44	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐานกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์.....	79
ตารางที่ 4.45	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาลกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์.....	80
ตารางที่ 4.46	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสภาวะแวดล้อมกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์.....	81

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
แผนภาพที่ 2.1 แสดงลำดับชั้นความต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์ (Abraham H. Maslow)...	8
แผนภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	37

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ประกอบด้วยธุรกิจที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันเป็นลูกโซ่โดยมีธุรกิจหลัก ได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจการเดินทางระหว่างประเทศ และธุรกิจโรงแรม ส่วนธุรกิจรองได้แก่ ธุรกิจการจำหน่ายของที่ระลึก ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจการเดินทางในประเทศ เป็นต้น รวมทั้งยังเป็นธุรกิจที่กระตุ้นอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมการก่อสร้างและพัฒนาที่ดิน และยังส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ซึ่งก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนในระดับรากหญ้า ดังนั้นการท่องเที่ยวจึงเป็นอุตสาหกรรมที่รัฐบาลหลายประเทศให้ความสำคัญในฐานะที่เป็นยุทธศาสตร์หลักในการสร้างรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศให้แก่ระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างรวดเร็ว

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในหลายประเทศที่ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวในฐานะที่เป็นการค้าบริการที่มีศักยภาพเพื่อสร้างงาน กระจายรายได้ และหารายได้จากเงินตราต่างประเทศ โดยได้กำหนดให้การท่องเที่ยวมีความสำคัญในลำดับต้นของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมทั้งเร่งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในประเทศเพื่อให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ได้ระบุนวัตกรรมและแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวไว้ในยุทธศาสตร์การเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ กล่าวคือ “พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มการจ้างงานและกระจายรายได้สู่ชุมชน เน้นการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ และพัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น ซึ่งรวมถึง วิถีชีวิต สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีพื้นบ้าน ตลอดจนการส่งเสริมไทยเที่ยวไทย และการประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน” พร้อมทั้งตั้งเป้าหมายที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย (Tourism Capital of Asia) ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ (Quality Tourism Destination) ภายในปี 2551

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังถือเป็นการพักผ่อนที่ช่วยลดความตึงเครียด พร้อมๆกับสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้มาเยือนและเจ้าของท้องถิ่น จึงเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญอย่างมากทั้งในด้านเศรษฐกิจ และสังคม ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น ในระดับประเทศและระดับภูมิภาคจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว โดยการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ให้มีความสมบูรณ์ เพื่อสร้างศักยภาพทางการท่องเที่ยวสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวที่มี

ปริมาณเพิ่มขึ้นในอนาคต ดังจะเห็นได้จาก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ คือ มุ่งส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

ด้วยกระแสผลักดันการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาล พร้อมกับการสอดรับการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั่วประเทศทั้งส่วนกลางและภูมิภาค ซึ่งหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร และหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ต่างต้องทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยให้เป็นที่รู้จัก และดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมาเยือน ซึ่งในแต่ละภาคและแต่ละจังหวัดของประเทศไทยนั้นมีความแตกต่างกันทั้งในลักษณะของภูมิประเทศ ภูมิอากาศ รวมถึงขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม เอกลักษณ์ และความเป็นอยู่ของท้องถิ่น ซึ่งถือเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของประเทศไทย รวมถึงกรุงเทพมหานครด้วยเช่นกัน

กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ เปรียบเสมือนประตูเข้าออกของประเทศเพื่อเดินทางต่อไปยังที่ต่างๆ ประกอบกับ ความมีชื่อเสียง มีเอกลักษณ์ เป็นศูนย์กลางการติดต่อที่สำคัญ มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวบริเวณรอบเกาะรัตนโกสินทร์ ซึ่งเป็นสถานที่ที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเยือนในแต่ละปีเป็นจำนวน ไม่น้อยและได้รับความนิยมาจนกระทั่งปัจจุบัน เนื่องจากเป็นพื้นที่แหล่งประวัติศาสตร์และศูนย์รวมอาคารสถาปัตยกรรมชั้นยอดของประเทศ ดังนั้นเกาะรัตนโกสินทร์จึงเป็นศูนย์กลางแห่งการอนุรักษ์มรดกทางประวัติศาสตร์ ศิลปะและสถาปัตยกรรมที่สำคัญของประเทศอย่างแท้จริง ด้วยเหตุดังกล่าว จึงทำให้พื้นที่บริเวณนี้ กลายเป็นเขตการบริการเพื่อการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และมรดกทางสถาปัตยกรรมที่ใหญ่ที่สุดของกรุงเทพมหานคร และเหมาะสมกับการเป็นห้องต้อนรับของประเทศ (Thailand Hospitality) อย่างแท้จริง นอกจากนี้แล้วกรุงเทพมหานครยังได้รับเลือกให้เป็นเมืองที่ดีที่สุดในโลก ในปี 2008 จากการประกาศผล World's Best Awards ของนิตยสาร Travel + Leisure ดังนั้นกรุงเทพมหานครจึงให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและยั่งยืนพร้อมกับให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น ดังจะเห็นได้จาก แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2545-2549 โดยแผนพัฒนากรุงเทพมหานครในสาขาการท่องเที่ยว ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ว่าด้วยเรื่อง “ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยตระหนักถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน” ซึ่งมีเป้าหมาย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการและบริหารการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร อีกทั้งแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมถึงแผนแม่บทเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ที่ประกอบด้วย 3 แผนหลัก ได้แก่

1. แผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ (บริเวณฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา) เน้นการปรับปรุงภูมิทัศน์ของเมือง โดยการอนุรักษ์และปรับปรุงบริเวณป้อมมหากาฬและใกล้เคียง การอนุรักษ์และพัฒนาการสัญจรทางบกและทางน้ำ บริเวณกรุงรัตนโกสินทร์ชั้นนอกและชั้นใน การปรับปรุงบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยา และการปรับปรุงบริเวณพื้นที่อื่นๆ

2. แผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ (บริเวณฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา) แผนฉบับนี้เน้นการอนุรักษ์พื้นที่โบราณสถานต่างๆ บริเวณฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้ามกับกรุงรัตนโกสินทร์

3. แผนแม่บทเพื่อการพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบขนส่งมวลชน ทางน้ำ ทางเดินเท้า และการใช้ที่ดิน ประกอบด้วย แผนแม่บทการใช้ที่ดิน แผนแม่บทระบบคมนาคมขนส่ง แผนแม่บทสาธารณูปโภค แผนแม่บทสาธารณูปการ และแผนแม่บทสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์เมือง

จากความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวข้างต้น ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะหาคำตอบว่า ด้วยสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำในปัจจุบัน และการส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาลและกรุงเทพมหานคร ตลอดจนการแข่งขันในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจากที่ต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ ปัจจัยหรือตัวแปรสำคัญใดที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการวางแผนกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานคร ของนักท่องเที่ยวชาวไทย
2. เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานครให้เป็นที่น่าสนใจยิ่งขึ้น

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำนวน 200 คน เป็นการสำรวจจากแบบสอบถาม โดยการศึกษาหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ อันประกอบไปด้วย ปัจจัยต่างๆ ได้แก่

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพการสมรส และภูมิลำเนา

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ความถี่ของการเดินทางมาท่องเที่ยว วัตถุประสงค์หลักของการท่องเที่ยว พาหนะที่เลือกใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว บุคคลที่ร่วมเดินทาง กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบ ช่วงเวลาในการท่องเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวต่อครั้ง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อคนต่อครั้ง สถานที่ที่มีความน่าสนใจในเกาะรัตนโกสินทร์ การกลับมาเที่ยวซ้ำ กิจกรรมที่อยากให้มีเพิ่มเติม และ ความพอใจกับสถานที่ท่องเที่ยวในเกาะรัตนโกสินทร์

ปัจจัยด้านองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านค่าใช้จ่าย ด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล และด้านสภาวะแวดล้อม ซึ่งระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ คือ ระหว่างเดือนกรกฎาคม - เดือนตุลาคม พ.ศ. 2552 เป็นระยะเวลา 4 เดือน

1.4 ข้อจำกัดของการวิจัย

การวัดระดับความคิดเห็นในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือหลักในการวิจัย เนื่องจากเป็นวิธีการที่ประหยัดเวลา และรวดเร็ว แต่ระดับความคิดเห็นเป็นเรื่องละเอียดอ่อน จึงไม่อาจสรุปผลได้ด้วยแบบสอบถามเพียงอย่างเดียว จำเป็นต้องอาศัยการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้มาเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง และพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ต่อไป

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวไทย
2. ทราบถึงปัญหา และอุปสรรค ของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวไทย
3. ทราบแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เกาะรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานครให้มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น
4. เป็นการส่งเสริมงานวิจัยให้กว้างยิ่งขึ้น และอาจเป็นแนวทางให้ผู้สนใจได้หยิบยกมาทำการศึกษาเพื่อต่อยอดงานวิจัยต่อไป

บทที่ 2

แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานคร โดยเลือกศึกษาเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยผู้วิจัยได้รวบรวมแนวความคิด ทฤษฎี ข้อมูล และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด
3. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
4. แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล
5. ข้อมูลกรุงเทพมหานคร
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2542: 36) ให้ความหมายของแรงจูงใจ (Motive) หมายถึง ความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นของบุคคลหนึ่งที่ต้องการแสวงหาความพอใจด้วยพฤติกรรมที่มีเป้าหมายและแรงกระตุ้น (Drive) เป็นตัวทำให้เกิดการกระตุ้นอย่างรุนแรง เพื่อจะได้เกิดการตอบสนองที่พอใจ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2550: 238, อ้างอิงจาก Kerrin, Hartley and Rudelius. 2004: 105) ให้ความหมายของการจูงใจ (Motivation) หมายถึง อิทธิพลหรือสภาพภายในที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคล แรงจูงใจเกิดจากภายในตัวบุคคล แต่อาจจะถูกกระตุ้นจากปัจจัยภายนอก เช่น วัฒนธรรม สังคม เพื่อตอบสนองความต้องการ

ฉัตรยาพร เสมอใจ และคณะ (2454: 103, อ้างอิงจาก Schiffman, Leon G, and Kanuk Leslie Lazer) แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง แรงขับ (Drive) ภายในของบุคคลที่กระตุ้นให้แสดงพฤติกรรม โดยที่แรงขับจะมาจากความเครียดที่เกิดจากความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง

อดุลย์ จาตุรงค์กุล และคณะ (2550: 124) แรงจูงใจ หมายถึง พลังผลักดัน (Drive) ภายในตัวบุคคลที่บังคับบุคคลนั้นให้ก่อปฏิบัติการ พลังผลักดันหรือแรงขับดันนั้น เมื่อเกิดขึ้นมาก็จะเกิดสภาวะความเครียด (Tension) อันเกิดมาจากความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลจะดิ้นรนเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการได้ ซึ่งจะมีผลทำให้ความเครียดถูกบรรเทา

ภาวิณี หมูศิริเลิศ (2552) แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งกระตุ้นภายในของแต่ละบุคคลที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการ

จากความหมายของแรงจูงใจที่กล่าวมา สรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งกระตุ้นหรือแรงขับจากภายในตัวบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลเกิดพฤติกรรมการกระทำ เพื่อให้เกิดการตอบสนองและนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

ธรรมชาติหรือที่มาของแรงจูงใจ

แรงจูงใจมีที่มาจากหลายสาเหตุด้วยกัน อาจเกิดมาจากความต้องการ แรงขับ สิ่งเร้าใจ การคาดหวัง หรือภาวะการตื่นตัวในบุคคล จะเห็นได้ว่าการจูงใจให้เกิดพฤติกรรมในคนเรานั้นไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอน เนื่องจากพฤติกรรมของมนุษย์มีความซับซ้อน แรงจูงใจอย่างเดียวกันอาจทำให้เกิดพฤติกรรมต่างกัน แรงจูงใจต่างกันอาจทำให้เกิดพฤติกรรมเหมือนกัน พฤติกรรมอย่างหนึ่งอาจเกิดจากแรงจูงใจหลายอย่าง และในบุคคลต่างสังคม ก็มักมีแรงจูงใจต่างกัน เนื่องจากสังคมที่ต่างกัน มักทำให้เกิดแรงจูงใจต่างกัน ธรรมชาติของแรงจูงใจมีที่มาจากสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการ (Needs) เป็นสภาพที่บุคคลขาดสมดุล เกิดแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อสร้างสมดุลให้ตัวเอง ความต้องการมีอิทธิพลมากต่อพฤติกรรม กล่าวได้ว่าสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อบรรลุดูจุดหมายปลายทางที่ต้องการนั้น ส่วนใหญ่เกิดเนื่องมาจากความต้องการของบุคคล ความต้องการในคนเรามีหลายประเภท นักจิตวิทยาแต่ละท่านจะอธิบายเรื่องความต้องการในรูปแบบต่างๆ กัน แต่โดยทั่วไปแล้ว เราอาจแบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 ความต้องการทางกาย (Physical Needs) เป็นความต้องการที่เกิดจากธรรมชาติของร่างกาย เช่น ต้องการกินอาหาร หายใจ ขับถ่ายของเสีย การเคลื่อนไหว พักผ่อน และต้องการทางเพศ ความต้องการทางกายทำให้เกิดแรงจูงใจให้บุคคลกระทำการเพื่อสนองความต้องการดังกล่าว เรียกแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางกายนี้ว่า แรงจูงใจทางชีวภาพ หรือทางสรีระ (Biological Motives)

1.2 ความต้องการทางสังคมหรือความต้องการทางจิตใจ (Social or Psychological Needs) เป็นความต้องการที่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม เช่น ต้องการความรัก ความมั่นคง ปลอดภัย การเป็นที่ยอมรับในสังคม ต้องการอิสรภาพ ความสำเร็จในชีวิต และตำแหน่งทางสังคม ความต้องการทางสังคมหรือทางจิตใจดังกล่าวนี้ เป็นเหตุให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมเพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการดังกล่าว คือ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่เรียกว่าแรงจูงใจทางสังคม (Social Motives)

2. แรงขับ (Drives) เป็นแรงผลักดันที่เกิดจากความต้องการทางกาย และสิ่งเร้าจากภายในตัวบุคคล ความต้องการ และแรงขับมักเกิดควบคู่กัน คือ เมื่อเกิดความต้องการแล้วความต้องการนั้นๆ ไปผลักดันให้เกิดพฤติกรรม เราเรียกว่าเป็นแรงขับ นอกจากนั้นแรงขับยังหมายถึงสภาพทางจิตวิทยาที่เป็นผลเนื่องมาจากความต้องการทางกาย

3. สิ่งล่อใจ (Incentives) เป็นสิ่งชักนำบุคคลให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ จัดเป็นแรงจูงใจภายนอก ซึ่งสิ่งชักนำนั้นอาจเป็นวัตถุ เป็นสัญลักษณ์ หรือเป็นคำพูดที่ทำให้บุคคลพึงพอใจ

4. การตื่นตัว (Arousal) เป็นภาวะที่บุคคลพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรม สมองพร้อมที่จะคิด กล้ามเนื้อพร้อมที่จะเคลื่อนไหว จากการศึกษาธรรมชาติ พฤติกรรมของมนุษย์พบว่า การตื่นตัวมี 3 ระดับ คือ การตื่นตัวระดับสูง การตื่นตัวระดับกลาง และการตื่นตัวระดับต่ำ ระดับที่นักจิตวิทยาค้นพบว่าดีที่สุดได้แก่การตื่นตัวระดับกลาง ถ้าเป็นการตื่นตัวระดับสูง จะตื่นตัวมากไปจนกลายเป็นตื่นตกใจหรือตื่นเดิน ถ้าตื่นตัวระดับต่ำก็มักทำงานทำงานเฉื่อยชา และจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้บุคคลตื่นตัว มีทั้งสิ่งเร้าภายนอกและสิ่งเร้าภายในตัวได้แก่ ลักษณะส่วนตัวของบุคคลแต่ละคนที่มีต่างๆ กัน ทั้งในส่วนที่เป็นบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย และระบบสรีระภายในของผู้นั้น

5. การคาดหวัง (Expectancy) เป็นการตั้งความปรารถนาหรือการพยากรณ์ล่วงหน้าของบุคคล ในสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป สิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นมักไม่ตรงกันเสมอไป ช่วงห่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ถ้าห่างกันมากก็อาจทำให้คับข้องใจ และเกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา การคาดหวังก่อให้เกิดแรงผลักดันหรือเป็นแรงจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมอีกส่วนหนึ่ง

6. การตั้งเป้าหมาย (Goal Settings) เป็นการกำหนดทิศทางและจุดมุ่งหมายปลายทางของการกระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของบุคคล จัดเป็นแรงจูงใจจากภายในของบุคคลผู้นั้น

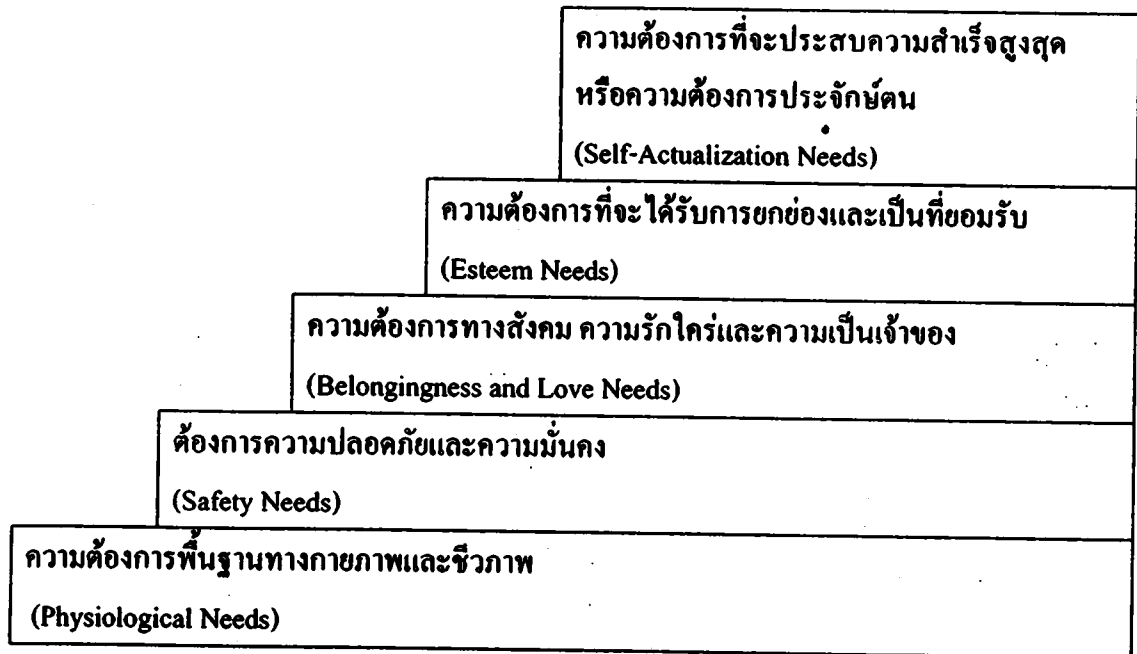
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Hierarchy of Needs Theory) ของอับราฮัม เอช. มาสโลว์ (Abraham H. Maslow, 1970)

สาระสำคัญของทฤษฎีนี้ คือ การเน้นย้ำในเรื่องของความต้องการของมนุษย์ มนุษย์ทุกคนนั้นมีความต้องการอยู่ตลอดเวลาอย่างไม่สิ้นสุด และเป็นความต้องการที่เป็นชุดที่มีการจัดลำดับไว้เป็นหลั่นชั้น ความต้องการระดับที่ต่ำที่สุดก็คือ ความต้องการพื้นฐานทางกายภาพและชีวภาพ

(Basic Physiological and Biological Needs) และระดับสูงที่สุดก็คือความต้องการที่จะประสบความสำเร็จหรือความต้องการประจักษ์ตน (Self-Fulfillment หรือ Self-Actualization Needs) ดังนี้

แผนภาพที่ 2.1 แสดงลำดับชั้นความต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์ (Abraham H. Maslow)

ขั้นที่ 1. ความต้องการพื้นฐานทางกายภาพและชีวภาพ (Physiological Needs) ความต้องการพื้นฐานทางกายภาพและชีวภาพนั้นเป็นความต้องการในระดับต่ำขั้นแรก เป็นความต้องการซึ่งจำเป็นเพื่อการอยู่รอดอันเป็นเรื่องทางกายภาพและชีวภาพคือ ความต้องการในการพักผ่อน อากาศ อุณหภูมิที่พอเหมาะ การขับถ่าย การเคลื่อนไหว เรื่องเพศ รวมตลอดถึงความต้องการในปัจจัยสี่คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค

ขั้นที่ 2. ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety Needs) สำหรับความต้องการที่จะมีความปลอดภัยและความมั่นคงนี้เป็นความต้องการที่ปรารถนาที่จะอยู่ห่างจากสิ่งที่เป็นภัยอันตรายทั้งปวงต่อชีวิตไม่ว่าจะเป็นอุบัติเหตุ โรคภัยไข้เจ็บต่างๆ รวมตลอดจนถึงความไม่มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ดังนั้นบุคคลและองค์การจึงสนใจในหลักประกันบางอย่าง ได้แก่ การประกันภัยในรูปแบบต่างๆ เช่น ในด้านสุขภาพ อุบัติเหตุและชีวิต เป็นต้น รวมถึงการเก็บเงินสะสม การใช้จ่ายบำนาญเมื่อเกษียณอายุ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยและมั่นคง

ขั้นที่ 3. ความต้องการทางสังคม ความรักใคร่และความเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love Needs) ความต้องการทางสังคม ความต้องการความรักใคร่ และความรู้สึกเป็นเจ้าของ บุคคลโดยทั่วไปมักจะมีความสัมพันธ์กับบิดามารดา สามีภรรยาและลูกรวมตลอดถึงญาติพี่น้อง นอกจากนั้น ความต้องการประเภทนี้ อาจตอบสนองได้ในสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ความต้องการมีความสัมพันธ์อันอบอุ่นกับเพื่อน โดยเฉพาะกับเพื่อนร่วมงาน และความรู้สึกที่ว่าตนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เป็นคนที่มีคุณค่าของกลุ่มที่เขาเป็นสมาชิก ถ้าปราศจากความรู้สึกที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

แล้ว เขาจะรู้สึกว่าเขาเป็นบุคคลไม่พึ่งปรารถนา และรู้สึกว่าตนนั้นไม่เป็นที่ต้องการหรือไม่มีคุณค่า และเรื่องที่คลุมไปถึงความรู้สึกเป็นเจ้าของด้วย

ขั้นที่ 4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องและเป็นที่ยอมรับ (Esteem Needs) ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องและเป็นที่ยอมรับ หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่มีคุณค่าในสายตาของคนอื่น ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความสามารถที่แท้จริงความสำเร็จ และความเคารพที่ได้รับจากคนอื่น ความต้องการเหล่านี้อาจแบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อยคือ

1. ความปรารถนาที่จะมีความแข็งแกร่ง มีความสำเร็จ มีความเพียงพอ มีความมั่นใจ เพื่อที่จะเผชิญโลก และมีความเป็นอิสระและเสรีภาพ

2. ความปรารถนาที่จะมีชื่อเสียงและเกียรติภูมิ ซึ่งเป็นการได้รับการเคารพหรือความยกย่องที่ได้รับจากบุคคลอื่น การได้รับ ความสนใจ ความสำคัญ หรือการเห็นคุณค่า

ขั้นที่ 5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูงสุดหรือความต้องการประจักษ์ตน (Self-Actualization Needs) มาสโลว์ ได้สรุปความคิดเกี่ยวกับการที่บุคคลพยายามมุ่งตอบสนองความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิตหรือความต้องการประจักษ์ตนนี้ว่า หมายถึง แนวโน้มของบุคคลที่จะเป็นอะไรหรืออยู่ในสถานภาพอะไรสักอย่างหนึ่งที่เขาเองมีศักยภาพจะเป็นได้ แนวโน้มนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นความปรารถนาที่จะเป็นอย่างที่ตนเป็นมากขึ้น สูงขึ้น โดยเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาสามารถจะเป็นได้

นอกจากความต้องการ 5 ขั้น ที่กล่าวมาแล้ว มาสโลว์ ยังได้เพิ่มความต้องการ ซึ่งมีความสำคัญต่อภาวะจิตใจมากอีกเป็น 2 ขั้น คือ

1. ความต้องการที่จะได้ทราบและได้เกิดความเข้าใจ (Cognitive Needs) ทำให้มนุษย์มีพฤติกรรมแสวงหาคำตอบ เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น

2. ความต้องการความสวยงาม (Aesthetic Needs) ทำให้มนุษย์มีพฤติกรรมแสวงหาสร้างสรรค์ และธำรงรักษาสิ่งสวยงามทั้งที่เป็นธรรมชาติ และศิลปะตามรสนิยมของคน

ประเภทของแรงจูงใจ

สิริวรรณ เสรีรัตน์ (2550: 72) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แรงจูงใจจากภายใน (Intrinsic Motives)

แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งหลักคั่นจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิดเห็น ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ เป็นต้น สิ่งต่างๆ ดังกล่าวมาแล้วนี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวร

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motives)

แรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล อาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศชื่อเสียง คำชม การได้รับการยอมรับยกย่อง ฯลฯ แรงจูงใจประเภทนี้ไม่คงทนถาวรต่อพฤติกรรม บุคคลจะแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าวเฉพาะในกรณีที่ต้องการรางวัล ต้องการเกียรติ ชื่อเสียง คำชม การยกย่อง การได้รับการยอมรับ เป็นต้น

แรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่สำคัญ และกระตุ้นให้คนเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น ได้แก่

1. แรงจูงใจทางกายภาพและจิตวิทยา (Physical and Psychological Motives) ได้แก่ ความต้องการการพักผ่อนทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อหลีกเลี่ยงงานประจำ และความยุ่งยากต่างๆ ไปหามุมสงบเพื่อรักษาสุขภาพ เล่นกีฬา การเที่ยวชมธรรมชาติ การซื้อของ การท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาความเพลิดเพลิน และได้พักผ่อนจิตใจของตนเองด้วย เช่น การไปทัวร์สมาธิ (Meditation Tour)

2. แรงจูงใจทางด้านวัฒนธรรมและการศึกษา (Cultural/Personal Education Motives) เป็นแรงจูงใจในด้านความอยากรู้อยากเห็น อยากรู้จักผู้คน สถานที่ และประเทศที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน สนใจอยากรู้เกี่ยวกับศิลปะ วัฒนธรรม คนตรี สถาปัตยกรรม นาฏศิลป์ ศิลปะพื้นบ้าน เทศกาล สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ และเพื่อศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจว่าเชื้อชาติอื่นๆ มีความเป็นอยู่อย่างไร ทำให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Eco-Tourism) อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

3. แรงจูงใจทางด้านสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Social/ Interpersonal/ Ethnic Motives) ได้แก่ การไปพบปะ เยี่ยมญาติหรือเพื่อน เยี่ยมสถานที่เกิด ไปเป็นเพื่อนผู้อื่น การได้พบหรือรู้จักกับมิตรใหม่ ซึ่งอาจจะต่างเชื้อชาติ ศาสนากับคน เป็นการแสวงหามิตรภาพ ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ โดยหลีกเลี่ยงจากสิ่งแวดล้อมที่คุ้นเคยเป็นการชั่วคราว จึงนับว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลถึงแม้ว่าจะต่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ก็เป็นแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้เกิดความต้องการเดินทาง เพื่อไปทำความรู้จักได้

4. แรงจูงใจทางการงานและธุรกิจ (Business/Work Related Motives) ได้แก่ การเจรจาติดต่อธุรกิจทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนการติดตามผลการเข้าร่วมประชุม สัมมนา การเดินทางไปโดยมีภาระงานเกี่ยวข้องเป็นบางส่วนด้วย หรือถึงทำงานเกี่ยวข้อง การติดต่อธุรกิจนอกจากจะใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยแล้ว การได้พบปะพูดคุยด้วยตนเองในสถานที่ของคู่เจรจาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งย่อมขยายผลความสำเร็จของธุรกิจออกไป กิจกรรมการท่องเที่ยวก่อนและหลังการประชุม (Pre and Post Tour) เป็นกิจกรรมที่ขาดไม่ได้ในการประชุมนานาชาติของโลก

5. แรงจูงใจด้านการบันเทิงและสิ่งเพลิดเพลิน (Entertainment/Amusement/Pleasure/Pastime Motives) ได้แก่ การเที่ยวชมสวนสนุก สถานที่บันเทิงต่างๆ การได้ดูกีฬาและกิจกรรมบันเทิง ซึ่งให้ความเพลิดเพลิน เช่น การแสดงแสง-เสียง การได้ไปเที่ยวซื้อของยามว่าง การแสวงหาสิ่งเพลิดเพลิน

ของแต่ละบุคคลมีลักษณะหลากหลาย การได้ดูชมธรรมชาติชีวิตสัตว์ยังเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบมาก การพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวไว้ได้ดี จะเป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวทุกตลาดหลักยังคงมาเที่ยวต่อไป และถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การท่องเที่ยวยั่งยืน

6. แรงจูงใจทางศาสนา (Religious Motives) ได้แก่ การมีโอกาสไปร่วมแสวงบุญ ศึกษาธรรมะ ฝึกสมาธิเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาที่ตนเคารพนับถือ การได้ไปสักการะที่ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ การทำบุญทำทาน บริจาค ช่วยให้เกิดความสุขทางใจแก่นักท่องเที่ยว และถือได้ว่าพักพ่อนทางจิตใจด้วย

7. แรงจูงใจทางด้านสถานภาพและเกียรติภูมิ (Prestige and Status Motives) การเดินทางในบางครั้งอาจสร้างชื่อเสียง ยกฐานะ และเกียรติภูมิของคนให้สูงขึ้น เช่น การเดินทางไปประชุมสัมมนา ติดต่อธุรกิจ หรือศึกษาต่อต่างประเทศ เป็นต้น การได้มีโอกาสเดินทางไปทำกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้จะทำให้เป็นคนมีเกียรติ และมีสังคมดีขึ้น

การเดินทางท่องเที่ยว อาจไม่ได้เกิดขึ้นเพราะแรงจูงใจอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่อาจจะเกิดจากแรงจูงใจหลายอย่างผสมผสานกันไป เช่น การศึกษาหาความรู้ และมีโอกาสได้รักษาสุขภาพในเวลาเดียวกัน ดังนั้นจึงไม่มีแรงจูงใจใดเป็นแรงกระตุ้นที่เด่นชัดที่สุด

2.2 แนวความคิดด้านส่วนประสมทางการตลาด

ความหมายส่วนประสมทางการตลาด

ฟิลิปส์ คอทเลอร์ (Philip Kotler, 2003: 16) ส่วนประสมทางการตลาด เป็นตัวแปรทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้ เป็นการสนองความต้องการหรือความพอใจให้กับกลุ่มเป้าหมาย

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2541) สรุปว่า ส่วนประสมทางการตลาด หมายถึง ตัวแปรทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้ที่องค์กรจะต้องนำมาใช้ร่วมกัน เพื่อสนองความพึงพอใจของตลาดเป้าหมายด้วยเครื่องมือต่อไปนี้ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด

กุลวดี อุระโรจนานนท์ (2545: 16) สรุปไว้ว่า ส่วนประสมทางการตลาด เป็นปัจจัยที่สามารถควบคุมได้ และสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เพื่อให้กิจการอยู่รอดและสามารถดำเนินต่อไปได้ หรืออาจเรียกได้ว่า ส่วนประสมทางการตลาดเป็นเครื่องมือทางการตลาดที่ถูกใช้เพื่อสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย ทำให้ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายมีความพอใจ

กล่าวโดยสรุป ส่วนประสมทางการตลาด หมายถึง ปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยให้การดำเนินธุรกิจด้านการตลาดบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กร เปรียบเสมือนอาหารที่ถูกปากต้อง

อาศัยส่วนประสมของเครื่องปรุงต่าง ๆ ในสัดส่วนที่พอเหมาะซึ่งกันและกันอย่างกลมกลืน ซึ่งอาจจะถูกปากและไม่ถูกปากของแต่ละคนต่างกันออกไป

องค์ประกอบหรือส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix)

ส่วนประสมทางการตลาด เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยให้การดำเนินธุรกิจ หรือองค์การสามารถดำเนินงานได้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กร ซึ่งปัจจัยต่างๆ ประกอบด้วย 4 P's ซึ่งเรียกว่า "ปัจจัยที่ควบคุมได้" หรือ "ปัจจัยภายใน" และนอกจากนี้ยังต้องพิจารณา "ปัจจัยภายนอกองค์กร" ซึ่งไม่สามารถควบคุมได้ โดยพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่ควบคุมได้ (Controllable Factors) ประกอบด้วย

1.1 ผลิตภัณฑ์ (Product) เป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานที่นำไปตอบสนองความต้องการ สร้างความพึงพอใจให้ผู้บริโภคที่แตกต่างกัน ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจจะมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์จึงประกอบด้วย สินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์กรหรือบุคคล โดยที่ผลิตภัณฑ์ต้องมีบรรทัดฐาน มีคุณค่าในสายตาของผู้บริโภค ซึ่งการกำหนดกลยุทธ์ในด้านของผลิตภัณฑ์หรือบริการต้องพยายามคำนึงถึงปัจจัยอื่นๆ ประกอบด้วย ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ การกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีลักษณะใหม่และปรับปรุงให้ดีขึ้น ซึ่งต้องคำนึงถึงความสามารถในการตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น

1.2 ราคา (Price) เป็นสิ่งกำหนดมูลค่าของผลิตภัณฑ์ในรูปของเงินตรา ผู้บริโภคจะใช้ราคาเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินคุณภาพและคุณค่าของผลิตภัณฑ์ที่เขาคาดหวังว่าจะได้รับ การกำหนดราคาที่เหมาะสมกับสินค้าเป็นส่วนหนึ่งที่จะก่อให้เกิดการตัดสินใจบริโภค

1.3 การจัดจำหน่าย (Place of Distribution) เป็นการสนับสนุนเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน อำนวยความสะดวกด้านเวลา สถานที่และปริมาณ เป็นเส้นทางที่ผลิตภัณฑ์ถูกเปลี่ยนมือไปยังตลาด ในระบบช่องทางการจัดจำหน่ายจึงประกอบด้วยผู้ผลิต คนกลาง ผู้บริโภคคนสุดท้าย หรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม โดยมีกิจกรรมซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยกระจายสินค้า ประกอบด้วย การเก็บรักษาสินค้า การขนส่ง และการบริหารสินค้าคงเหลือ

1.4 การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นการจัดกิจกรรมการติดต่อหรือการสื่อสาร เพื่อเผยแพร่ข่าวสารทั้งสามองค์ประกอบที่ผ่านมาไปสู่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งการส่งเสริมการตลาด เปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือการสื่อสารเพื่อสร้างความพึงพอใจต่อสินค้าหรือบริการ เพื่อกระตุ้นหรือก่อให้เกิดความต้องการและตัดสินใจบริโภค โดยเครื่องมือการส่งเสริมการตลาดที่สำคัญประกอบด้วย การโฆษณา (Advertising) การขายโดยใช้พนักงานขาย (Personal Selling) การส่งเสริมการขาย (Sales Promotion) การให้ข่าวและการประชาสัมพันธ์ (Publicity and Public Relations: PR) และการตลาดทางตรง (Direct Marketing) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2546)

2. ปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้ (Uncontrollable Factors) สิ่งแวดล้อมมหภาคที่มีอิทธิพลต่อการตลาด ซึ่งประกอบด้วย

1.1 ลักษณะของประชากร (Demography) ปริมาณการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรย่อมหมายถึง การเพิ่มขึ้นของความต้องการของมนุษย์ และหมายถึงการเพิ่มขึ้นของตลาดอีกทางหนึ่ง ถ้าหากว่าการตลาดนั้นมีอำนาจซื้อ (Purchasing Power) อัตราการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของประชากรมีผลกระทบต่อธุรกิจโดยตรง

1.2 ภาวะทางเศรษฐกิจ (Economic Conditions) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อโครงการการตลาดมากมายเช่น อัตราดอกเบี้ย แหล่งการเงิน ภาวะเงินเฟ้อ และการให้สินเชื่อ เป็นต้น เมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงจะมีผลกระทบต่อกิจการบ้านจัดสรร คอนโดมิเนียมและกิจการอื่นๆที่ต้องไปกู้เงินมาดำเนินการ และในด้านการตลาดระหว่างประเทศ อัตราการแลกเปลี่ยนเงินมีผลกระทบต่อ การนำเข้าสินค้าและการส่งสินค้าออกเป็นอย่างมาก รวมถึงระดับรายได้ของบุคคลซึ่งจะมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับระดับราคาของสินค้าและภาวะเงินเฟ้อที่จะส่งผลกระทบต่อระบบการตลาดอย่างมาก

1.3 สังคมและวัฒนธรรม (Social and Cultural Forces) สังคมประกอบด้วยคนหรือผู้บริโภคซึ่งรวมกันอยู่มากมายมีระดับอายุ การศึกษาไม่เหมือนกัน ปัจจัยทั้งสองนี้มีความสำคัญต่อการดำเนินการตลาดอย่างมาก หากจะพิจารณาอีกซึ่งขึ้นไปอีก ก็พบว่าเมื่อบุคคลมาอยู่รวมกันมากๆ ก็ย่อมจะทำให้เกิดขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ ทศนคติความต้องการ ความปรารถนา และปัญหาของสังคม เป็นต้น

1.4 การเมืองและกฎหมาย (Political and Legal Forces) กฎหมาย พระราชบัญญัติต่าง ๆ หน่วยงานของรัฐ และพลังกดดันต่างๆ สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลและเป็นข้อจำกัดต่อหน่วยงานหรือองค์การธุรกิจอย่างมากที่ทำให้กิจการ ไม่อาจจะดำเนินงานได้โดยเสรีแต่จำเป็นต้องปฏิบัติตามขอบเขตหรือกรอบของการเมืองและกฎหมาย

1.5 เทคโนโลยี (Technology) วิทยาการใหม่ ๆ ทุกชนิดแม้ว่าจะมีประโยชน์เชิงสร้างสรรค์ทำให้สิ่งอย่างหนึ่งดีขึ้น แต่ในขณะเดียวกันมักจะมีผลทางด้านการทำลายอีกสิ่งหนึ่งอย่างหนึ่งเสมอ

1.6 การแข่งขัน (Competition) การดำเนินการตลาดเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าเป้าหมายที่ได้เลือกสรรไว้ นั้น มิใช่ว่าจะมีแต่เพียงบริษัทเดียวเท่านั้น ยังมีบริษัทอื่นที่เป็นคู่แข่งอีกมากมาย และทุกบริษัทต่างก็พยายามที่จะจัดระบบการตลาดขึ้นมาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจอย่างสูงสุดแก่กลุ่มเป้าหมายเช่นกัน

องค์ประกอบทางการตลาดในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

องค์ประกอบหรือส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง องค์ประกอบหลายๆ อย่างที่ผู้ประกอบการใช้เป็นเครื่องมือหรือกลยุทธ์ทางการตลาดที่สามารถควบคุมหรือพัฒนาได้ (4P's) เพื่อให้ธุรกิจการท่องเที่ยวประสบความสำเร็จ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ ได้แก่

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง สินค้าและบริการทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมที่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวเสนอขาย เพื่อตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้นักท่องเที่ยว เช่น รายการทัวร์เหมา (Package Tour) เรือสำราญ (Cruise)
 2. ราคา (Price) หมายถึง จำนวนเงินที่นักท่องเที่ยวต้องจ่ายตามมูลค่าของสินค้าและบริการที่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวเป็นผู้กำหนดราคาของสินค้าและบริการ และการกำหนดราคา เช่น ราคาทัวร์ยุโรป
 3. ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place / Process of Delivery) หมายถึง กลไก กระบวนการหรือช่องทางจำหน่ายสินค้าและบริการ ไปให้ถึงผู้บริโภค โดยรวดเร็ว และสะดวกที่สุด
 4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) หมายถึง วิธีการที่จะกระตุ้นให้ลูกค้าต้องการซื้อสินค้าและบริการเร็วขึ้น ซื้อจำนวนมากขึ้น เช่น การโฆษณา และการส่งเสริมการขาย
 5. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) หมายถึง บรรยากาศขณะซื้อขายสินค้าและบริการ และขณะที่ลูกค้าบริโภคสินค้า ซึ่งจะสามารถสร้างความรู้สึกรักพอใจหรือไม่พอใจได้ในทันที
 6. กระบวนการซื้อ (Purchasing Process) หมายถึง การศึกษาข้อมูลทางการตลาด เพื่อให้ทราบถึงกระบวนการซื้อของนักท่องเที่ยว และการเลือกสรรผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยว
 7. การจัดรวมผลิตภัณฑ์ (Packaging) หมายถึง การจัดรวมสินค้าและบริการท่องเที่ยวหลายๆ อย่างที่เหมาะสมเข้าด้วยกัน เพื่อตอบสนองกลุ่มตลาดเป้าหมายธุรกิจ เช่น รายการนำเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ
 8. ความร่วมมือทางธุรกิจ (Partnership/Participation) หมายถึง การประสานงานร่วมมือกันทางธุรกิจระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ในธุรกิจท่องเที่ยวในการร่วมมือเสนอขายสินค้าและบริการการท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและได้รับความพอใจสูงสุด โดยรักษาคุณภาพมาตรฐานการบริการ และระดับราคาที่เหมาะสม
- นอกจาก 8Ps ข้างต้นแล้ว องค์ประกอบทางการตลาดในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ยังมีอีกหลายอย่างที่ธุรกิจควบคุมได้ยากหรือควบคุมไม่ได้ เช่น บุคลากรการท่องเที่ยว (Personnel) ประชาชน (People) การเมือง (Politics/Power) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อสถานการณ์การตลาดท่องเที่ยว การเพิ่มหรือลดจำนวนนักท่องเที่ยว

2.3 แนวคิดด้านการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

ดุษ ชุมสาย (2527: 42-43) ได้ให้ความหมายของ การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางซึ่งการเดินทางที่สามารถนับว่าเป็นการท่องเที่ยวต้องมีเงื่อนไขอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. ต้องเป็นการชั่วคราว
2. ต้องเป็นไปตามความสมัครใจของผู้เดินทาง
3. ต้องมีค่าใช้จ่ายเพื่อการประกอบอาชีพหรือรายได้

ฮันซีเกอร์ และครุฟฟ์ (อ้างอิงจาก ดุษ ชุมสาย 2527: 43) ให้นิยามการท่องเที่ยวไว้ว่า เป็นความสัมพันธ์ที่กระตือรือร้นและเป็นปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัยอยู่อย่างชั่วคราวของคนต่างถิ่นกับท้องถิ่นที่เขาพักอาศัยอยู่ ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่ามีได้เป็นการพักอยู่เพื่อประกอบธุรกิจให้เกิดผลกำไร

นอร์วัล (อ้างอิงจาก ดุษ ชุมสาย 2527 : 43) ให้นิยามว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การที่คนแต่ละคนเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง โดยมีได้มีความตั้งใจจะพำนักอาศัยอยู่อย่างถาวรหรือประกอบอาชีพ แต่หากเป็นผู้นำเงินมาใช้จ่ายในประเทศที่บุคคลนั้นได้พำนักอาศัยอยู่ชั่วคราว

กรุงเทพมหานคร การท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจการงานประจำ กิจกรรมของมนุษย์ ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ 3 ประการ คือ

1. เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. การเดินทางต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ
3. เป็นการเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ได้มีค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นการประกอบธุรกิจ หรือหารายได้

โดยสรุปแล้ว การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางไปยังสถานที่ต่างถิ่น ซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่พำนักอาศัยประจำของบุคคลนั้น และเป็นการเดินทางไปแบบชั่วคราว โดยมีค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นการประกอบอาชีพหรือหารายได้

ประเภทของการท่องเที่ยว

สมิธ (Smith, 1997: 2-3) ได้แบ่งประเภทของการท่องเที่ยวออกเป็นกลุ่มหรือประสบการณ์ออกเป็น 7 ประเภท คือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ (Ethnic) เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ที่จะสังเกตการแสดงออกทางวัฒนธรรม และแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรต่างเผ่าพันธุ์ ซึ่งจะรวมไปถึงการไปเยือนบ้านเกิดเมืองนอน การเข้าร่วมพิธีกรรม รำฟ้อนและเข้าร่วมพิธีทางศาสนาต่างๆ
2. การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรม (Cultural Tourism) เป็นการเดินทาง เพื่อสัมผัส และบางกรณีก็เข้าร่วมการใช้วิถีชีวิตเก่าๆ ที่กำลังสูญหายหรือหายไปหมดแล้ว ลักษณะแบบท้องถิ่นเก่าๆ เป็นสิ่งที่มี

สีสันและเป็นที่น่าสนใจ เช่น งานเทศกาล เครื่องแต่งกายตามประเพณี การละเล่นพื้นบ้าน การแสดง ศิลปวัฒนธรรม และหัตถกรรมรุ่นโบราณ เป็นต้น

3. การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อชมพิพิธภัณฑ์ สถานและโบราณวัตถุเก่าๆ ที่เน้นถึงความรุ่งเรืองในอดีต อาจเป็นการไปชมอนุสาวรีย์ โบสถ์วิหาร ซากปรักหักพัง วังต่างๆ และการแสดงแสงเสียงเหตุการณ์เด่นๆ ในอดีตกาล เป็นต้น

4. การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม (Environment Tourism) การท่องเที่ยวประเภทนี้คล้ายคลึงกับการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ กล่าวคือ เป็นการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวมาจากแดนไกลให้เข้ามาท่องเที่ยว แต่ข้อนี้จะเน้นสิ่งดึงดูดใจ (Attractions) ที่เป็นสิ่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากกว่าที่จะเน้นชาติพันธุ์ การกลับคืนสู่ธรรมชาติและ การชื่นชมต่อความสัมพันธ์ของผู้คนกับพื้นที่พิภพ ก็อยู่ในกลุ่มนี้ ซึ่งรวมถึงการถ่ายภาพ การเดินทางไกล การปีนเขา การล่องเรือเล็ก และการตั้งแคมป์ เป็นต้น

5. การท่องเที่ยวเพื่อสันทนาการ (Recreational Tourism) เป็นการเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬา น้ำพุ น้ำแร่รักษาโรค การอาบแดดและการสมาคมกัน ในสิ่งแวดล้อมที่ผ่อนคลายจิตใจ ซึ่งสถานที่ดังกล่าว ได้แก่ หาดทราย ชายทะเล การแข่งขันกอล์ฟในสนามกอล์ฟชั้นเยี่ยม และการแข่งขันเทนนิส เป็นต้น การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนหย่อนใจ โดยเฉพาะ

6. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business Tourism) คือ การประชุม การพบปะกัน หรือการสัมมนา ซึ่งมีกรรวมเอาการท่องเที่ยวประเภทอื่นเข้ามารวมไว้ด้วย เมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเกิดขึ้น แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งจะมีการท่องเที่ยวไว้หลายประเภท บางแห่งเป็นทั้งแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม แล้วแต่นักท่องเที่ยวจะมีความต้องการอย่างไร

7. การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentive Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นเพื่อเป็นรางวัล แก่พนักงาน เพื่อเป็นสวัสดิการของหน่วยงาน และบริษัทห้างร้านต่างๆ เพื่อการดูงาน ประชุม ศึกษา หาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อสันทนาการ โดยหน่วยงานและบริษัทห้างร้านจะเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องของค่าใช้จ่ายทั้งหมด

มูลเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยว

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง

นักท่องเที่ยวเหล่านี้ใช้เวลาหยุดงานเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น เพื่อพบเห็นสิ่งใหม่ๆ เพื่อชมทิวทัศน์อันงดงาม เพื่อพบเห็นขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น เพื่อสงบอารมณ์กับความสงบของชนบท เพื่อสนุกสนานกับความอึกทึกครึกโครมและดีกรามใหญ่โตของเมืองใหญ่และเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยว และอื่นๆ ที่มีผลเป็นความสนุกสนานและความบันเทิง นักท่องเที่ยวบางคนไปเที่ยวเพื่อจะได้เปลี่ยนสถานที่พักอาศัยไปเรื่อยๆ ในขณะที่บางคนมีความภูมิใจ

ที่ได้ส่งไปรษณียบัตรของเมืองที่ไปเที่ยวมาให้เพื่อนได้รู้เห็น จะเห็นได้ว่าเหตุที่ทำให้เกิดสุขุขารมณ์ของ การท่องเที่ยวประเภทนี้มีหลายอย่างปละประการ และในหลายกรณีผสมกันมากกว่า 2-3 อย่างเสีย ด้วย ยิ่งถ้าเอาอุปนิสัยใจคอ รสนิยม ภูมิหลัง และฐานะการเงิน เข้าไปเป็นตัวแปรด้วยแล้ว การ ท่องเที่ยวเพื่อสุขุขารมณ์ยิ่งผันแปรไปอย่างกว้างขวางซับซ้อนที่สุด เป็นหน้าที่สำคัญของวิสาหกิจ ท่องเที่ยวที่จะต้องจัดบริการให้เป็นไปตามลักษณะปลีกย่อยของการท่องเที่ยวประเภทนี้ให้ดี

2. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน

นักท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน ได้แก่ พวกที่ใช้วันหยุดพักผ่อนโดยไม่ทำอะไร ทั้งนี้ เพื่อขจัดความ เหนื่อยล้าทั้งหลายทั้งปวง ทั้งทางกายและจิตใจที่เกิดขึ้นในคาบเวลาทำงานให้หมดสิ้นไป และเรียกหา พละกำลังกลับคืนมาสำหรับการเริ่มต้นทำงานในคาบใหม่ บางคนก็อาจพักผ่อนเพราะป่วยไข้หรือไม่ สบายเล็กน้อย นักท่องเที่ยวพวกนี้มักจะไปพัก ณ ที่ใดที่หนึ่งนานที่สุดเท่าที่จะทำได้ และมักจะเป็น สถานที่ที่จะให้ความมั่นใจได้ว่าสงบจริงๆ เช่น ชายหาด โกลด์ผู้คน หรือบนเขาบนคอกยห่างไกลจาก ความจอแจอีกทีก็ครึกโครม นักท่องเที่ยวพวกนี้จะเอาภาวะอากาศเป็นเกณฑ์ตัดสินใจว่าจะไป ท่องเที่ยวที่ไหน เช่น อากาศหนาวเย็น อากาศแห้งแล้ง พวกเจ็บไข้ด้วยโรคบางอย่างอาจเลือกไปเที่ยว พักผ่อนที่ศูนย์บำบัดโรค โดยเฉพาะ เช่น พวกที่เป็นโรคเกี่ยวกับทางเดินของลมหายใจ จะเลือกไป พักผ่อน ณ ที่ที่มีความชื้นน้อยๆ พวกเป็นโรคผิวหนังไปพักผ่อนใกล้ๆ บริเวณบ่อน้ำร้อน เป็นต้น

3. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

นักท่องเที่ยวที่ปรารถนาจะเรียนรู้ศิลปะวิทยาการเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติต่างๆ ในสถาบัน ศึกษาที่มีชื่อเสียง หรือในประเทศที่มีวัฒนธรรมเป็นที่น่าสนใจ ก็จะท่องเที่ยวไปยังประเทศนั้นๆ เพื่อ จะศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ในแง่มานุษยวิทยาและสังคมวิทยา เพื่อชมโบราณสถาน ที่เกี่ยวข้องกับ ข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ เพื่อติดตามความเจริญทางวัตถุและเทคโนโลยีปัจจุบัน เพื่อชมศิลปะ นานาพรรณในหอศิลป์ เพื่อนมัสการศูนย์ศาสนาที่สำคัญ เพื่อร่วมปฏิบัติในงานมหรหรรรมและงาน ฉลอง เพื่อชมการแสดงทางศิลปะครั้งสำคัญ เช่น คอนเสิร์ต การเดินทางโดยมีเหตุจงใจเรียกว่าเป็น แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นักธุรกิจท่องเที่ยวมักจะฉวยโอกาสเพื่อขายทัวร์เป็นพิเศษ เหตุจูงใจ เดียวกันนี้จูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศมากมายเช่นกัน

4. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา

การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาแบ่งได้เป็น 2 ชนิด ชนิดแรก ได้แก่ การท่องเที่ยวเพื่อไปชมการ แข่งขันกีฬาครั้งใหญ่ๆ ของโลก เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาแหลมทอง การแข่งขัน ฟุตบอล มวย กอล์ฟ เทนนิส เป็นต้น การแข่งขันกีฬาเหล่านี้ นอกจากจะดึงดูดพวกนักกีฬาที่เกี่ยวข้อง ให้ไปชมแล้ว บางทีผู้ติดตามและผู้สนใจยังคงตามไปชมกันมากกว่านักกีฬาที่ไปแข่งเสียอีก การแข่งขัน กีฬาประจำปีในประเทศไทย ซึ่งย้ายสถานที่แข่งขันไปตามเมืองใหญ่ๆ นับเป็นการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวอย่างสำคัญ และไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันในประเทศหรือระหว่างประเทศ มักจะมีการแข่งชิง

กันเป็นเจ้าภาพ เพราะได้เล็งเห็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่จะได้จากการที่คนจำนวนมากไปร่วมเล่นกีฬาและไปชมกีฬา การท่องเที่ยวเพื่อกีฬาอีกชนิดหนึ่ง ได้แก่ การท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬาขัณฑ์ที่มีการเล่นกีฬานิตินั้นๆ เช่น ในฤดูหนาว ซึ่งมีหิมะตมมากก็ไปเล่นสกี พ้นมรสุมก็เป็นเทศกาลเล่นเรือใบหน้าร้อนก็เป็นฤดูการปีนเขา และในฤดูกาลอื่นๆ ก็จะมีกิจกรรมที่เหมาะสมต่างกันไป จะเห็นได้ว่าประเทศที่มีภูมิประเทศที่เหมาะสมสำหรับให้นักท่องเที่ยวได้ไปเล่นกีฬาเหล่านี้ จะได้เปรียบในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้ว่าอ่าวพาทษาพัฒนาขึ้นเป็นแหล่งเล่นเรือใบ Lake Placid ในสหรัฐเป็นแหล่งการเล่นสกีค้ำน้ำแข็ง และหุบเขา Alpine ในประเทศต่างๆ เป็นแหล่งเล่นสกี เป็นคั้น

5. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ

อันที่จริงแล้วการท่องเที่ยวเพื่อประกอบธุรกิจไม่น่าจะนับเข้าเป็นการท่องเที่ยว เพราะขาดปัจจัยที่กล่าวมา การท่องเที่ยวต้องเป็นการกระทำอย่างเสรีและมีความตั้งใจที่จะท่องเที่ยว หากถือตามทฤษฎีก็น่าจะเป็นเช่นนั้น แต่ที่เป็นข้อเท็จจริงอยู่นั้น นักท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจแทบทุกคนก็ได้เจียดและจัดเวลาให้เหลือไว้สำหรับการท่องเที่ยวแท้ๆ ด้วย ซึ่งเป็นเวลาที่ว่างจากการปฏิบัติธุรกิจประจำวัน หรือถือโอกาสอยู่ท่องเที่ยวต่ออีก 2-3 วันเมื่อสิ้นคาบปฏิบัติธุรกิจแล้ว แต่ในด้านเศรษฐกิจของวิสาหกิจการท่องเที่ยวแล้ว นักท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจได้นำเงินตราต่างประเทศมาทิ้งไว้ในประเทศเจ้าบ้านมากเท่ากับนักท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ นอกจากนั้น ถ้าเป็นธุรกิจที่เกี่ยวกับการเจรจาซื้อขายสินค้า การชมนิทรรศการสินค้า หรือเทคโนโลยี ก็เรียกว่าเป็นการส่งเสริมกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจของประเทศเจ้าบ้านโดยตรง

6. การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม/สัมมนา

ในสมัยปัจจุบันซึ่งมีองค์การ คณะกรรมาธิการ สมาคม สหภาพ ฯลฯ ทั้งในประเทศและต่างประเทศมากมาย การเดินทางเพื่อประชุม สัมมนา ได้ส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวขึ้นอย่างมากมาย จนองค์การการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ International Union of Official Travel Organization (IUOTO) เคยเห็นสมควรที่จะจัดนักท่องเที่ยวเพื่อการประชุม สัมมนา ไว้ต่างหากอีกพวกหนึ่ง ตามสถิติของ IUOTO ปรากฏว่า ใน ค.ศ. 1967 มีการประชุมประเภทต่างๆ ระดับโลกถึง 3,500 แห่ง และผู้เข้าประชุมตลอดผู้ติดตามมีจำนวนเป็นเรือนแสน และการประชุมดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในการจัดระเบียบวาระการประชุมทั้งหลายเหล่านี้ เกือบจะไม่มีกรรมาธิการ ผู้จัดจะต้องมีรายการนำเที่ยวอย่างน้อย 1 ครั้ง ทำให้ผู้เข้าประชุมและผู้ติดตามกลายเป็นนักท่องเที่ยวสมบูรณ์แบบที่เดียว

สมัยนิยมแห่งการประชุมมีประโยชน์แก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างมาก นอกจากจะเพิ่มปริมาณให้แก่การขนส่งแล้ว โรงแรมต่างๆ ยังได้ผู้มาพักในฤดูกาลที่โรงแรมพร้อมผู้มาพักอย่างมากด้วย เพราะการประชุมมักจะต้องรอเวลานัดหมายกันในขณะที่โรงแรมว่างจากนักท่องเที่ยวในฤดูกาล

ท่องเที่ยว เพื่อที่จะให้มีที่พักเพียงพอสำหรับผู้เข้าประชุม เมืองใดที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอยู่แล้วมักจะได้รับเลือกให้เป็นที่พัก และในเมืองนั้นก็พยายามแข่งขันกันในเรื่องการปรับปรุงและสร้างห้องประชุมให้สะดวกสบายสำหรับการประชุม เกือบจะกล่าวได้ว่าทุกวันนี้การสร้างโรงแรมมิได้มีแผนเพียงจะสร้างแต่ห้องพัก ห้องอาหาร เท่านั้น แต่หากจะต้องมีห้องโถงจัดไว้สำหรับการประชุม โดยเฉพาะแทบทุกโรงแรมเลยทีเดียวนะ เมืองในยุโรปที่องค์กรและสมาคมต่างๆ ชอบจัดให้มีการประชุม ได้แก่ เมืองเจนีวา โรม ปารีส มาดริด ในทางตะวันออกเข้าใจว่า กรุงเทพมหานคร สิงคโปร์ กัวลาลัมเปอร์ มะนิลา และบาห์ลี มีจำนวนการประชุมสัมมนาพอๆ กัน เป็นเมืองที่องค์กรต่างๆ มาประชุมกันมากกว่าเมืองอื่นๆ และในประเทศไทยนั้น เชียงใหม่ สงขลา พัทยา ถูกจัดเป็นที่ประชุมสัมมนา มากกว่าเมืองอื่นๆ

7. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา

องค์กร IUOTO ได้จัดจำพวกการท่องเที่ยวไว้เพียง 5 ประเภท แต่ทุกวันนี้การท่องเที่ยวอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งอาจไม่อยู่ในประเภทหนึ่งประเภทใด โดยเฉพาะ บุคคลที่เดินทางไปต่างประเทศเพื่อทำการวิจัยในด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานานนับเดือน ศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยที่ได้สิทธิหยุดพัก Sabbatical Leave แล้วเดินทางไปสอนในมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยส่งไปเป็นกลุ่มเพื่อให้เรียนวิชาพิเศษในต่างประเทศ มีมากในประเทศฝรั่งเศสและเยอรมัน และในประเทศไทยเองมีนักศึกษาวิทยาลัย St. Olaf ในมลรัฐมินเนโซตา มาเรียนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตลอดภาคการเรียน 3-4 เดือน พวกนักเรียนที่ได้รับทุนแลกเปลี่ยน เช่น American Field Service พวกหน่วยอาสาสมัครของอเมริกา อังกฤษ แคนาดา และฝรั่งเศส พวกที่ได้รับเชิญให้ไปดูงานในประเทศที่พัฒนาแล้วพวกนักบรรยายอาชีพที่ท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะเพื่อบรรยายลัทธิและวิชาการต่างๆ และที่ใหม่ที่สุดคือ เกาหลีและฮ่องกง กำลังจะเปิดการสอนวิชากังฟู และวิชาวิปัสสนาขึ้นเป็นหลักสูตรสั้นๆ 3-4 สัปดาห์ นักศึกษาที่เดินทางไปศึกษาต่างประเทศทั้งหมดเหล่านี้นับเป็นนักท่องเที่ยวจำนวนมหาศาลทีเดียว นอกจากนี้นักท่องเที่ยวประเภทนี้เป็นพวกที่นำเงินตราต่างประเทศมาให้แก่ประเทศเจ้าบ้านมากกว่าประเภทอื่นใด เพราะเป็นนักท่องเที่ยวที่จะต้องเข้าไปอาศัยอยู่ในประเทศเจ้าบ้านนานกว่านักท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ ซึ่งอาจจะนานเป็นเดือนหรือปีเลยทีเดียวนะ

สำหรับการเดินทางและท่องเที่ยวเกิดจากความต้องการและความรู้สึกภายในของแต่ละบุคคลอย่างแท้จริง ประกอบกับมีปัจจัยต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ผลักดันให้สามารถเดินทางได้ และยังมีแรงจูงใจอีกหลายอย่างที่ดึงดูด และรวดเร็วให้คนเกิดความต้องการอยากเดินทางมากขึ้น

ประเภทของนักท่องเที่ยว

องค์การท่องเที่ยวแห่งโลก (World Tourism Organization : WTO) ได้ประกาศใช้คำนิยามเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว เมื่อปี ค.ศ.1968 ภายหลังจากการประชุม เรื่อง การเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Travel and Tourism) ที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี โดยได้เสนอแนะให้ประเทศสมาชิกใช้คำนิยามที่หมายถึงนักท่องเที่ยวไว้ดังนี้

Travellers หมายถึง ผู้เดินทาง นักเดินทาง นักท่องเที่ยว ซึ่งจะรวมทั้งผู้ที่สามารถนำมาจัดเก็บเป็นข้อมูลสถิติได้ เช่น นักท่องเที่ยว (Tourists) และที่ไม่สามารถเก็บรวบรวมเป็นสถิติได้ เช่น ผู้อพยพ (Immigrant) ผู้เรือ่น ผู้โดยสารที่เดินทางผ่าน (Transit Passengers) ผู้ทำงานตามชายแดน (Border Workers) ผู้ปฏิบัติราชการที่ได้รับมอบหมายในประเทศนั้นๆ (Diplomats, Representatives of Consulates, Members of Armed Force) และผู้ลี้ภัย (Refugees)

Visitor หมายถึง ผู้มาเยือน นักท่องเที่ยว โดยแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Tourist หมายถึง นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน เดินทางมาเยือนและพักอยู่ในประเทศ ตั้งแต่ 24 ชั่วโมงเป็นต้นไป โดยใช้บริการสถานที่พักแรม ณ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ โดยแยกตามลักษณะของนักท่องเที่ยวดังนี้

1.1 International Tourist หมายถึง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ค้างคืน เดินทางเข้ามาในประเทศและทำนพักอยู่ครั้งหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง (1 คืน) และ ไม่นานกว่า 60 วัน

1.2 Domestic Tourist หมายถึง นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืนอาจเป็นคนไทยหรือคนต่างด้าวที่อยู่ในประเทศไทยเดินทางมาจากจังหวัดที่อยู่อาศัยปกติของตนไปยังจังหวัดอื่นๆ ระยะเวลาที่ทำนพักอยู่ไม่เกิน 60 วัน

2. Excursionists หมายถึง นักทัศนาจร นักท่องเที่ยวที่ไม่ค้างคืน (Day Visitor) เดินทางมาเยือนชั่วคราว และอยู่ในประเทศไม่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง และ ไม่ได้ใช้บริการสถานที่พักแรม ณ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เช่น ผู้ที่เดินทางมากับเรือสำราญ (Cruise) โดยแยกตามลักษณะของนักท่องเที่ยวได้ในทำนองเดียวกัน คือ

2.1 International Excursionists หมายถึง นักทัศนาจรระหว่างประเทศ

2.2 Domestic Excursionists หมายถึง นักทัศนาจรภายในประเทศ

นักท่องเที่ยวยุคประเภท Tourist และ Excursionists เป็นกลุ่มนักเดินทาง (Travellers) ที่สามารถติดตามการเดินทางและจัดเก็บเป็นข้อมูลสถิติได้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเป็นอย่างมากในการวิเคราะห์เพื่อทราบความต้องการ และพฤติกรรมกรบริโภคของนักท่องเที่ยวที่เป็นตลาดเป้าหมาย

ปัจจัยสำคัญทางการท่องเที่ยว

ฮอลโลเวย์ (Holloway, 1991: 3) กล่าวว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก ดังนั้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ มากมายในการอำนวยความสะดวกให้เกิดการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการท่องเที่ยวมวลชน (Mass Tourism) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวได้แก่

1. การคมนาคมขนส่ง

การท่องเที่ยวเกิดจากการที่คนต้องการเดินทางไปสู่สถานที่ซึ่งมีความแตกต่างในด้านวัฒนธรรม ภูมิอากาศ และภูมิประเทศ เพื่อสัมผัสสิ่งแปลกใหม่และแตกต่างจากประสบการณ์เดิม ดังนั้น การคมนาคมขนส่งจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการนำนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว สะดวกสบาย และปลอดภัย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นไม่ได้หากขาดการคมนาคมขนส่ง ดังนั้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกับการคมนาคมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันในด้านต่างๆ ได้แก่ การพัฒนาการคมนาคมขนส่งทำให้มีการพัฒนาการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่งตอบสนองความต้องการของนักเดินทางและนักท่องเที่ยว และการคมนาคมขนส่งเป็น โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่สำคัญของการคมนาคมขนส่ง คือ เส้นทาง สถานีขนส่ง ยานพาหนะ ราคา ค่าเดินทาง และระบบการขนส่ง

2. การพักผ่อน

สถานที่พักผ่อน โรงแรม หรือสถานประกอบการที่นักท่องเที่ยวสามารถใช้เป็นที่พักรับประทานอาหารและที่พักเหล่านี้เปิดบริการแก่บุคคลทั่วไปตามวิถีทางของการค้า หลังจากนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวมาตลอดทั้งวัน ย่อมต้องการนอนหลับพักผ่อนในสถานที่ที่สะดวกสบายและค่าใช้จ่าย 1 ใน 4 ส่วนของค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นค่าใช้จ่ายด้านที่พักแรม ดังนั้นการจัดหาสถานที่พักผ่อนที่เพียงพอ และเหมาะสมแก่นักท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งสำคัญ สถานที่พักผ่อนมีหลายประเภท ได้แก่ โรงแรม โมเต็ล บ้านพักตากอากาศ ที่ตั้งแคมป์ เป็นต้น

3. ร้านอาหารและภัตตาคาร

อาหารและเครื่องดื่มเป็นปัจจัยจำเป็นของนักท่องเที่ยวที่ดื่อบริโภคในแต่ละเวลา โดยเฉพาะขณะที่นักท่องเที่ยวกำลังเดินทาง การบริโภคอาหารและเครื่องดื่มของนักท่องเที่ยวย่อมมากกว่าปกติ นอกจากจะมีอาหารให้เลือกมากมายหลายชนิดแล้วจะต้องถูกสุขลักษณะ มีบริการที่สุภาพ และมีการกำหนดราคาที่แน่นอนและเป็นธรรม

4. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและตัวแทนขายบริการการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้เจริญก้าวหน้าอย่างคั่งเนื่อง ซึ่งผู้ประกอบการท่องเที่ยวทำ

หน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างธุรกิจประเภทอื่นๆ กับธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อเสนอให้นักท่องเที่ยว

มัคคุเทศก์ ถือได้ว่าเป็นอีกส่วนประกอบที่สำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพราะมัคคุเทศก์เป็นบุคลากรที่ทำให้การท่องเที่ยวดำเนินไปอย่างราบรื่น โดยเฉพาะกับรูปแบบการท่องเที่ยวที่ดำเนินการในลักษณะของหมู่คณะซึ่งต้องการคนที่ทำหน้าที่ในการอธิบาย ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ และยังทำหน้าที่ถ่ายทอดสิ่งที่ดึงดูดแก่นักท่องเที่ยว เป็นผู้ซึ่งสามารถสร้างภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวได้ทั้งในแง่บวกและแง่ลบให้เกิดขึ้นกับความรู้สึกของนักท่องเที่ยวอันจะส่งผลต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยตรง

5. แหล่งท่องเที่ยวหรือทรัพยากรการท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่นักท่องเที่ยวนำมาพิจารณาก่อนตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวจะพิจารณาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างจากสิ่งที่เคยชินและคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน ดังนั้นความแตกต่างของแหล่งท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวถูกจัดให้เป็นสินค้าของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งโดยทั่วไปมักแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

5.1 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (Natural Destinations) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามเกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือธรรมชาติสร้างสรรค์ ได้แก่ ภูเขา น้ำตก ถ้ำ น้ำพุร้อน วนอุทยาน สวนรุกขชาติ ทะเล หาดทราย ทะเลสาบ เกาะ และแหล่งน้ำจืด (ห้วย หนอง คลอง บึง)

5.2 แหล่งท่องเที่ยวศาสนา ประวัติศาสตร์ โบราณคดี (Historical, Archaeological and Religious Destinations) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นและมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีหรือศาสนา ได้แก่ วัด ชุมชน โบราณ พิพิธภัณฑสถาน กำแพงเมือง คูเมืองอนุสาวรีย์ และอนุสรณ์สถาน

5.3 แหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมประเพณี (Art, Culture and Traditional Destinations) ประเพณีและกิจกรรม เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งในลักษณะของพิธีงานประเพณี ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต ศูนย์วัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง ไร่/สวน พืช ผัก ผลไม้ และเหมืองแร่

6. สินค้าของที่ระลึก

สินค้าของที่ระลึกเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่นักท่องเที่ยวนิยมซื้อหาเพื่อเป็นที่ระลึกเตือนความทรงจำของแหล่งท่องเที่ยวที่ไปเยือน อีกทั้งยังเป็นของฝากแก่ญาติมิตร ลักษณะของสินค้าที่ระลึก ควรเป็นสินค้าที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่นและหายากในถิ่นอื่น แต่สามารถหาซื้อได้ในท้องถิ่นนั้นๆ ราคาข่อมเขา และควรใช้วัสดุจากท้องถิ่นนั้นๆ

7. ความปลอดภัย

การที่บุคคลตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในวันนั้น จะต้องเกิดความมั่นใจว่าการเดินทางนั้นต้องปลอดภัย หรือแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมายปลายทางนั้นๆต้องปลอดภัย ทั้งนี้เพราะการเดินทางท่องเที่ยวต้องเป็นความสมัครใจ การเดินทางท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากนักท่องเที่ยวรู้สึกว่าการเดินทาง หรือแหล่งท่องเที่ยวมีอันตราย ดังนั้นความปลอดภัยจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่นักท่องเที่ยวใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจท่องเที่ยว

8. การอำนวยความสะดวกในการเข้า-ออกเมือง

การอำนวยความสะดวกในการเข้า-ออกเมือง เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยวหรือเกิดภาพพจน์ที่ดีในการเดินทาง กระบวนการและขั้นตอนการอำนวยความสะดวกต่างๆ ของพิธีการต้องดำเนินการอย่างมีระบบ กะทัดรัด ไม่ยืดเยื้อ และมีประสิทธิภาพ ที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญ ความวุ่นวายแก่นักท่องเที่ยว

9. การจัดบริการอื่นๆ สำหรับนักท่องเที่ยว

ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีการแข่งขันกันอย่างสูง การได้รับส่วนแบ่งตลาดของนักท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการบริการต่างๆ สำหรับนักท่องเที่ยว จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งการบริการเหล่านั้น ได้แก่ การจัดประชุม การจัดบริการข้อันทะและข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมบันเทิง กิจกรรมเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และการโฆษณาเผยแพร่

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อความสำคัญของการท่องเที่ยว ได้แก่

1. สภาวะเศรษฐกิจและการเมืองของโลก

สภาวะเศรษฐกิจมีส่วนสำคัญในการกำหนดกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยว สภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ จะทำให้การเดินทางท่องเที่ยวอ่อนตัวลง โดยเฉพาะการเดินทางท่องเที่ยวระยะไกล เช่นเดียวกับความเคลื่อนไหวทางการเมืองในบางประเทศ อาจก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความไม่มั่นคง เป็นผลให้การเดินทางออกนอกประเทศชะลอตัวลงในระยะเวลานั้น ในทางตรงกันข้าม การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและสภาพความมั่นคงทางการเมือง จะเป็นตัวกระตุ้นกระแสการเดินทางให้ขยายตัวอย่างกว้างขวาง

2. ความนิยมในการท่องเที่ยว

เมื่อหลายปีที่ผ่านมาเมืองคัมเปอร์หลายประการที่เป็นตัวกระตุ้นทำให้รายได้ในครอบครัวสูงขึ้น ขนาดของครอบครัวเล็กลง ในขณะที่ค่าใช้จ่ายสำหรับการท่องเที่ยวลดต่ำลง ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ธุรกิจท่องเที่ยวปรับรูปแบบการบริการให้มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวลดต่ำลง ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวที่ชอบการเดินทางสามารถจัดการรายได้เพื่อวางแผนสำหรับการท่องเที่ยวได้ดีขึ้น ความ

นิยมในการใช้เวลาว่างพักผ่อนด้วยการเดินทางท่องเที่ยวจะยังสามารถดำเนินอยู่ได้ในระบบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หากการท่องเที่ยวสามารถดึงดูดและจูงใจให้นักท่องเที่ยวออกเดินทางโดยไม่กระทบต่อเงินในกระเป๋าของนักท่องเที่ยวมากนัก พร้อมกับความคุ้มค่าที่นักท่องเที่ยวจะได้รับจากการเดินทางท่องเที่ยว

3. การแลกเปลี่ยนนโยบายทางการเมือง

ระบบคมนาคมขนส่งที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ทำให้โลกดูเหมือนจะเล็กลงและสามารถติดต่อถึงกันได้อย่างง่ายดาย รัฐบาลของทุกประเทศต่างให้ความสนใจของความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวและการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ซึ่งเป็นผลให้เกิดการแข่งขันกันทั้งในแง่ของการส่งเสริมการตลาด และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวที่ประกอบกันเป็นแรงจูงใจให้เกิดความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ ประเภทของการท่องเที่ยว มูลเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยว ประเภทของนักท่องเที่ยว และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว มาศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

2.4 นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว

นโยบายด้านการท่องเที่ยว

2.4.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 ได้กำหนดเป้าหมายและแนวทางด้านการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

เป้าหมาย

1. รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้น ร้อยละ 8 ต่อปี
2. รายได้จากนักท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3 ต่อปี

แนวทาง

1. พัฒนาความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียน และอินโดจีน
2. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ
3. ปรับปรุงพัฒนาคุณภาพด้านการบริการและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ได้มาตรฐาน และเพียงพอกับความต้องการของนักท่องเที่ยว
4. ส่งเสริมบทบาทชุมชน และองค์กรชุมชนในท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

5. ให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวที่มีระยะพักนาน และนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพจากต่างประเทศ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวกลุ่มการประชุม การจดนิทรรศการนานาชาติ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล เป็นต้น

6. ประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึกการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพให้กับทุกคน

2.4.2 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2547-2551

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2547 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2547-2551 ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางดำเนินงานของหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวของประเทศ วิสัยทัศน์ คือ ประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชียภายในปี พ.ศ. 2551 เป้าหมาย คือ ภายในปี พ.ศ. 2551 จะต้องมียกท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 20 ล้านคน หรือมีรายได้ 7 แสนล้านบาท โดยประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่

1. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว

เป้าหมาย คือ กำหนดให้เพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาดในภูมิภาคเอเชียมากกว่าร้อยละ 10 ภายในปี พ.ศ. 2551

2. การพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว

เป้าหมาย คือ

2.1 มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเป้าหมายทางการตลาด และเป็นตลาดท่องเที่ยวสำคัญที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เพิ่มมากขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี

2.2 รายได้ของประชาชนในพื้นที่เป้าหมายที่มาจากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ต่อปี

2.3 มีแหล่งท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรชุมชนดูแลอนุรักษ์ และบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการแบบบูรณาการ

เป้าหมาย คือ

3.1 องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว มีระบบบริหารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.2 เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความสามารถในการบริหารจัดการที่ดีขึ้นมีการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการแบบบูรณาการด้านการท่องเที่ยว

2.4.3 นโยบายการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2546-2549

นโยบายการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ปี พ.ศ. 2546-2551 มีแนวทาง ดังนี้

1. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ สร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ
2. ส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก การเพิ่มตลาดใหม่และตลาดเฉพาะกลุ่ม
3. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้ทำงานทุกฝ่าย ทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว
4. มุ่งพัฒนาองค์กร ระบบบริหารจัดการ และเสริมสร้างบุคลากรให้มีทักษะ และขีดความสามารถทางการตลาดด้านการท่องเที่ยว
5. เร่งรัดพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว (E-Tourism)

2.4.4 แผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

นโยบายนี้เป็นของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) มีแนวทางดังนี้

1. ศึกษาและวางแผนด้านอุปสงค์ ของการตลาดการท่องเที่ยว
2. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุนการท่องเที่ยว
3. พัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว เน้นการพัฒนาฟื้นฟูพื้นที่รัตนโกสินทร์ชั้นใน รัตนโกสินทร์ชั้นกลาง รัตนโกสินทร์ชั้นนอก และบริเวณ 50 เขต ชั้นกลางและชั้นนอกกรุงเทพมหานคร

2.4.5 แผนแม่บทเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์

แผนแม่บทเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วย 3 แผนหลัก ได้แก่

1. แผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ (บริเวณฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา) เน้นการปรับปรุงภูมิทัศน์ของเมือง โดยแผนงานกลุ่มที่ 1 คือ การอนุรักษ์และปรับปรุงบริเวณป้อมมหากาฬและใกล้เคียง แผนงานกลุ่มที่ 2 คือ การอนุรักษ์และพัฒนาการสัญจรทางบกและทางน้ำ บริเวณกรุงรัตนโกสินทร์ชั้นนอกและชั้นใน แผนงานกลุ่มที่ 3 คือ การปรับปรุงบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยา และแผนงานกลุ่มที่ 4 คือ การปรับปรุงบริเวณพื้นที่อื่นๆ
2. แผนแม่บทการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ (บริเวณฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา) แผนฉบับนี้เน้นการอนุรักษ์พื้นที่โบราณสถานต่างๆ บริเวณฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้ามกับกรุงรัตนโกสินทร์

3. แผนแม่บทเพื่อการพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบขนส่งมวลชน ทางน้ำ ทางเดินเท้า และการใช้ที่ดิน ประกอบด้วย แผนแม่บทการใช้ที่ดิน แผนแม่บทระบบคมนาคมขนส่ง แผนแม่บทสาธารณูปโภค แผนแม่บทสาธารณูปการและแผนแม่บทสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์เมือง

2.4.6 แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2545-2549

แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ในสาขาการท่องเที่ยว ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ว่าด้วยเรื่อง “ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยตระหนักถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นและการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน”

เป้าหมาย

1. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการและบริหารการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 5 ต่อปี อย่างต่อเนื่อง
2. เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ร้อยละ 10 ต่อปี อย่างต่อเนื่อง
3. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 5 ต่อปี อย่างต่อเนื่อง
4. ลดการร้องเรียนและสถิติอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 10 ต่อปี อย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์

1. พัฒนาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร
2. พัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว
3. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร
4. อำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

2.5 ข้อมูลเกาะรัตนโกสินทร์กรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานคร หรือ บางกอก เมืองหลวงของประเทศไทย เริ่มก่อตั้งภายหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงครองราชย์ปราบดาภิเษกเป็นปฐมกษัตริย์แห่งราชจักรีวงศ์ เมื่อวันที่ 6 เมษายน เดือน 5 แรม 9 ค่ำ ปีชวด พ.ศ. 2325 พระองค์ได้โปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระราชวังทางฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาฟากตะวันออก เนื่องจากเป็นชัยภูมิที่ดีกว่ากรุงธนบุรีเพราะมีแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นแนวคูเมืองทางด้านตะวันตก และด้านใต้อาณาเขตของกรุงเทพฯ ในขั้นแรกถือเอาแนวคูเมืองเดิมฝั่งตะวันออกของกรุงธนบุรี คือ แนวคลองหลอด ตั้งแต่ปากคลองตลาดจนออกสู่แม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณสะพานพระปิ่นเกล้า เป็นบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ มีพื้นที่ประมาณ 1.8 ตารางกิโลเมตร บริเวณที่สร้างพระราชวังนั้นเดิมเป็นที่อยู่อาศัยของพระยาราชเศรษฐี และชาวจีน ซึ่งได้

โปรดเกล้าฯ ให้ย้ายไปอยู่ที่สำเพ็ง ในการก่อสร้างพระราชวังโปรดเกล้าฯ ให้พระยาธรรมาธิบดี กับพระยาวิจิตรนาวิเป็นแม่กองคุมการก่อสร้าง ได้ตั้งพิธียกเสาหลักเมือง เมื่อวันอาทิตย์ เดือน 6 ขึ้น 10 ค่ำ ย่ำรุ่งแล้ว 54 นาที (21 เมษายน 2325) พระราชวังแล้วเสร็จ เมื่อ พ.ศ. 2328 จึงได้จัดให้มีพิธีบรมราชาภิเษกตามแบบแผน รวมทั้งงานฉลองพระนคร โดยพระราชทานนามพระนครใหม่ว่า “กรุงเทพมหานคร บวรรัตนโกสินทร์ มหินทรายุธยา มหาดิลกภพ นพรัตนราชธานี บูรีรมย์ อุดมราชนิเวศน์มหาสถาน อมรพิมานอวตารสถิต สักกะทัตติยวิษณุกรรมประสิทธิ์” ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเปลี่ยน คำว่า “บวรรัตนโกสินทร์” เป็น “อมรรัตนโกสินทร์” และในสมัยจอมพลถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้รวมจังหวัด ธนบุรีเข้าไว้ด้วยกันกับกรุงเทพฯ แล้วเปลี่ยนชื่อเป็น “กรุงเทพมหานคร” เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2515

อาณาเขต

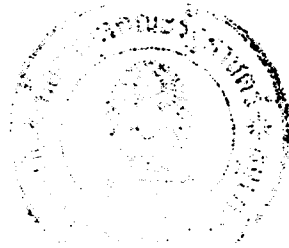
ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดนนทบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดสมุทรปราการ
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดนครปฐม

ภูมิประเทศ

กรุงเทพมหานครตั้งอยู่บนฝั่งที่ราบลุ่มของแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำสายสำคัญซึ่งถือเป็นเส้นเลือดใหญ่หล่อเลี้ยงคนไทยทั้งชาติ โดยตั้งอยู่บนละติจูดที่ 13 องศา 45 ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 100 องศา 28 ลิปดาตะวันออก เนื่องจากมีที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เส้นศูนย์สูตร ทำให้ประเทศไทยค่อนข้างมีสภาพอากาศร้อนชื้น พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 แห่งราชวงศ์จักรี ได้สถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานีเมื่อ พ.ศ. 2325 โดยมีกรุงเทพฯ เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่ใกล้บริเวณดินดอนสามเหลี่ยมลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา และด้วยลักษณะที่ตั้งเช่นนี้ ทำให้เป็นเมืองที่มีชัยภูมิเหมาะแก่การป้องกันการรุกราน และยังเป็นเมืองที่มีน้ำท่าอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเกษตรกรรม โดยมีขนาดพื้นที่ 4.14 ตารางกิโลเมตร และได้ขยายขนาดพื้นที่เรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน กรุงเทพมหานครประกอบด้วยเขตการปกครอง 50 เขต และมีพื้นที่ 1568.737 ตารางกิโลเมตร

สภาพภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมประจำฤดูที่พัดผ่าน แบ่งได้เป็น 3 ฤดูดังนี้ ฤดูฝน (พฤษภาคม-ตุลาคม) ฤดูหนาว (พฤศจิกายน-มกราคม) และฤดูร้อน (กุมภาพันธ์-เมษายน) โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด-สูงสุดประมาณ 25-35 องศาเซลเซียส

การคมนาคม

ทางบก มีรถประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) และรถร่วมบริการ วิ่งบริการในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล นอกจากนี้ยังมีรถรับจ้างอื่นๆ บริการอีกด้วย รวมถึงยังมีรถไฟฟ้าบีทีเอส และมีรถไฟฟ้าใต้ดินให้บริการเส้นทางสถานีรถไฟใต้ดิน

• ทางน้ำ มีบริการเรือโดยสารข้ามฟากบริเวณท่าช้าง ท่าพระจันทร์ ท่าเตียน ท่าเทเวศร์ ท่าคลองสาน ท่าสี่พระยา ฯลฯ และบริการเรือข้ามเจ้าพระยาไปจังหวัดนนทบุรี นอกจากนี้ยังมีเรือหางยาววิ่งไปตามคลองแสนแสบ คลองบางกอกน้อย และวิ่งไปตามคลองต่าง ๆ เป็นต้น

ทางรถไฟ การรถไฟแห่งประเทศไทย มีบริการเดินรถไฟไปตามสถานีรถไฟชานเมืองภายในเขตกรุงเทพฯ ได้แก่ สายเหนือ และสายอีสาน วิ่งไปถึงสถานีรถไฟคอนเมือง สายตะวันออก วิ่งไปถึงสถานีรถไฟหัวตะเข้ และสายใต้ วิ่งไปถึงสถานีรถไฟคลังชัน

ขอบเขตของเกาะรัตนโกสินทร์

ขอบเขตของเกาะรัตนโกสินทร์ถูกกำหนดโดยแม่น้ำเจ้าพระยาที่ไหลเข้ามาเป็นกำแพง กั้นพระนครอยู่ด้านหนึ่ง และคลอง อีก 3 สายที่รายล้อม แบ่งพระนครออกเป็นชั้น ๆ 3 ชั้น โดยคลองชั้นในสุดที่กั้นส่วนที่เป็นเพชรแท้เอาไว้เป็น เขตกรุงเทพฯ ชั้นในสุดก็คือ คลองคูเมืองเดิม อันเป็นคลองที่ขุดขึ้นเป็นคูเมืองในสมัยกรุงธนบุรี มีปากคลองด้านหนึ่งอยู่ที่ปาก คลองตลาด และอีกด้านหนึ่งที่ เจริงสะพานพระปิ่นเกล้าฯ

คลองรอบกรุง เป็นคลองที่ขุดขึ้นเป็นคูเมืองกรุงเทพฯ อย่างแท้จริงในปี พ.ศ. 2326 คลองนี้เริ่มต้นขึ้นที่ป้อมพระสุเมรุ เรียกคลองบางลำภู และไปสิ้นสุดที่บริเวณวัดเลียบ เรียก คลองโอง่างตลอดรายทางของคลองแห่งนี้มีการสร้างป้อม ปรากรและกำแพงเมืองขึ้น 14 แห่ง ในปัจจุบันยังคงเหลือป้อมปรากรอยู่เพียง 2 แห่ง คือ ป้อมพระสุเมรุ บางลำภู และ ป้อมมหากาฬ เจริงสะพานผ่านฟ้าฯ เท่านั้น

คลองผดุงกรุงเกษม ขุดขึ้นเพื่อขยายพื้นที่กรุงเทพฯ ออกไปให้กว้างขวางขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 4 และเป็นคลองคูเมืองชั้น นอกสุด เริ่มต้นตั้งแต่เทเวศร์ด้านหนึ่งและไปออกแม่น้ำเจ้าพระยาอีกด้านหนึ่งที่ บริเวณใกล้ ๆ โรงแรมริเวอร์ซิดี ทำน้ำสี่พระยา ด้วยลักษณะการแบ่งพื้นที่โดยคลองดังกล่าวแล้ว เกาะรัตนโกสินทร์จึงมีลักษณะเป็นเมือง 3 ชั้น และมีความหมายโดยนัย ได้เป็น 2 กรณี คือเกาะรัตนโกสินทร์ที่หมายเฉพาะส่วนชั้นในสุด อันเป็นเพชรแท้บนยอดเรือนแหวน หรือที่เรียกว่า "หัวแหวน" เป็นที่ตั้งของวัดวา อาราม ปราสาทราชวัง และสิ่งก่อสร้างโบราณต่าง ๆ ภายในชั้คั่นของคลองคูเมืองเดิมหรือส่วนทั้งหมด อันได้แก่พื้นที่ภายในบริเวณชั้คั่นของคลองทั้ง 3 แห่งนั่นเอง

เกาะรัตนโกสินทร์แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่หนึ่ง คือ เกาะรัตนโกสินทร์ชั้นใน มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอัน ได้แก่ พระบรมมหาราชวังและวัดพระศรีรัตนศาสดาราม พิพิธภัณฑสถาน

แห่งชาติ ท้องสนามหลวง โรงละครแห่งชาติ วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎ์ราชวรมหาวิหาร วัดราชประดิษฐ์สถิตมหาสีมารามราชวรวิหาร และศาลหลักเมือง เป็นต้น ส่วนที่สอง คือ เกาะรัตนโกสินทร์ชั้นนอกตอนเหนือ มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอันได้แก่ อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ป้อมพระสุเมรุ และวัดบวรนิเวศราชวรวิหาร เป็นต้น ส่วนที่สามคือ เกาะรัตนโกสินทร์ชั้นนอกตอนกลาง มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอันได้แก่ ลานพลับพลามหาเจษฎาบดินทร์ เสาชิงช้า วัดสุทัศน์วรารามราชวรมหาวิหาร และวัดราชนัคคารามวรวิหาร เป็นต้น

เกาะรัตนโกสินทร์มีพื้นที่ประมาณ 4,142 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,588.75 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่พระบรมมหาราชวังและวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ตลอดจนเป็นที่ตั้งของสิ่งปลูกสร้างและอาคารสำคัญทางประวัติศาสตร์มาอย่างยาวนาน พื้นที่นี้มีพัฒนาการต่อเนื่องตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ที่ได้ทรงสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็นเมืองหลวงเมื่อประมาณ 225 ปีก่อน อาคารสิ่งปลูกสร้างและสถาปัตยกรรมที่ปรากฏในทุกวันนี้เป็นงานศิลปะและสถาปัตยกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของฝีมือช่าง ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการด้านต่างๆ รูปแบบสังคมวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ และความภาคภูมิใจของคนในชาติมานานสืบจนปัจจุบัน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทัศนวรรณ วิฑูรชมานนท์ (2545) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของผู้เยี่ยมชม ผลการศึกษา พบว่า 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้เยี่ยมชม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20-29 ปี เป็นโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน มีรายได้ 5,000 - 9,999 บาทต่อเดือน และพักอาศัยในภาคกลาง 2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาเยือน พบว่า ส่วนใหญ่เคยเดินทางมาชายหาดบางแสนแล้วเพื่อนเป็นผู้แนะนำให้มาเที่ยว ทราบข้อมูลชายหาดบางแสนจากหนังสือหรือนิตยสาร เดินทางมาเพื่อท่องเที่ยวหรือพักผ่อนในวันหยุดสุดสัปดาห์ โดยมากับเพื่อนด้วยรถยนต์ส่วนตัว และมาเพื่อพักผ่อน ส่วนใหญ่ไม่ค้างคืน ค่าใช้จ่ายครั้งละ 500-999 บาท โดยเสียค่าใช้จ่ายในหมวดอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด 3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยความสะดวกในการเดินทางมีความสำคัญมากที่สุด 4. ความต้องการและปัญหาที่ประสบ พบว่า ผู้เยี่ยมชมต้องการมาเที่ยวชายหาดบางแสนอีกชอบที่จะพักแบบบังกะโลหรือรีสอร์ท โดยค่าที่พักต่อคืน ควรมีราคาต่ำกว่า 500 บาท สิ่งที่ต้องปรับปรุงมากที่สุด คือ เรื่องความสะดวกของชายหาด ผู้เยี่ยมชมได้รับความพึงพอใจจากการท่องเที่ยวในระดับมาก และปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือ ความไม่เหมาะสมของราคาอาหาร ที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวก 5. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์

หลักในการท่องเที่ยว อายุ และสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับผู้ร่วมเดินทาง อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายต่อครั้งของการท่องเที่ยว

นิลวัจน์ อังศุชนมาลี (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษา พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบในการท่องเที่ยวกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นโดยรวมต่อองค์ประกอบในการท่องเที่ยวทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยองค์ประกอบในการท่องเที่ยวด้านความปลอดภัยมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ อายุและรายได้ ซึ่งอายุ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลปานกลางต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี รองลงมา คือ รายได้ ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลาในการท่องเที่ยว เป็นเพียงปัจจัยเดียวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนจุดประสงค์หลักของการเดินทาง บุคคลที่ร่วมเดินทาง พาหนะที่ใช้เดินทางท่องเที่ยว ประสบการณ์การเดินทาง และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี

พัฒนพงษ์ พงษ์ทองเจริญ (2541) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมานครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษา พบว่าด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมานั้น สรุปได้ว่า 1. ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยว มีความเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่นมากที่สุด ทั้งในเรื่องของความงดงามทางด้านสถาปัตยกรรมของแหล่งโบราณสถาน ประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ การมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ควรค่าแก่การสักการะ การได้รับการประกาศเป็นมรดกโลก 2. ปัจจัยด้านที่ตั้งและระยะทาง ซึ่งความสะดวกรวดเร็วในการเดินทาง การมีพาหนะที่หลากหลายและเพียงพอ จะเป็นปัจจัยเสริมที่จะช่วยให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น 3. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะรู้จักนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาอยู่แล้ว ในแง่ของประวัติศาสตร์ชาติไทย ตลอดจนค่าเล่าเรียนเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่น่าสักการะ ดังนั้นปัจจัยในข้อนี้ นักท่องเที่ยวจึงให้ความสำคัญน้อย 4. ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทาง นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับปัจจัยข้อนี้น้อยที่สุด เนื่องมาจากการเดินทางมาท่องเที่ยว นครประวัติศาสตร์ในแต่ละครั้งนั้น จะเป็นการท่องเที่ยวระยะสั้น (แบบไปกลับในวันเดียว) มีพาหนะในการเดินทางให้เลือกหลากหลาย ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้งจึงไม่สูงมาก ตลอดจนนักท่องเที่ยว

ชาวไทยส่วนใหญ่ก็มีวัตถุประสงค์ที่จะมาทำบุญและสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มีผลทางจิตใจอยู่แล้ว จึงไม่ให้ความสำคัญในด้านราคาค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไป

วิภา วัฒนพงศ์ชาติ (2542) ศึกษาเรื่องบรรยากาศของแหล่งท่องเที่ยวและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาจังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่จะเดินทางมาจังหวัดเพชรบุรีในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ โดยเดินทางมาด้วยครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อนเพื่อท่องเที่ยวและพักผ่อน นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่จะพิจารณาให้ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยว ปัจจัยด้านที่ตั้งและระยะทาง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการตัดสินใจเดินทางมาจังหวัดเพชรบุรี และพิจารณาให้ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลปานกลางต่อการตัดสินใจเดินทางมาจังหวัดเพชรบุรี สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสิ่งกระตุ้นทางการตลาดนั้น พบว่า อายุ สถานภาพ การศึกษา รายได้ และภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับสิ่งกระตุ้นทางการตลาด

อัญชลี อัสวะวิสิทธิ์ชัย (2546) ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลจากการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี สถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ส่วนใหญ่จะไปเที่ยวอาศัยอยู่จังหวัดชลบุรี และพบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนนั้น นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเดินทางในวันหยุดสุดสัปดาห์ ลักษณะเข้าไปเย็นกลับมากกว่าค้างคืน 1 คืน ใช้พาหนะในการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว มีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อน ผู้ตอบแบบสอบถามจะเป็นผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทางเอง โดยเดินทางมากับครอบครัว ผู้ร่วมเดินทางประมาณครั้งละ 6 คน โดยเฉลี่ย ลักษณะที่พักในกรณีค้างคืนจะเป็นบังกะโล และจะแนะนำเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดให้มาเที่ยวชายหาดบางแสน โดยจะกลับมาท่องเที่ยวแน่นอนหากมีโอกาส ในช่วงเวลา 1 ปี ความถี่ในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน โดยเฉลี่ย 5 ครั้ง งบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวันโดยเฉลี่ยเท่ากับ 826 บาท

อภิรักษ์ ไททยกุล (2546) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาใช้บริการสถานตากอากาศบางปู ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท/เดือน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ และปริมณฑล ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวทั้งเพศชายและหญิงมีจำนวนครั้งการมาเที่ยวโดยเฉลี่ยต่อปี และแนวโน้มการกลับมาใช้บริการในครั้งต่อไปใกล้เคียงกัน อายุและรายได้ของนักท่องเที่ยวมีผลต่อจำนวนครั้งที่มาใช้บริการเฉลี่ยต่อปี และแนวโน้มที่จะกลับมาใช้

บริการสถานตากอากาศบางปูอีกครั้ง นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดมีจำนวนครั้งที่เข้ามาใช้บริการ โดยเฉลี่ยต่อปี และมีแนวโน้มจะกลับมาใช้บริการอีกมากที่สุด อาชีพของนักท่องเที่ยวไม่มีผลต่อแนวโน้มที่จะกลับมาใช้บริการครั้งต่อไป รูปแบบการดำรงชีวิตมีผลต่อจำนวนครั้งที่มาใช้บริการเฉลี่ยต่อปี และแนวโน้มที่จะกลับมาใช้บริการในครั้งต่อไป นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า การบริการสถานตากอากาศบางปูด้านอาหาร ที่พัก พนักงาน กิจกรรมสันทนาการ และทำเลที่ตั้ง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาใช้บริการสถานตากอากาศบางปูด้านแนวโน้มที่จะกลับมาใช้บริการอีกครั้ง

อธิป สุขมงคล (2551) ศึกษาปัจจัยการตลาดที่มีผลต่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ของคนกรุงเทพฯ ผลการศึกษา พบว่า ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20 - 29 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี สถานภาพโสด ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัท มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ ในเรื่องภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ทศนียภาพของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นอันดับสูงสุด ด้านราคาให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางเป็นอันดับสูงสุด ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการเดินทางเป็นอันดับสูงสุด ด้านการส่งเสริมการตลาดให้ความสำคัญมากกับการจัดรายการส่งเสริมการขายโดยผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวกับการจัดงานนิทรรศการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นอันดับสูงสุด นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดทุกด้านไม่แตกต่างกัน

อารีย์ วรเวชธนกุล (2546) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐมเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยส่วนใหญ่มีอายุ 25 - 34 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 6,500 บาท นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับปัจจัยแหล่งท่องเที่ยวทาง โดยให้ความสำคัญมากกับปัจจัยสนับสนุนในการเดินทางมาท่องเที่ยว เช่น ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว, ความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปการที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับการไปท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐม เช่น ถนน รองลงมา สถานีรถประจำทาง และไฟฟ้า ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวทราบข้อมูลข่าวสารจากเพื่อน สำหรับวัตถุประสงค์ในการเดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐม พบว่า ต้องการพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด และส่วนใหญ่เดินทางไปท่องเที่ยวในวันหยุดปลายสัปดาห์ สำหรับพาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้ในการเดินทาง คือ รถยนต์ ส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรม คือ ไหว้พระ รองลงมา คือ พักผ่อน และทำบุญ ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวทำบ่อยที่สุด คือ ไหว้พระ รองลงมาคือ พักผ่อน และซื้อของ ตามลำดับ ซึ่งนักท่องเที่ยว

เดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐมโดยเฉลี่ย 6 ครั้งต่อปี และใช้จ่ายในการเดินทางโดยเฉลี่ยเท่ากับ 936 บาท นอกจากนี้ ยังพบว่า ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยว ปัจจัยด้านสนับสนุน ปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปการ และปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว, จำนวน(ครั้ง)ในการเดินทางมาท่องเที่ยวต่อปีแตกต่างกัน สำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐม ไม่แตกต่างกัน

อุบลทิพย์ ตั้งมั่นภูวคล (2546) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลจังหวัดระยองของนักท่องเที่ยวชาว ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายทะเลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท และมีสถานภาพโสด นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพักผ่อน นอกจากนี้ ยังพบว่า ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ได้แก่ ปัจจัยทางธรรมชาติที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญมาก คือ ความสวยงามของหมู่เกาะต่าง ๆ ในจังหวัดระยอง และจากผลการวิจัยจะพบว่า ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ได้แก่ ปัจจัยทางธรรมชาติ จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลจังหวัดระยองของนักท่องเที่ยวชาวไทยมากกว่าปัจจัยทางวัฒนธรรม ปัญหาในการเดินทางท่องเที่ยวที่สำคัญมาก คือ ความปลอดภัยจากการท่องเที่ยว พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเล พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ไม่พักค้างคืน และนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวกับครอบครัว/ญาติ โดยมากใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะในการเดินทาง มีการวางแผนการเดินทางล่วงหน้า จะเลือกพักแรมบ้านญาติ/เพื่อน ส่วนใหญ่จะเดินทางมาในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ และเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงเดือนธันวาคม ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อาชีพ รายได้คือเดือนส่วนบุคคล และสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์ ปัญหาและอุปสรรคของการเดินทางมาท่องเที่ยว รวมถึงเพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์ กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยกำหนดขอบเขตและวิธีการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 ลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ
- 3.4 สมมติฐานทางการวิจัย
- 3.5 ประชากรในการวิจัย
- 3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.7 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.8 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษาได้ ดังต่อไปนี้

3.1.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

3.1.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. อาชีพ
5. รายได้
6. สถานภาพการสมรส
7. ภูมิลำเนา

3.1.1.2 ปัจจัยพฤติกรรมการท่องเที่ยว ประกอบด้วย

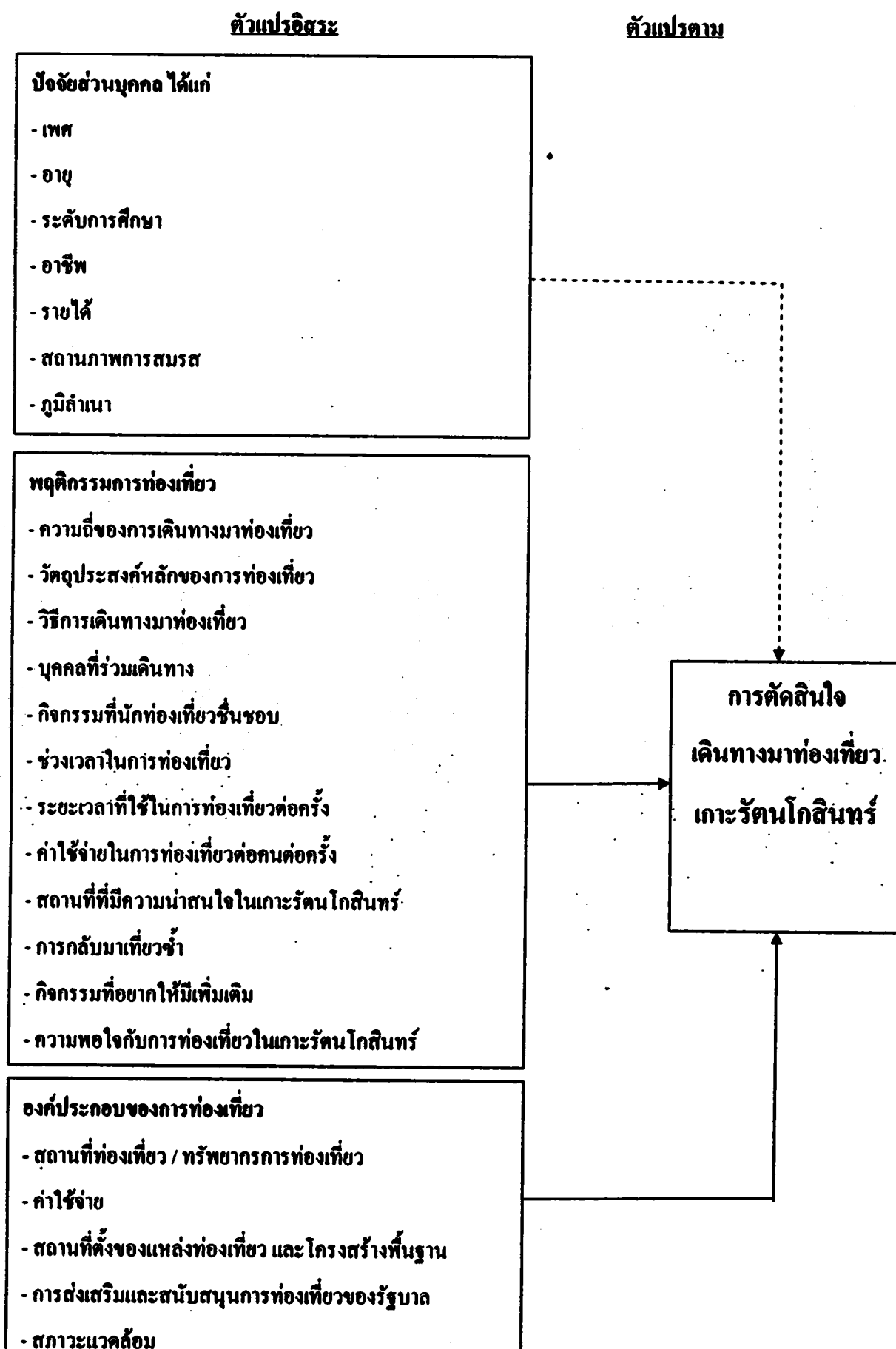
1. ความถี่หรือจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยว
2. วัตถุประสงค์หลักของการท่องเที่ยว
3. วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว
4. บุคคลที่ร่วมเดินทางด้วย
5. กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบและปฏิบัติ
6. ช่วงเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยว
7. ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวต่อครั้ง
8. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อคนต่อครั้ง
9. สถานที่ที่มีความน่าสนใจในเกาะรัตนโกสินทร์
10. การกลับมาเที่ยวซ้ำ
11. กิจกรรมที่อยากให้มีเพิ่มเติม
12. ความพอใจในการมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

3.1.1.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว ประกอบด้วย

1. สถานที่ท่องเที่ยว / ทรัพยากรการท่องเที่ยว
2. ค่าใช้จ่าย
3. สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว และ โครงสร้างพื้นฐาน
4. การส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล
5. สภาวะแวดล้อม

3.1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประกอบด้วย การตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว
เกาะรัตนโกสินทร์

แผนภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

3.2 ลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลภาคสนามโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ซึ่งเก็บจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

3.2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

3.3 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางไปสถานที่ต่างถิ่น ซึ่งมีค่าใช้จ่ายของบุคคลนั้น และเป็นการไปเดินทางแบบชั่วคราว โดยมีใช่เพื่อเป็นการประกอบอาชีพหรือหารายได้
2. นักท่องเที่ยวชาวไทย หมายถึง คนไทยที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานคร
3. เกาะรัตนโกสินทร์ หมายถึง สถานที่ที่เป็นที่ตั้งของสถานที่สำคัญในอดีต ซึ่งเป็นที่ตั้งของพระบรมมหาราชวังและวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ตลอดจนสิ่งปลูกสร้างและอาคารสำคัญทางประวัติศาสตร์อื่นๆ ขอบเขตของเกาะรัตนโกสินทร์ถูกกำหนดโดยแม่น้ำเจ้าพระยาที่ไหลเข้ามาเป็นกำแพง กั้นพระนครอยู่ด้านหนึ่ง และคลองอีก 3 สายที่รายล้อม ได้แก่ คลองคูเมืองเดิม คลองรอบกรุง และคลองผดุงกรุงเกษม ซึ่งแบ่งพระนครออกเป็นชั้น ๆ 3 ชั้น คือ เกาะรัตนโกสินทร์ชั้นใน เกาะรัตนโกสินทร์ชั้นนอกตอนเหนือ และเกาะรัตนโกสินทร์ชั้นนอกตอนกลาง
4. พฤติกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง พฤติกรรม การกระทำหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติ ซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ได้แก่ ความถี่ของการเดินทางมาท่องเที่ยว วัตถุประสงค์หลักของการท่องเที่ยว พาหนะที่เลือกใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว บุคคลที่ร่วมเดินทาง กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบ ช่วงเวลาในการท่องเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวต่อครั้ง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อคนต่อครั้ง สถานที่ที่มีความน่าสนใจในเกาะรัตนโกสินทร์ การกลับมาเที่ยวซ้ำ กิจกรรมที่อยากให้มีเพิ่มเติม และความพอใจกับสถานที่ท่องเที่ยวในเกาะรัตนโกสินทร์
5. องค์ประกอบการท่องเที่ยว หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการเดินทาง และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านค่าใช้จ่าย ด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล และด้านสภาวะแวดล้อม

3.4 สมมติฐานทางการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม สามารถกำหนดสมมติฐาน ได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์
2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์
3. องค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์
4. องค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่าย มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์
5. องค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐาน มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์
6. องค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์
7. องค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสภาวะแวดล้อม มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์

3.5 ประชากรในการศึกษาวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน

3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยมาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพการสมรส และภูมิลำเนา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด มีจำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ ความถี่ของการเดินทางมาท่องเที่ยว วัตถุประสงค์หลักของการท่องเที่ยว วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว บุคคลที่ร่วมเดินทางด้วย กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบและปฏิบัติ ช่วงเวลาในการท่องเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวต่อครั้ง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อคนต่อครั้ง สถานที่ที่มีความน่าสนใจในเกาะ

รัตนโกสินทร์ การกลับมาเที่ยวซ้ำ กิจกรรมที่อยากให้มีเพิ่มเติม และ ความพอใจกับสถานที่ท่องเที่ยว
ในเกาะรัตนโกสินทร์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด มีจำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบของการท่องเที่ยว
ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านค่าใช้จ่าย ด้านสถานที่ตั้งของแหล่ง
ท่องเที่ยว/โครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล และ ด้าน
สภาวะแวดล้อม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด ประกอบด้วย 5 ด้าน โดยใช้ระดับวัดข้อมูล
ประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) เป็นการวัดระดับความคิดเห็นแบบ Likert Scale ซึ่งมี 5 ระดับ
ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	กำหนดคะแนนเป็น	5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	กำหนดคะแนนเป็น	4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	กำหนดคะแนนเป็น	3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	กำหนดคะแนนเป็น	2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	กำหนดคะแนนเป็น	1 คะแนน

การอภิปรายผลการวิจัยของแบบสอบถามที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น ผู้วิจัยใช้
เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าเฉลี่ยสูงสุด} - \text{ค่าเฉลี่ยต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับชั้นที่แบ่ง}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแบ่งระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการ
ตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ดังแสดงได้ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 4.21 – 5.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก
- ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.41 – 4.20 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
- ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.61 – 3.40 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.81 – 2.60 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.00 – 1.80 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยมาก

3.7 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ไปทดสอบความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นของข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำประเด็นที่ผู้วิจัยศึกษา นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ อาจารย์ ดร.ปรกรณ์ ศิริประกอบ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อดำเนินการในขั้นต่อไป

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เนื่องจากเป็นวิธีการหาความเชื่อมั่นที่เหมาะสมสำหรับสร้างเครื่องมือที่มีการให้คะแนนแบบประมาณค่า โดยจากการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.7956

3.8 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการดำเนินงานเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาต จากภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึง ผู้อำนวยการกองการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร เพื่อขอรายละเอียดข้อมูลการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร

2. นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มประชากร คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน

4. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยอธิบายผลที่ได้ประกอบด้วยเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และ ตัวแปรตาม โดยนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลและวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์และสรุปค่า ลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากร โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้สำหรับการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

2.1 การทดสอบค่า T (T-test) ใช้เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ และ สถานภาพการสมรส

2.2 การทดสอบค่า F (F-test) ใช้เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปร มากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และภูมิฐานะ โดยการวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Anova) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD (Fisher's Least Significant Difference)

2.3 การหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการท่องเที่ยวกับความคิดเห็น และทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปร

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย” ในครั้งนี้ จัดเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามตลอดจนการสัมภาษณ์และการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งผลการวิเคราะห์เป็น 3 ส่วน ดังจะได้นำเสนอ ดังต่อไปนี้

- ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของประชากร
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของข้อมูลประชากร

ประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งหมด 200 คน จากประชากรทั้งหมด 200 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 100 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิลำเนา โดยนำเสนอในรูปของจำนวนและร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 4.1-4.7

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	90	45.0
หญิง	110	55.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.1 เมื่อจำแนกประชากรตามตัวแปรเพศ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 และเป็นเพศชาย จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	19	9.5
21-30 ปี	120	60.0
31-40 ปี	37	18.5
41-50 ปี	20	10.0
51-60 ปี	3	1.5
61 ปีขึ้นไป	1	0.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.2 เมื่อจำแนกประชากรตามตัวแปรอายุ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 กลุ่มผู้ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 กลุ่มผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 กลุ่มผู้ที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และสุดท้าย คือ กลุ่มผู้ที่มีอายุมากกว่า 61 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	27	13.5
ปริญญาตรี	142	71.0
ปริญญาโท	30	15.0
ปริญญาเอก	1	0.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.3 เมื่อจำแนกประชากรตามตัวแปรระดับการศึกษา พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดอยู่ที่ระดับปริญญาตรี มีจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 71.0 รองลงมา คือ ระดับมีการศึกษาระดับปริญญาโท มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และสุดท้าย คือ ระดับการศึกษาระดับปริญญาเอก มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	166	83.0
สมรสและอยู่ด้วยกัน	34	17.0
หย่าร้าง/ม่าย	-	-
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.4 เมื่อจำแนกประชากรตามตัวแปรสถานภาพการสมรส พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 83.0 และมีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	49	24.5
พนักงานบริษัทเอกชน	86	43.0
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2	1.0
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	44	22.0
พนักงานราชการ/ลูกจ้างของรัฐ	16	8.0
แม่บ้าน	3	1.5
อื่นๆ	-	-
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.5 เมื่อจำแนกประชากรตามตัวแปรอาชีพ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาคือ อาชีพนักเรียน/นักศึกษามีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 อาชีพพนักงานราชการ/ลูกจ้างของรัฐ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 อาชีพแม่บ้านมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และสุดท้ายคือ อาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	55	27.5
10,001 - 20,000 บาท	89	44.5
20,001 - 30,000 บาท	27	13.5
30,001 - 40,000 บาท	18	9.0
40,001 - 50,000 บาท	5	2.5
มากกว่า 50,000 บาท	6	3.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.6 เมื่อจำแนกประชากรตามตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีระดับรายได้ 10,001 - 20,000 บาท มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 รองลงมาคือ ผู้ที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ผู้ที่มีระดับรายได้ระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ผู้ที่มีระดับรายได้ระหว่าง 30,001 - 40,000 บาท มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ผู้ที่มีระดับรายได้ระหว่าง 40,001 - 50,000 บาท มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 และสุดท้ายคือ ผู้ที่มีระดับรายได้ มากกว่า 50,000 บาท มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	78	39.0
ปริมณฑล	27	13.5
ภาคกลาง	15	7.5
ภาคตะวันตก	-	-
ภาคตะวันออก	4	2.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	42	21.0
ภาคเหนือ	13	6.5
ภาคใต้	21	10.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.7 เมื่อจำแนกประชากรตามตัวแปรภูมิลำเนา พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีภูมิลำเนา กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมา คือ ภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ภูมิลำเนาปริมณฑลมีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ภูมิลำเนาภาคใต้ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ภูมิลำเนาภาคกลาง มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ภูมิลำเนาภาคเหนือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และสุดท้ายคือ ภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์จำนวนทั้งหมด 200 คน ได้แก่ ความถี่หรือจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยววัตถุประสงค์หลักของการท่องเที่ยว วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว บุคคลที่ร่วมเดินทางด้วย กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบและปฏิบัติ ช่วงเวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวต่อครั้ง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อคนต่อครั้ง สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจในเกาะรัตนโกสินทร์ การกลับมาเที่ยวซ้ำ กิจกรรมที่อยากให้มีเพิ่มเติม และความพอใจในการมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ โดยนำเสนอในรูปแบบของจำนวนและร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 4.8-4.19

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความถี่หรือจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ (นับตั้งแต่ 1 มกราคม 2552 รวมครั้งนี้ด้วย)

ความถี่หรือจำนวนครั้งของการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ครั้งแรก	50	25.0
2-4 ครั้ง	93	46.5
5-7 ครั้ง	19	9.5
8-10 ครั้ง	8	4.0
มากกว่า 10 ครั้ง	30	15.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.8 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านความถี่หรือจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ (นับตั้งแต่ 1 มกราคม 2552 รวมครั้งนี้ด้วย) พบว่า ส่วนใหญ่ประชากรมีความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์จำนวน 2-4 ครั้ง มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 รองลงมาคือ เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์เป็นครั้งแรก มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากกว่า 10 ครั้ง มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์จำนวน 5-7 ครั้ง มีจำนวน 19 คน คิดเป็น

ร้อยละ 9.5 และสุดท้าย คือ ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์จำนวน 8-10 ครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์ (ระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)

วัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อพักผ่อนในวันหยุด	117	58.5
เพื่อวัฒนธรรมและศาสนา	48	24.0
เพื่อการศึกษา	42	21.0
เพื่อชมประวัติศาสตร์	40	20.0
ความสนใจพิเศษ/งานอดิเรก	32	16.0
อื่นๆ	-	-

จากตารางที่ 4.9 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์ พบว่า ส่วนใหญ่ ประชากรมีวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์ เพื่อพักผ่อนในวันหยุด คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมา คือ เพื่อวัฒนธรรมและศาสนา คิดเป็นร้อยละ 24.0 เพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.0 เพื่อชมประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 20.0 และสุดท้าย คือ ความสนใจพิเศษ/งานอดิเรก คิดเป็นร้อยละ 16.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์

วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รถส่วนตัว	57	28.5
เรือโดยสาร	23	11.5
รถโดยสารสาธารณะ	94	47.0
รถโดยสารรับจ้าง เช่น รถมอเตอร์ไซด์ รถแท็กซี่	26	13.0
รถจักรยานยนต์รับจ้าง	-	-
อื่นๆ	-	-
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.10 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ พบว่า ส่วนใหญ่ประชากรเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ โดยรถโดยสารสาธารณะ มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 รองลงมา คือ เดินทางมาโดยรถส่วนตัว มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 เดินทางมาโดยรถสารรับจ้าง เช่น รถตุ๊กตุ๊ก รถแท็กซี่ รถจักรยานยนต์รับจ้าง มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 และสุดท้าย คือ เดินทางโดยเรือโดยสาร มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านบุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

บุคคลที่ร่วมเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มาคนเดียวตามลำพัง	19	9.5
มาด้วยกัน	144	72.0
มากับครอบครัว	37	18.5
อื่นๆ	-	-
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.11 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านบุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ พบว่า ส่วนใหญ่ประชากรเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์โดยมากับเพื่อน มีจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมา คือ มากับครอบครัว มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 และสุดท้าย คือ มาคนเดียวตามลำพัง มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านกิจกรรมที่ชื่นชอบและปฏิบัติเมื่อมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ (ระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)

กิจกรรมที่ปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
ล่องเรือ/นั่งรถราง/ชมวิว	56	28.0
นมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์	132	66.0
ถ่ายรูป	58	29.0
รับประทานอาหาร	66	33.0
ซื้อของ	54	27.0
อื่นๆ	-	-

จากตารางที่ 4.12 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบและปฏิบัติเมื่อมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ พบว่า ส่วนใหญ่กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบและปฏิบัติเมื่อมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ คือ นมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมา คือ รับประทานอาหาร คิดเป็นร้อยละ 33.0 ถ่ายรูป คิดเป็นร้อยละ 29.0 กิจกรรมล่องเรือ/นั่งรถราง/ชมวิว คิดเป็นร้อยละ 28.0 และสูดท้าย ซื่อของ คิดเป็นร้อยละ 27.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านช่วงเวลา que เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

ช่วงเวลา que เลือกเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วันธรรมดา จันทร์-ศุกร์	5	2.5
วันหยุด เสาร์-อาทิตย์	133	66.5
วันหยุดนักขัตฤกษ์	21	10.5
วันลาพักผ่อน	-	-
ไม่แน่นอน/แล้วแต่สะดวก	41	20.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.13 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านช่วงเวลา que เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ พบว่า ส่วนใหญ่ เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในช่วงวันหยุด เสาร์-อาทิตย์ มีจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5 รองลงมา คือ ไม่แน่นอน/แล้วแต่สะดวก มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 เดินทางในช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และสูดท้าย คือ ในช่วงวันธรรมดา จันทร์-ศุกร์ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านระยะเวลาสำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ต่อครั้ง

ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวต่อครั้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าครึ่งวัน	22	11.0
ครึ่งวัน	93	46.5
1 วัน	85	42.5
มากกว่า 1 วัน	-	-
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.14 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านระยะเวลาสำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ต่อครั้ง พบว่า ส่วนใหญ่ระยะเวลาสำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ต่อครั้งใช้เวลาเพียงครึ่งวัน มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 รองลงมา คือ ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยว 1 วัน มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 และสุดท้าย คือ ใช้เวลาในการท่องเที่ยวต่ำกว่าครึ่งวัน มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปสำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ (ค่าใช้จ่าย/ครั้ง/คน)

ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว/ครั้ง/คน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100 บาท	9	4.5
101 - 300 บาท	73	36.5
301 - 500 บาท	66	33.0
501 - 1,000 บาท	38	19.0
มากกว่า 1,000 บาท	14	7.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.15 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ต่อครั้งต่อคน พบว่า ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์อยู่ระหว่าง 101 - 300 บาท มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมา คือ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 301 - 500 บาท มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 501 - 1,000 บาท มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ค่าใช้จ่ายมากกว่า 1,000 บาท มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 และสุดท้าย คือ ค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 100 บาท มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านสถานที่ท่องเที่ยวของเกาะรัตนโกสินทร์ที่มีความสนใจเป็นพิเศษและดึงดูดให้เดินทางมาท่องเที่ยว (ระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)

สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจและดึงดูดให้เดินทางมาท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
พระบรมมหาราชวัง/วัดพระแก้ว	159	79.5
วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม (วัดโพธิ์)	50	25.0
ศาลหลักเมือง	65	32.5
พิพิธภัณฑสถานและ โรงละคร	25	12.5
สนามหลวง	57	28.5
สวนสันติชัยปราการ	20	10.0
วัดชนะสงคราม	9	4.5
วัดบวรนิเวศวิหาร	16	8.0
ถนนข้าวสาร	44	22.0
วัดสุทัศนเทพวราราม/เสาชิงช้า	40	20.0
ท่าพระจันทร์	110	55.0
อื่นๆ	-	-

จากตารางที่ 4.16 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยวของเกาะรัตนโกสินทร์ที่มีความสนใจเป็นพิเศษและดึงดูดให้เดินทางมาท่องเที่ยว พบว่า สถานที่ที่ได้รับความสนใจและเป็นที่ยอดนิยมของนักท่องเที่ยวมากที่สุด คือ พระบรมมหาราชวัง/วัดพระแก้ว คิดเป็นร้อยละ 79.5 รองลงมาคือ ท่าพระจันทร์ คิดเป็นร้อยละ 55.0 ศาลหลักเมือง คิดเป็นร้อยละ 32.5 สนามหลวง คิดเป็นร้อยละ 28.5 วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม(วัดโพธิ์) คิดเป็นร้อยละ 25.0 ถนนข้าวสารคิดเป็นร้อยละ 22.0 วัดสุทัศนเทพวราราม/เสาชิงช้า คิดเป็นร้อยละ 20.0 พิพิธภัณฑสถานและ โรงละคร คิดเป็นร้อยละ 12.5 สวนสันติชัยปราการ คิดเป็นร้อยละ 10.0 วัดบวรนิเวศวิหาร คิดเป็นร้อยละ 8.0 และสุดท้ายคือ วัดชนะสงคราม คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ (เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์อีกหรือไม่)

การกลับมาเที่ยวซ้ำอีกในอนาคต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มาแน่นอน	177	88.5
ไม่มาอีกแล้ว	1	0.5
ไม่แน่ใจ	22	11.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.17 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกในอนาคต พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเดินทางกลับมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ซ้ำอีกแน่นอน มีจำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 88.5 รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 และสุดท้าย คือ ไม่เดินทางมาท่องเที่ยวซ้ำอีก มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านกิจกรรมหรือสถานที่ท่องเที่ยวที่อยากให้มีเพิ่มเติมนอกจากที่มีอยู่เดิมในเกาะรัตนโกสินทร์

กิจกรรมที่อยากให้มีเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตลาดน้ำ	77	38.5
ถนนคนเดิน	120	60.0
อื่นๆ	3	1.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.18 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านกิจกรรมหรือสถานที่ท่องเที่ยวที่อยากให้มีเพิ่มเติม พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวอยากให้มีถนนคนเดิน มีจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา คือ ตลาดน้ำ มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 และสุดท้าย คือ อื่นๆ ได้แก่ การเห็นว่าการกิจกรรมและสถานที่เดิมคืออยู่แล้ว มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความพอใจกับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในปัจจุบัน

ความพอใจของการมาท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พอใจ	147	73.5
ไม่พอใจ	13	6.5
เฉยๆ	40	20.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 4.19 พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านความพอใจกับการมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในปัจจุบัน พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพอใจในการมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ มีจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 รองลงมา คือ เฉยๆ มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และสุดท้าย คือ ไม่พอใจ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ประกอบด้วยปัจจัย 5 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล และปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม โดยนำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 4.20 - 4.46

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นขององค์ประกอบการท่องเที่ยว
ด้านปัจจัยการท่องเที่ยวต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ใน
ภาพรวม

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว	3.90	0.47	มาก
ด้านค่าใช้จ่าย	3.50	0.48	มาก
ด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้าง พื้นฐาน	3.52	0.50	มาก
ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของ รัฐบาล	3.47	0.55	มาก
ด้านสภาวะแวดล้อม	3.61	0.63	มาก
ภาพรวมองค์ประกอบการท่องเที่ยว	3.60	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.20 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ โดย
พิจารณาจากค่าเฉลี่ยจากองค์ประกอบการท่องเที่ยวในภาพรวมที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมา
ท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$)
และเมื่อพิจารณารายปัจจัย จะพบว่า ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความ
คิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อมความคิดเห็นอยู่ในระดับ
มาก ($\bar{x} = 3.61$) ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐาน ความคิดเห็นอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$) ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50$) และปัจจัยด้าน
การส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.47$)
ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1.1 เกษะรัตน โกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และมีวัฒนธรรมมายาวนาน	4.42	0.65	มากที่สุด
1.2 เกษะรัตน โกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามของสถาปัตยกรรม และมีความเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น	4.38	0.64	มากที่สุด
1.3 เกษะรัตน โกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีเสน่ห์ มีความขลัง น่าหลงใหล เป็นสถานที่ที่ดึงดูดใจให้มาเยือน	4.27	0.71	มากที่สุด
1.4 สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และแหล่งช้อปปิ้งบริเวณ เกษะรัตน โกสินทร์มีความซ้ำซาก จำเจ	3.25	0.85	ปานกลาง
1.5 เกษะรัตน โกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัยด้านชีวิตและทรัพย์สิน	3.16	0.73	ปานกลาง
ภาพรวม	3.90	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.21 องค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว เกษะรัตน โกสินทร์จำแนกตามปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$) และเมื่อพิจารณารายปัจจัย จะพบว่า ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว เกษะรัตน โกสินทร์มากที่สุด คือ เกษะรัตน โกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ และมีวัฒนธรรมมายาวนาน ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.42$) รองลงมา คือ เกษะรัตน โกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามของสถาปัตยกรรม และมีความเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.38$) เกษะรัตน โกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีเสน่ห์มีความขลัง น่าหลงใหล เป็นสถานที่ที่ดึงดูดใจให้มาเยือน ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.27$) สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และแหล่งช้อปปิ้งบริเวณ เกษะรัตน โกสินทร์มีความซ้ำซาก จำเจ ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$) และ เกษะรัตน โกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัยด้านชีวิตและทรัพย์สิน ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.16$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว ด้านค่าใช้จ่าย

ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
2.1 ค่าใช้จ่ายในด้านการเดินทางบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีความเหมาะสม ไม่สูงเกินไป	3.59	0.68	มาก
2.2 ค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่มที่จำหน่ายบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีความเหมาะสมกับปริมาณและคุณภาพ	3.35	0.66	ปานกลาง
2.3 ค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าของที่ระลึกที่จำหน่ายในสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีราคาสูงเกินไป	3.40	0.71	ปานกลาง
2.4 ค่าใช้จ่ายที่สูญเสียไปกับการท่องเที่ยวรอบเกาะรัตนโกสินทร์มีความคุ้มค่า	3.65	0.70	มาก
ภาพรวม	3.50	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.22 องค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์จำแนกตามปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.50$) และเมื่อพิจารณารายปัจจัย จะพบว่า ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายที่สูญเสียไปกับการท่องเที่ยวรอบเกาะรัตนโกสินทร์มีความคุ้มค่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$) รองลงมา คือ ค่าใช้จ่ายในด้านการเดินทางบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีความเหมาะสมไม่สูงเกินไป ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$) ค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าของที่ระลึกที่จำหน่ายในสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีราคาสูงเกินไป ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$) และค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่มที่จำหน่ายบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีความเหมาะสมกับปริมาณและคุณภาพ ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.35$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐาน

ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น
3.1 การเดินทางมาเกาะรัตนโกสินทร์มีความสะดวก รวดเร็วสามารถมาได้หลายเส้นทาง และสามารถเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงอื่นๆ ได้โดยง่าย	3.72	0.84	มาก
3.2 ระยะทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวของเกาะรัตนโกสินทร์จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งไม่ไกลกันเกินไป	3.83	0.74	มาก
3.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งใช้เวลานาน	3.02	0.87	ปานกลาง
3.4 สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ได้ทุกฤดูกาล	3.92	0.81	มาก
3.5 โครงสร้างพื้นฐานด้านอื่นๆ ของแหล่งท่องเที่ยว บริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ มีความสะอาด และมีจำนวนเพียงพอ เช่นห้องน้ำ ดังขยะ ที่จอดรถ เป็นต้น	3.09	0.87	ปานกลาง
ภาพรวม	3.52	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.23 องค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว เกาะรัตนโกสินทร์จำแนกตามปัจจัยด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$) และเมื่อพิจารณารายปัจจัย จะพบว่า ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐานที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด คือ สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ได้ทุกฤดูกาล ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$) รองลงมา คือ ระยะทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวของเกาะรัตนโกสินทร์จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งไม่ไกลกันเกินไป ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$) การเดินทางมาเกาะรัตนโกสินทร์มีความสะดวก รวดเร็วสามารถมาได้หลายเส้นทางและสามารถเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงอื่นๆ ได้โดยง่าย ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$) โครงสร้างพื้นฐานด้านอื่นๆ ของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ มีความ

สะดวก และมีจำนวนเพียงพอ เช่น ห้องน้ำ ดึงขยะ ที่จอดรถ เป็นต้น ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.09$) และระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งใช้เวลานาน ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.02$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยวด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล

ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
4.1 สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การส่งเสริมการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครได้จากทางสื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ต	3.42	0.83	มาก
4.2 การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การจัดนิทรรศการ การส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกรุงเทพมหานครยังมีจำนวนไม่มากพอและไม่ต่อเนื่อง	3.40	0.76	ปานกลาง
4.3 การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของกองการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ได้แก่ รดรางชมเมือง และการปั่นจักรยานชมเมือง มีความน่าสนใจและเพิ่มความหลากหลายให้กับการท่องเที่ยวมากขึ้น	3.61	0.81	มาก
4.4 หน่วยงานภาครัฐมีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ โดยปรับปรุงทัศนียภาพให้คงสภาพเดิมไว้ และมีการพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น	3.63	0.88	มาก
4.5 นโยบายภาครัฐได้สร้างจิตสำนึกและให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญและคุณค่าของการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง	3.43	0.90	มาก
4.6 สามารถติดต่อ สอบถาม ข้อมูลการท่องเที่ยว เกาะรัตนโกสินทร์ และกรุงเทพมหานครได้จากเจ้าหน้าที่กองการท่องเที่ยว และผู้ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ได้อย่างสะดวก ทัดถึง และได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวตรงตามความต้องการ	3.34	0.80	ปานกลาง
ภาพรวม	3.47	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.24 องค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว เกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.47$) และเมื่อพิจารณารายปัจจัย จะพบว่า ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาลที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด คือ หน่วยงานภาครัฐมีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ โดยปรับภูมิทัศน์เพื่อให้คงสภาพเดิมไว้และมีการพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของกองการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ได้แก่ รถรางชมเมือง และการปั่นจักรยานชมเมือง มีความน่าสนใจและเพิ่มความหลากหลายให้กับการท่องเที่ยวมากขึ้นความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$) นโยบายภาครัฐได้สร้างจิตสำนึกและให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญและคุณค่าของการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.43$) นักท่องเที่ยวสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครได้จากทางสื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ต ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.42$) การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การจัดนิทรรศการ การส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร โดยการแห่งท่องเที่ยวประเทศไทยกรุงเทพมหานครยังมีจำนวนไม่มากพอและไม่ต่อเนื่อง ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$) และนักท่องเที่ยวสามารถติดต่อ สอบถาม ข้อมูลการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ และกรุงเทพมหานครได้จากเจ้าหน้าที่กองการท่องเที่ยว และชุมชนประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก ทัวถึง และได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวตรงตามความต้องการ ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.34$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว
ด้านสถานะแวดล้อม

ปัจจัยด้านสถานะแวดล้อม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น
5.1 ภาวะทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำในปัจจุบัน ทำให้เกิด กระแสการท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น ซึ่ง เป็นสาเหตุหนึ่ง que เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะ รัตนโกสินทร์	3.34	0.91	ปานกลาง
5.2 การชุมนุมทางการเมืองบริเวณท้องสนามหลวง เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะ รัตนโกสินทร์	4.09	0.96	มาก
5.3 สถานการณ์การระบาดของโรคไข้หวัด 2009 ใน ปัจจุบันมีผลต่อการตัดสินใจไม่เดินทางมาท่องเที่ยว เกาะรัตนโกสินทร์	3.12	1.00	ปานกลาง
5.4 สภาพอากาศที่ร้อนอบอ้าว มีผลต่อการตัดสินใจ ไม่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์	3.91	0.92	มาก
ภาพรวม	3.61	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.25 ปัจจัยการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะ
รัตนโกสินทร์จำแนกตามปัจจัยด้านด้านสถานะแวดล้อม พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่
ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$) และเมื่อพิจารณารายปัจจัย จะพบว่า ปัจจัยด้านด้านสถานะแวดล้อมที่มี
ความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด คือ การชุมนุมทางการเมือง
บริเวณท้องสนามหลวง เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ความคิดเห็นอยู่
ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$) รองลงมา คือ สภาพอากาศที่ร้อนอบอ้าว มีผลต่อการตัดสินใจให้
นักท่องเที่ยวไม่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$)
ภาวะทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำในปัจจุบัน ทำให้เกิดกระแสการท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น ซึ่ง
เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ความ
คิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.34$) และสถานการณ์การระบาดของโรคไข้หวัด 2009 ใน
ปัจจุบันมีผลให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจไม่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ความคิดเห็นอยู่ใน
ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปรเพศ

เพศ	N	Mean	Std. Deviation	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	90	3.58	0.35	* 0.722	0.472
หญิง	110	3.61	0.38		

จากตารางที่ 4.26 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรเพศ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า T-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.472 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า เพศ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.27 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปรอายุ

อายุ	N	Mean	Std. Deviation	F	Sig.
ต่ำกว่า 20 ปี	19	3.86	0.39	4.201	0.007 *
21-30 ปี	120	3.57	0.36		
31-40 ปี	37	3.60	0.33		
ตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป	24	3.50	0.34		
รวม	200	3.60	0.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรอายุ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า อายุ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จึงทำการทดสอบต่อเนื่องด้วยวิธีจับคู่พหุคูณ (Multiple Comparisons Test) ด้วยค่าสถิติ LSD ซึ่งแสดงในตารางที่ 4.27.1

ตารางที่ 4.27.1 ผลต่างของระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ระหว่างอายุที่ได้จากการทดสอบด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

อายุ	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม (Mean Difference (I-J))				
	Mean	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 20 ปี	3.86	-	0.2878 *	0.2606 *	0.3562 *
21-30 ปี	3.57			0.0272	0.0684
31-40 ปี	3.60				0.0956
41 ปีขึ้นไป	3.50				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27.1 ผลต่างของระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ระหว่างอายุแตกต่างกันโดยการตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ (Multiple Comparison) เพื่อตรวจสอบว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันโดยใช้วิธีของ Least Significant Difference (LSD)

ผลที่ได้จากการทดสอบ สรุปผลได้ดังนี้

กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากกว่ากลุ่มอายุ 21 - 30 ปี กลุ่มอายุ 31-40 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ส่วนกลุ่มอายุคู่อื่นๆ มีระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกัน

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของกลุ่มอายุที่มีระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด พบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี ($\bar{x} = 3.86$) มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอายุ 31 - 40 ปี ($\bar{x} = 3.60$) อายุ 21-30 ปี ($\bar{x} = 3.57$) และกลุ่มที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ($\bar{x} = 3.50$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	Mean	Std. Deviation	F	Sig.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	27	3.77	0.43	3.527	0.031 *
ปริญญาตรี	142	3.57	0.36		
สูงกว่าปริญญาตรี	31	3.58	0.29		
รวม	200	3.60	0.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็น องค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.031 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จึงทำการทดสอบต่อเนื่องด้วยวิธีจับคู่พหุคูณ (Multiple Comparisons Test) ด้วยค่าสถิติ LSD ซึ่งแสดงในตารางที่ 4.28.1

ตารางที่ 4.28.1 ผลต่างของระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ระหว่าง ระดับการศึกษาที่ได้จากการทดสอบด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

ระดับการศึกษา	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม (Mean Difference(I-J))			
	Mean	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.77	-	0.1989 *	0.1917 *
ปริญญาตรี	3.57			0.0072
สูงกว่าปริญญาตรี	3.58			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28.1 ผลต่างของระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ระหว่างระดับการศึกษาแตกต่าง

กันโดยทำการตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ (Multiple Comparison) เพื่อตรวจสอบว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันโดยใช้วิธีของ Least Significant Difference (LSD)

ผลที่ได้จากการทดสอบ สรุปผลได้ดังนี้

กลุ่มการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากกว่า กลุ่มปริญญาตรี และมากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนกลุ่มระดับการศึกษาอื่นๆ มีระดับมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกัน

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของระดับการศึกษาที่มีระดับความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด พบว่า กลุ่มการศึกษาค่าต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.77$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุดรองลงมาคือ กลุ่มการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.58$) และกลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.57$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.29 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	N	Mean	Std. Deviation	t	Sig. (2-tailed)
โสด	166	3.60	0.39	0.288	0.773
สมรส	33	3.58	0.23		

จากตารางที่ 4.29 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรสถานภาพการสมรส ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า T-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.773 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า สถานภาพการสมรสมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปรอาชีพ

อาชีพ	N	Mean	Std. Deviation	F	Sig.
• นักเรียน/นักศึกษา	49	3.80	0.40	6.153	0.000 *
พนักงานบริษัทเอกชน	86	3.49	0.33		
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	2	3.04	0.35		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	44	3.61	0.33		
พนักงานราชการ/ลูกจ้างของรัฐ	16	3.56	0.20		
แม่บ้าน	-	-	-		
อื่นๆ	3	3.60	0.25		
รวม	200	3.60	0.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรอาชีพ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า อาชีพ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จึงทำการทดสอบต่อเนื่องด้วยวิธีจับคู่พหุคูณ (Multiple Comparisons Test) ด้วยค่าสถิติ LSD ซึ่งแสดงในตารางที่ 4.30.1

ตารางที่ 4.30.1 ผลต่างของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ระหว่างอาชีพที่ได้จากการทดสอบด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

อาชีพ	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม (Mean Difference(I-J))					
		นักเรียน/ นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงานราชการ/ ลูกจ้างของรัฐ	อื่นๆ
นักเรียน/นักศึกษา	3.80	-	0.3080 *	0.7557 *	0.1866 *	0.2394 *	0.2021
พนักงานบริษัทเอกชน	3.49			0.4496	-0.1214	0.0686	-0.1059
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.04				-0.5710 *	-0.5182 *	-0.5556
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.61					0.0528	0.0155
พนักงานราชการ/ลูกจ้าง ของรัฐ	3.56						0.0373
อื่นๆ	3.60						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30.1 ผลต่างของระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ระหว่างอาชีพแตกต่างกัน โดยทำการตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ (Multiple Comparison) เพื่อตรวจสอบว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธีของ Least Significant Difference (LSD)

ผลที่ได้จากการทดสอบ สรุปผลได้ดังนี้

กลุ่มนักเรียน/นักศึกษามีระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากกว่ากลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน กลุ่มค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว กลุ่มรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และมากกว่ากลุ่มพนักงานราชการ/ลูกจ้างของรัฐ

กลุ่มค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมีระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์น้อยกว่ากลุ่มรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และกลุ่มพนักงานราชการ/ลูกจ้างของรัฐ

ส่วนกลุ่มอาชีพอื่นๆ มีระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกัน

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของอาชีพที่มีระดับความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด พบว่า กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{x} = 3.80$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ($\bar{x} = 3.61$) กลุ่มอาชีพอื่นๆ ($\bar{x} = 3.60$) กลุ่มอาชีพพนักงานราชการ/ลูกจ้างของรัฐ

($\bar{x} = 3.56$) กลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{x} = 3.49$) และสุดท้าย คือ กลุ่มอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ($\bar{x} = 3.04$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปรระดับรายได้

รายได้	N	Mean	Std. Deviation	F	Sig.
ต่ำกว่า 10,000 บาท	55	3.73	0.42	4.272	0.006 *
10,001 - 20,000 บาท	89	3.57	0.33		
20,001 - 30,000 บาท	27	3.51	0.21		
สูงกว่า 40,001 บาท	29	3.49	0.41		
รวม	200	3.60	0.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรระดับรายได้ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่ารายได้ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จึงทำการทดสอบต่อเนื่องด้วยวิธีจับคู่พหุคูณ (Multiple Comparisons Test) ด้วยค่าสถิติ LSD ซึ่งแสดงในตารางที่ 4.31.1

ตารางที่ 4.31.1 ผลต่างของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ระหว่างรายได้ที่ได้จากการทดสอบด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

รายได้	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม (Mean Difference(I-J))			
		ต่ำกว่า 10,000	10,001 - 20,000	20,001 - 30,000	สูงกว่า 40,001
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.73	-	0.1656 *	0.2225 *	0.2420 *
10,001 - 20,000 บาท	3.57			0.0569	0.0765
20,001 - 30,000 บาท	3.51				0.0195
สูงกว่า 30,001 บาท	3.49				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31.1 ผลต่างของระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ระหว่างรายได้แตกต่างกัน โดยทำการตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ (Multiple Comparison) เพื่อตรวจสอบว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธีของ Least Significant Difference (LSD)

ผลที่ได้จากการทดสอบ สรุปผลได้ดังนี้

กลุ่มระดับรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากกว่ากลุ่มรายได้ 10,001 - 20,000 บาท กลุ่ม 20,001 - 30,000 บาท และกลุ่มรายได้สูงกว่า 40,001 บาทขึ้นไป ส่วนกลุ่มผู้รายได้อื่นๆ มีระดับความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของรายได้ที่มีระดับความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด พบว่า กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ($\bar{x} = 3.73$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มรายได้ 20,001 - 30,000 บาท ($\bar{x} = 3.57$) กลุ่มรายได้สูงกว่า 40,001 บาทขึ้นไป ($\bar{x} = 3.51$) และสุดท้ายกลุ่มรายได้ 20,001 - 30,000 บาท ($\bar{x} = 3.28$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.32 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค

ภูมิภาค	N	Mean	Std. Deviation	F	Sig.
กรุงเทพมหานคร	78	3.56	0.36	1.707	0.121
ปริมณฑล	27	3.54	0.33		
ภาคกลาง	15	3.58	0.38		
ภาคตะวันตก	-	-	-		
ภาคตะวันออก	4	3.39	0.27		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	42	3.70	0.40		
ภาคเหนือ	13	3.47	0.30		
ภาคใต้	21	3.71	0.37		
รวม	200	3.60	0.36		

จากตารางที่ 4.32 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.121 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าภูมิภาค มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปรความถี่หรือจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

จำนวนครั้ง	N	Mean	Std. Deviation	F	Sig.
ครั้งแรก	50	3.63	0.30	2.152	0.076
2-4 ครั้ง	93	3.57	0.34		
5-7 ครั้ง	19	3.79	0.37		
8-10 ครั้ง	8	3.60	0.51		
มากกว่า 10 ครั้ง	30	3.49	0.45		
รวม	200	3.60	0.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นขององค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรความถี่หรือจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.076 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าความถี่หรือจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปรวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

เดินทางมา	N	Mean	Std. Deviation	F	Sig.
รถส่วนตัว	57	3.60	0.35	0.403	0.751
เรือโดยสาร	23	3.54	0.50		
รถโดยสารสาธารณะ	94	3.62	0.33		
รถโดยสารรับจ้าง เช่น รถมอเตอร์ไซด์	26	3.56	0.39		
รถแท็กซี่ รถจักรยานยนต์รับจ้าง อื่นๆ					
รวม	200	3.60	0.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นขององค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.751 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.35 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปรบุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

บุคคลที่ร่วมเดินทาง	N	Mean	Std. Deviation	F	Sig.
มาคนเดียวตามลำพัง	19	3.57	0.35	0.088	0.916
มากับเพื่อน	144	3.60	0.39		
มากับครอบครัว	37	3.59	0.24		
อื่นๆ	-	-	-		
รวม	200	3.60	0.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรบุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.916 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.36 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปร ช่วงเวลาที่เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

ช่วงเวลาที่เดินทาง	N	Mean	Std. Deviation	F	Sig.
วันธรรมดา จันทร์-ศุกร์	5	3.76	0.48	1.736	0.161
วันหยุด เสาร์-อาทิตย์	133	3.61	0.37		
วันหยุดนักขัตฤกษ์	21	3.66	0.28		
วันลาพักร้อน	-	-	-		
ไม่แน่นอน/แล้วแต่สะดวก	41	3.49	0.35		
รวม	200	3.60	0.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรช่วงเวลาที่เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.161 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า ช่วงเวลาที่เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.37 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปรระยะเวลาที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ต่อครั้ง

ระยะเวลาสำหรับการท่องเที่ยว	N	Mean	Std. Deviation	F	Sig.
ต่ำกว่าครึ่งวัน	22	3.60	0.45	0.048	0.953
ครึ่งวัน	93	3.59	0.39		
1 วัน	85	3.60	0.31		
มากกว่า 1 วัน	-	-	-		
รวม	200	3.60	0.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรระยะเวลาที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ต่อครั้ง ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.953 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าระยะเวลาที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ต่อครั้งมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.38 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปร ค่าใช้จ่ายที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ (ค่าใช้จ่ายต่อครั้งต่อคน)

ค่าใช้จ่ายต่อครั้งต่อคน	N	Mean	Std. Deviation	F	Sig.
ต่ำกว่า 100 บาท	9	3.85	0.36	1.340	0.257
101 - 300 บาท	73	3.58	0.44		
301 - 500 บาท	66	3.56	0.35		
501 - 1,000 บาท	38	3.62	0.25		
มากกว่า 1,000 บาท	14	3.60	0.21		
รวม	200	3.60	0.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรค่าใช้จ่ายที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.257 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า ค่าใช้จ่ายที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.39 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปรการกลับมาเที่ยวซ้ำอีกในอนาคต

ค่าใช้จ่ายต่อครั้งต่อคน	N	Mean	Std. Deviation	F	Sig.
มาแน่นอน	177	3.62	0.36	3.125	0.046 *
ไม่มาอีกแล้ว	1	3.88	0.00		
ไม่แน่ใจ	22	3.42	0.36		
รวม	200	3.60	0.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.39 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรการกลับมาเที่ยวซ้ำอีกในอนาคต ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.046 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าการกลับมาเที่ยวซ้ำอีกในอนาคตมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.40 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์ จำแนกตามตัวแปรกิจกรรมหรือสถานที่ท่องเที่ยวที่อยากให้มีเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่มีอยู่เดิมในเกาะรัตน โกสินทร์

กิจกรรมให้มีเพิ่มเติม	N	Mean	Std. Deviation	F	Sig.
ตลาดน้ำ	77	3.63	0.34	0.578	0.562
ถนนคนเดิน	120	3.57	0.37		
อื่น ๆ	3	3.60	0.81		
รวม	200	3.60	0.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็น องค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรกิจกรรมหรือสถานที่ท่องเที่ยวที่อยากให้มีเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่มีอยู่เดิมในเกาะรัตน โกสินทร์ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.562 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมหรือสถานที่ท่องเที่ยวที่อยากให้มีเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่มีอยู่เดิมในเกาะรัตน โกสินทร์ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตน โกสินทร์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.41 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามตัวแปรความพอใจของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

พอใจกับการท่องเที่ยว	N	Mean	Std. Deviation	F	Sig.
พอใจ	147	3.68	0.33	16.548	0.000 *
ไม่พอใจ	13	3.45	0.43		
เฉยๆ	40	3.34	0.34		
รวม	200	3.60	0.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นองค์ประกอบการท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปรความพอใจของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าความพอใจของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จึงทำการทดสอบต่อเนื่องด้วยวิธีจับคู่พหุคูณ (Multiple Comparisons Test) ด้วยค่าสถิติ LSD ซึ่งแสดงในตารางที่ 4.41.1

ตารางที่ 4.41.1 ผลต่างของระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ระหว่างความพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ที่ได้จากการทดสอบด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

การท่องเที่ยว	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม (Mean Difference(I-J))			
	Mean	พอใจ	ไม่พอใจ	เฉยๆ
พอใจ	3.68	-	0.2322 *	0.3329 *
ไม่พอใจ	3.45			0.1007
เฉยๆ	3.34			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41.1 ผลต่างของระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ระหว่าง ความพอใจของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์แตกต่างกัน โดยทำการตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ (Multiple Comparison) เพื่อตรวจสอบว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธีของ Least Significant Difference (LSD)

ผลที่ได้จากการทดสอบ สรุปผลได้ดังนี้

กลุ่มพอใจ มีระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ มากกว่า กลุ่มไม่พอใจ และกลุ่มเฉยๆ

ส่วนกลุ่มอื่นๆ มีระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกัน

เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความพอใจกับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ที่มีระดับความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด พบว่ากลุ่มพอใจ ($\bar{x} = 3.68$) มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มไม่พอใจ ($\bar{x} = 3.45$) และสุดท้าย คือ กลุ่มเฉยๆ ($\bar{x} = 3.34$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.42 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว	0.7075	0.000 **	ค่อนข้างสูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.42 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 กล่าวคือ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากร

การท่องเทียว มีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเทียวเกาะรัตนโกสินทร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ [Pearson Correlation (r)] เท่ากับ 0.7075 มีค่าความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูงและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากมีองค์ประกอบของการท่องเทียวด้านสถานที่ท่องเทียว/ทรัพยากรการท่องเที่ยวมีผลเพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเทียวเกาะรัตนโกสินทร์ เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างสูง เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเทียวด้านค่าใช้จ่ายกับระดับความคิดเห็นที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเทียวเกาะรัตนโกสินทร์

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเทียวเกาะรัตนโกสินทร์		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเทียวด้านค่าใช้จ่าย	0.6258	0.000 **	ค่อนข้างสูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.43 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเทียวด้านค่าใช้จ่าย กับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเทียวเกาะรัตนโกสินทร์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 กล่าวคือ ระดับองค์ประกอบของการท่องเทียวด้านค่าใช้จ่ายมีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเทียวเกาะรัตนโกสินทร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ [Pearson Correlation (r)] เท่ากับ 0.6258 มีค่าความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูงและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากมีองค์ประกอบของการท่องเทียวด้านค่าใช้จ่ายมีผลเพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเทียวเกาะรัตนโกสินทร์ เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างสูง เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.44 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐานกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐาน	0.7583	0.000 **	ค่อนข้างสูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.44 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐานกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 กล่าวคือ ระดับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กับ กับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ [Pearson Correlation (r)] เท่ากับ 0.7583 มีค่าความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากมีองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว และ โครงสร้างพื้นฐานมีผลเพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างสูงเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.45 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาลกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล	0.8091	0.000 **	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.45 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาลกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 กล่าวคือ ระดับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล มีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ [Pearson Correlation (r)] เท่ากับ 0.8091 มีค่าความสัมพันธ์ในระดับสูง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากมีองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาลมีผลเพิ่มขึ้นก็จะทำให้ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์เพิ่มขึ้นในระดับสูงเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 4.46 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสภาวะแวดล้อมกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์		
	Pearson Correlation	Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสภาวะแวดล้อม	0.5224	0.000 **	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.46 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสภาวะแวดล้อมกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 กล่าวคือ ระดับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสภาวะแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ [Pearson Correlation (r)] เท่ากับ 0.5224 มีค่าความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือหากมีองค์ประกอบของการท่องเที่ยวด้านสภาวะแวดล้อมมีผลเพิ่มขึ้นก็จะทำให้ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์เพิ่มขึ้นในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการเดินทางมาท่องเที่ยว ตลอดจนเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงพัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ กรุงเทพมหานคร ให้มีความน่าสนใจและเป็นที่ยอดนิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการรวบรวมเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ซึ่งออกแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 200 ชุด

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน โดยมีรายละเอียดต่างๆ ดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพการสมรส และภูมิลำเนา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด มีจำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ ความถี่ของการเดินทางมาท่องเที่ยว วัตถุประสงค์หลักของการท่องเที่ยว พาหนะที่เลือกใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว บุคคลที่ร่วมเดินทางด้วย กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบและปฏิบัติ ช่วงเวลาในการท่องเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวต่อครั้ง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อคนต่อครั้ง สถานที่ที่มีความน่าสนใจในเกาะรัตนโกสินทร์ การกลับมาเที่ยวซ้ำ กิจกรรมที่อยากให้มีเพิ่มเติม และ ความพอใจกับสถานที่ท่องเที่ยวในเกาะรัตนโกสินทร์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด มีจำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นด้านองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านค่าใช้จ่าย ด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว/โครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล และ ด้านสภาวะแวดล้อม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด ประกอบด้วย 5 ด้าน โดยใช้ระดับวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) เป็นการวัดระดับความคิดเห็นแบบ Likert Scale ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

โดยแบบสอบถามสร้างขึ้นจากการรวบรวมเอกสาร ทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการท่องเที่ยว และองค์ประกอบการท่องเที่ยว รวมถึงคิดแปลงคำถามที่มีผู้เคยสร้างไว้ โดยใช้มาตรวัดระดับความถี่ของระดับความคิดเห็นไว้ 5 ระดับ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มี

ความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยประเด็นในการออกแบบสอบถามดังกล่าวได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง โดยอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) เพื่อดำเนินการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Consistency) จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำนวน 30 คน โดยผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นเป็นรายชื่อของแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7956

สำหรับการประมวลผลข้อมูลทางสถิติ ซึ่งนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลและวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติ ในการหาค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D), ค่า (T-test) และ ค่า (F-test) ดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์และสรุปค่าลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากร โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้สำหรับการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

2.1 การทดสอบค่า T (T-test) ใช้เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ และ สถานภาพการสมรส

2.2 การทดสอบค่า F (F-test) ใช้เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปร มากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และภูมิลำเนา โดยการวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Anova) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD (Fisher's Least Significant Difference)

2.3 การหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการท่องเที่ยวกับความคิดเห็น และทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปร

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย” สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของลักษณะประชากร

ผลการศึกษา พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 55.0) อายุระหว่าง 21 - 30 ปี (ร้อยละ 60.0) มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 71.0) อยู่ในสถานะโสด (ร้อยละ 83.0) ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 43.0 รายได้อยู่ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท (ร้อยละ 44.5) และนอกจากนี้ยังมีภูมิลำเนากรุงเทพมหานครมากที่สุด (ร้อยละ 39.0)

ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามลักษณะประชากร คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ ระดับรายได้ และภูมิลำเนา

พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ที่มี เพศ สถานภาพการสมรส และภูมิลำเนา มีระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน มีระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถสรุปความแตกต่างรายตัวได้ดังนี้

ตัวแปรอายุ พบคู่ที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กับกลุ่มอายุ 21 - 30 ปี กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กับกลุ่ม 31 - 40 และกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี กับกลุ่มที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป

ตัวแปรระดับการศึกษา พบคู่ที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ กลุ่มการศึกษาค่ากว่าระดับปริญญาตรีกับกลุ่มปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาระดับค่ากว่าปริญญาตรีกับกลุ่มการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี

ตัวแปรอาชีพ พบคู่ที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน คือกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน กลุ่มนักเรียน/นักศึกษากับกลุ่มค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา กับกลุ่มรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ กลุ่มนักเรียน/นักศึกษากับกลุ่มพนักงานราชการ/ลูกจ้างของรัฐ และนอกจากนี้ยังมีกลุ่มค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวกับกลุ่มรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และกลุ่มค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวกับกลุ่มพนักงานราชการ/ลูกจ้างของรัฐ

ตัวแปรระดับรายได้ พบคู่ที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน คือกลุ่มระดับรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้ 10,001 - 20,000 บาท กลุ่มระดับรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับกลุ่ม

20,001 - 30,000 บาท และกลุ่มระดับรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับกลุ่มรายได้สูงกว่า 40,001 บาทขึ้นไป

5.2.2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว

ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์เป็นครั้งที่ 2-4 (ร้อยละ 46.5) ซึ่งวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ เพื่อพักผ่อนในวันหยุดมากที่สุด (ร้อยละ 58.5) รองลงมา คือ เพื่อวัฒนธรรมและศาสนา (ร้อยละ 24.0) โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาโดยรถโดยสารสาธารณะมากที่สุด (ร้อยละ 47.0) รองลงมา คือ เดินทางมาโดยรถส่วนตัว (ร้อยละ 28.5) และส่วนใหญ่จะเดินทางมาท่องเที่ยวกับเพื่อนมากที่สุด (ร้อยละ 72.0) โดยกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบและปฏิบัติเมื่อมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด คือ นมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ (ร้อยละ 66.0) รองลงมา คือ รับประทานอาหาร (ร้อยละ 33.0) และช่วงเวลา que เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุด คือ วันหยุดเสาร์-อาทิตย์ (ร้อยละ 66.5) โดยระยะเวลาที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่ใช้เวลาเพียงครึ่งวัน (ร้อยละ 46.5) ส่วนค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปสำหรับการท่องเที่ยวต่อครั้งอยู่ระหว่าง 101 - 300 บาท (ร้อยละ 36.5) ซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวของเกาะรัตนโกสินทร์ที่ได้รับความสนใจและเป็นสถานที่ที่น่าดึงดูดใจมากที่สุด คือ พระบรมมหาราชวัง/วัดพระแก้ว (ร้อยละ 79.5) รองลงมา คือ ท่าพระจันทร์ (ร้อยละ 55.0) และศาลหลักเมือง (ร้อยละ 32.5) ตามลำดับ และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะเดินทางมาเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ซ้ำอีกในอนาคต (ร้อยละ 88.5) ส่วนกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวต้องการให้มีเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่มีอยู่แล้วรอบเกาะรัตนโกสินทร์ คือ ถนนคนเดิน (ร้อยละ 60.0) รองลงมา คือ ตลาดน้ำ (ร้อยละ 38.5) ตามลำดับ และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในปัจจุบัน (ร้อยละ 73.5)

ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว คือ ความถี่ของการเดินทางมาท่องเที่ยว วัตถุประสงค์หลักของการท่องเที่ยว พาหนะที่เลือกใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว บุคคลที่ร่วมเดินทาง กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบ ช่วงเวลาในการท่องเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวต่อครั้ง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อคนต่อครั้ง สถานที่ที่มีความน่าสนใจในเกาะรัตนโกสินทร์ และกิจกรรมที่อยากให้มีเพิ่มเติม มีระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ที่มีความคิดเห็นด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวในด้านการกลับมาเที่ยวซ้ำ และด้านความพอใจกับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ มีระดับความคิดเห็นด้านปัจจัยการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถสรุปความแตกต่างรายได้ดังนี้

ตัวแปรด้านการกลับมาเที่ยวซ้ำ พบคู่ที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ กลุ่มที่จะกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีกในอนาคต และกลุ่มที่ไม่กลับมาท่องเที่ยวอีก

ตัวแปรด้านความพอใจกับการมาท่องเที่ยวในเกาะรัตนโกสินทร์ในปัจจุบัน พบคู่ที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ กลุ่มพอใจกับกลุ่มไม่พอใจ และกลุ่มพอใจกับกลุ่มเฉยๆ

5.2.3 องค์ประกอบการท่องเที่ยว

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยการท่องเที่ยวด้านต่าง ๆ ในภาพรวม มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.60$) ซึ่งปัจจัยด้านต่างๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถจัดเรียงปัจจัยภาพรวมที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด ไปน้อยที่สุดได้ คือ ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.90$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม ($\bar{x} = 3.61$) ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{x} = 3.52$) ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย ($\bar{x} = 3.50$) และปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล ($\bar{x} = 3.47$) ตามลำดับ โดยปัจจัยทั้งห้าด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว

เมื่อศึกษาปัจจัยการท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ พบว่า ปัจจัยย่อยด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในระดับมากที่สุด คือ เกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และมีวัฒนธรรมมายาวนาน ($\bar{x} = 4.42$) เกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามของสถาปัตยกรรมและมีความเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ($\bar{x} = 4.38$) เกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีเสน่ห์มีความขลังน่าหลงใหล เป็นสถานที่ที่ดึงดูดใจให้มาเยือน ($\bar{x} = 4.27$) ส่วนปัจจัยย่อยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในระดับปานกลาง คือ สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และแหล่งช้อปปิ้งบริเวณ เกาะรัตนโกสินทร์มีความซ้ำซากจำเจ ($\bar{x} = 3.25$) และเกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัยด้านชีวิตและทรัพย์สิน ($\bar{x} = 3.16$) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย

เมื่อศึกษาปัจจัยการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่ายที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ พบว่า ปัจจัยย่อยด้านค่าใช้จ่ายที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในระดับมากที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายที่สูญเสียไปกับการท่องเที่ยวรอบเกาะรัตนโกสินทร์มี

ความคุ้มค่า ($\bar{x} = 3.65$) ค่าใช้จ่ายในด้านการเดินทางบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีความเหมาะสม ไม่สูงเกินไป ($\bar{x} = 3.59$) ส่วนปัจจัยย่อยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในระดับปานกลาง คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าของที่ระลึกที่จำหน่ายในสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีราคาสูงเกินไป ($\bar{x} = 3.40$) และค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่มที่จำหน่ายบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีความเหมาะสมกับปริมาณและคุณภาพ ($\bar{x} = 3.35$) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน

เมื่อศึกษาปัจจัยการท่องเที่ยวด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ พบว่า ปัจจัยย่อยด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในระดับมาก คือ สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ได้ทุกฤดูกาล ($\bar{x} = 3.92$) ระยะทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวของเกาะรัตนโกสินทร์จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งไม่ไกลเกินไป ($\bar{x} = 3.83$) และการเดินทางมาเกาะรัตนโกสินทร์มีความสะดวก รวดเร็วสามารถมาได้หลายเส้นทาง และสามารถเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงอื่นๆ ได้โดยง่าย ($\bar{x} = 3.72$) ส่วนปัจจัยย่อยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในระดับปานกลาง คือ โครงสร้างพื้นฐานด้านอื่นๆ ของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ มีความสะอาด และมีจำนวนเพียงพอ เช่น ห้องน้ำ ดังขยะ ที่จอดรถ เป็นต้น ($\bar{x} = 3.09$) และระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งใช้เวลานาน ($\bar{x} = 3.02$) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล

เมื่อศึกษาปัจจัยการท่องเที่ยวด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาลที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ พบว่า ปัจจัยย่อยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในระดับมาก คือ หน่วยงานภาครัฐมีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์โดยปรับภูมิทัศน์เพื่อให้คงสภาพเดิมไว้ และมีการพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น ($\bar{x} = 3.63$) การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของกองการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ได้แก่ รดรางชมเมือง และการปั่นจักรยานชมเมือง มีความน่าสนใจและเพิ่มความหลากหลายให้กับการท่องเที่ยวมากขึ้น ($\bar{x} = 3.61$) นโยบายภาครัฐได้สร้างจิตสำนึกและให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญและคุณค่าของการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 3.43$) นักท่องเที่ยวสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การส่งเสริมการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครได้จากทางสื่อโทรทัศน์ สื่อ

วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 3.42$) ส่วนปัจจัยย่อยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในระดับปานกลาง คือ การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การจัดนิทรรศการ การส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานครยังมีจำนวนไม่มากพอและไม่ต่อเนื่อง ($\bar{x} = 3.40$) และนักท่องเที่ยวสามารถติดต่อสอบถาม ข้อมูลการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ และกรุงเทพมหานครได้จากเจ้าหน้าที่กองการท่องเที่ยว และร่วมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ได้อย่างสะดวก ทั้งถึง และได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวตรงตามความต้องการ ($\bar{x} = 3.34$) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม

เมื่อศึกษาปัจจัยการท่องเที่ยวปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ พบว่า ปัจจัยย่อยปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในระดับมาก คือ การชุมนุมทางการเมืองบริเวณท้องสนามหลวง เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ($\bar{x} = 4.09$) และ สภาพอากาศที่ร้อนอบอ้าว มีผลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวไม่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ($\bar{x} = 3.91$) ส่วนปัจจัยย่อยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในระดับปานกลาง คือ ภาวะทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำในปัจจุบัน ทำให้เกิดกระแสการท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ($\bar{x} = 3.34$) และ สถานการณ์การระบาดของโรคไข้หวัด 2009 ในปัจจุบันมีผลให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจไม่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ($\bar{x} = 3.12$) ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษา “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย” สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 จากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุต่ำกว่า 20 ปี การศึกษาค่ำกว่าระดับปริญญาตรี อาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีสถานภาพโสด และมีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชติ อัสวะวิสิทธิ์ชัย (2546) ศึกษาเรื่อง ทักษะคิดและพฤติกรรมกรการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย สถานภาพโสด รายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภินภัส ไวทยกุล (2546) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่

เดินทางมาใช้บริการสถานตากอากาศบางปู ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท/เดือน มีสถานภาพโสด และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ จะพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ อายุจะอยู่ในช่วงวัยกำลังศึกษาเล่าเรียนเป็นกลุ่มนักเรียนและนักศึกษา ซึ่งเป็นวัยกำลังเรียนรู้ สนุกสนานร่าเริง ชอบค้นหาและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ชอบการเดินทาง ชอบความท้าทาย มีความคิดเป็นของตนเอง มีเพื่อนฝูงมากมาย และยังเป็นวัยที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่ต่างๆ ได้โดยง่าย ดังนั้นนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จึงอยู่ในช่วงวัยนักเรียน/นักศึกษามากที่สุด

5.2.2 จากการวิเคราะห์พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่จะเดินทางกลับมาเที่ยวซ้ำอีกในอนาคต และนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจกับการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภินภัส ไททยกุล (2546) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาใช้บริการสถานตากอากาศบางปู ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะกลับมาเที่ยวซ้ำอีก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนัวรรณ วิบุตขมานนท์ (2545) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมนักท่องเที่ยวและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เยี่ยมชมได้รับความพึงพอใจจากการท่องเที่ยวในระดับมาก ส่วนพฤติกรรมนักท่องเที่ยวอื่นๆ ยังพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์นั้น ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์เป็นครั้งที่ 2-4 ซึ่งวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ เพื่อพักผ่อนในวันหยุดมากที่สุด รองลงมา คือ เพื่อวัฒนธรรมและศาสนา โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาโดยใช้รถโดยสารสาธารณะมากที่สุด และเดินทางมาท่องเที่ยวกับเพื่อน ซึ่งกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบและปฏิบัติเมื่อมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด คือ นมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ รองลงมา คือ รับประทานอาหาร และถ่ายรูป ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบลทิพย์ ตั้งมันภูวคล (2546) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลจังหวัดระยองของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพักผ่อน นอกจากนี้ยังพบว่าพฤติกรรมการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยนั้น ช่วงเวลาที่เลือกเดินทางมาท่องเที่ยว คือ วันหยุดเสาร์-อาทิตย์มากที่สุด โดยระยะเวลาที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่ใช้เวลาเพียงครึ่งวัน ค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปสำหรับการท่องเที่ยวต่อครั้ง อยู่ระหว่าง 101 - 300 บาท ซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวของเกาะรัตนโกสินทร์ที่ได้รับความสนใจและเป็นสถานที่ที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมามากที่สุดคือ พระบรมมหาราชวัง/วัดพระแก้ว รองลงมา คือ ท่าพระจันทร์ และศาลหลักเมือง ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวต้องการให้มีเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่มีอยู่แล้วรอบเกาะรัตนโกสินทร์ คือ ถนนคนเดินมากที่สุด รองลงมา คือ ตลาดน้ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีย์ วรเวชธนกุล (2546) ศึกษา

เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ในการเดินทางไปท่องเที่ยวในคือต้องการพักผ่อนหย่อนใจและนักท่องเที่ยวยังให้ความสนใจด้านศาสนาและประวัติศาสตร์ และ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อน ซึ่งจะเดินทางมาในวันหยุดปลายสัปดาห์ ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรม คือ ไหว้พระ รongลงมา คือ พักผ่อน สละทำบุญ ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวทำบ่อยที่สุด คือ ไหว้พระ รongลงมาคือ พักผ่อน และซื้อของ ตามลำดับ ซึ่งจากพฤติกรรมการท่องเที่ยวข้างต้น จะพบว่า คนไทยโดยส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งมีเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ คือ พระมหากษัตริย์ และศาสนา ซึ่งถือปฏิบัติกันมา ตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน ดังนั้น การท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์จึงเป็นในลักษณะเพื่อนมิตรการสังสรรค์ที่ดีและชมประวัติศาสตร์ ซึ่งเกาะรัตนโกสินทร์เป็นศูนย์กลางของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่สำคัญตั้งแต่สมัยโบราณ และปัจจุบันยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่สำคัญ ซึ่งตั้งอยู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร การเดินทางสามารถมาได้สะดวกหลายเส้นทางทั้งทางบกและทางน้ำ รวมถึงรถโดยสารสาธารณะที่มีผ่านหลายสาย ตลอดจนระยะเวลาในการเดินทางและการชมสถานที่สำคัญต่างๆ ใช้เวลาไม่นาน และค่าใช้จ่ายไม่สูงมากเกินไป และสิ่งสำคัญ คือ สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวได้ทุกฤดูกาล ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ เป็นการเอื้ออำนวยให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวที่สามารถเดินทางได้ง่าย ซึ่งเป็นความต้องการและความชอบของคนไทยที่มีนิสัยรักสนุก ชอบสบาย ชอบการเดินทางท่องเที่ยว และอาหารการกินที่มีความอุดมสมบูรณ์

5.2.3 องค์ประกอบการท่องเที่ยว

ผลการศึกษา พบว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวในส่วนของปัจจัยการท่องเที่ยวด้านต่าง ๆ ในภาพรวม มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$) โดยสามารถจัดเรียงปัจจัยภาพรวมที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุดไปน้อยที่สุดได้คือ ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.90$) รongลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม ($\bar{x} = 3.61$) ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{x} = 3.52$) ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย ($\bar{x} = 3.50$) และปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล ($\bar{x} = 3.47$) ตามลำดับ โดยปัจจัยทั้งห้าด้านมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว

เมื่อศึกษาปัจจัยการท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยว/ทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.90$) เมื่อจำแนกเป็นปัจจัยย่อย พบว่า เกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทาง

ประวัติศาสตร์และมีวัฒนธรรมมายาวนาน ($\bar{x} = 4.42$) เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด รองลงมา คือ เกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามของสถาปัตยกรรมและมีความเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ($\bar{x} = 4.38$) เกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีเสน่ห์มีความขลัง น่าหลงใหล เป็นสถานที่ที่ดึงดูดใจให้มาเยือน ($\bar{x} = 4.27$) สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร แหล่งช้อปปิ้งบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีความซ้ำซาก จำเจ ($\bar{x} = 3.25$) และเกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัยด้านชีวิตและทรัพย์สิน ($\bar{x} = 3.16$) ความล่าช้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒพงษ์ พงษ์ทองเจริญ (2541) ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมานครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยว มีความเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่นมากที่สุดทั้งในเรื่องของความงามทางด้านสถาปัตยกรรมของแหล่งโบราณสถาน ประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งปัจจัยด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว ทั้งนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาเรื่องเกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และมีวัฒนธรรมมายาวนาน เกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามของสถาปัตยกรรมและมีความเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น เกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีเสน่ห์มีความขลัง น่าหลงใหล เป็นสถานที่ที่ดึงดูดใจให้มาเยือน พบว่า เอกลักษณ์และความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุด ดังนั้นการคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์และอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ไม่ให้เกิดความเสื่อมโทรมจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรมีการดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง รวมถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งในด้านคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้

ส่วนเรื่องความซ้ำซาก จำเจในด้านร้านอาหารและแหล่งช้อปปิ้ง รวมถึงความปลอดภัยด้านชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์นั้น พบว่า มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นองค์กรที่ดูแลรับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวควรให้ความสำคัญกับเรื่องอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว นั่นคือ ธุรกิจร้านอาหาร และการจำหน่ายของที่ระลึก ที่น่าจะมีความหลากหลายกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจที่อยากมาท่องเที่ยว พบเห็นสิ่งแปลกใหม่ หรืออาหารท้องถิ่น เป็นต้น รวมถึงการให้ความสำคัญและเข้มงวดเรื่องความปลอดภัยด้านชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว เพราะเมื่อใดก็ตามที่นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแล้ว นักท่องเที่ยวเหล่านั้นย่อมเกิดความประทับใจกับสถานที่ท่องเที่ยวดังกล่าว และการกลับมาเที่ยวซ้ำในอนาคตก็มีความเป็นไปได้อย่างแน่นอน ดังนั้นบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ควรมีการจัดตั้งศูนย์ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และศูนย์ดังกล่าว ควรกระจายให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วทุกบริเวณ ไม่ควรอยู่เฉพาะที่ใดที่หนึ่งเท่านั้น

ปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม

เมื่อศึกษาปัจจัยการท่องเที่ยวด้านสภาวะแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.61$) เมื่อจำแนกเป็นปัจจัยย่อยพบว่า การชุมนุมทางการเมืองบริเวณท้องสนามหลวงเป็นอุปสรรคต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ($\bar{x} = 4.09$) เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด รองลงมา คือ สภาพอากาศที่ร้อนอบอ้าวมีผลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวไม่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ($\bar{x} = 3.91$) ภาวะทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำในปัจจุบันทำให้เกิดกระแสการท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ($\bar{x} = 3.34$) และสถานการณ์การระบาดของโรคไข้หวัด 2009 ในปัจจุบันมีผลให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจไม่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ($\bar{x} = 3.12$) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิลวัจน์ อังศุรณมาลี (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลมากต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว โดยจะเห็นว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ ทั้งนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาเรื่องการชุมนุมทางการเมืองบริเวณท้องสนามหลวงที่เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ การชุมนุมทางการเมือง เป็นการเรียกร้องทางอุดมการณ์ทางความคิด เป็นการรวมตัวกันของกลุ่มคนที่มีแนวความคิดในทางเดียวกัน โดยที่การรวมกลุ่มกันนั้นไม่มีใครสามารถคาดเดาได้ว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความรุนแรง หรือเกิดจลาจลขึ้นได้ และอาจจะมีผลก่อให้เกิดเป็นความสูญเสียขึ้นมาทดแทน ในเรื่องการเดินทางมาท่องเที่ยวนั้นนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อต้องการความสนุกสนาน เกิดความผ่อนคลายและสบายใจ แต่หากการเดินทางมาท่องเที่ยวนั้นเมื่อเดินทางออกมาแล้วกลับมาเจอกลุ่มผู้ชุมนุมจะกลับกลายเป็นการก่อให้เกิดความเครียดและน่าเบื่อมากกว่าความผ่อนคลาย ซึ่งการชุมนุมจะมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมที่จะทำให้นักท่องเที่ยวหลีกเลี่ยงที่จะเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนั้น รัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ควรมีการจำกัดพื้นที่และบริเวณการชุมนุมให้อยู่ในบริเวณที่วางไว้เท่านั้นไม่ควรจะบุกกรุก หรือเกินขอบเขตไปยังสถานที่ท่องเที่ยว หรือสถานที่อื่นๆ ใกล้เคียง เพื่อที่จะไม่เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ของนักท่องเที่ยว

เช่นเดียวกับเรื่องสภาพอากาศที่ร้อนอบอ้าวที่มีผลต่อการตัดสินใจให้นักท่องเที่ยวไม่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงเช่นกัน สภาพอากาศที่ร้อนอบอ้าวเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ และส่งผลต่อทั้งสภาพร่างกายและจิตใจ กล่าวคือ อากาศร้อนทำ

ให้เกิดความไม่สบายตัว และอาจจะเป็นลม รวมถึงยังสามารทำให้เกิดความหงุดหงิดได้ง่ายขึ้น ดังนั้นบริเวณแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ควรมีการเพิ่มพื้นที่ที่ให้ความร่มรื่นมากกว่าเดิม อาจจะเป็นการเพิ่มจำนวนสวนหย่อม สวนสาธารณะ และการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้มากขึ้น เป็นต้น

ในขณะที่เรื่องภาวะทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำในปัจจุบันทำให้เกิดกระแสการท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น ซึ่งถือเป็นผลดีต่อประเทศ เพราะเป็นการสร้างรายได้ให้กับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวในประเทศ ซึ่งสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากขึ้นนั้น เพราะการเดินทางท่องเที่ยวเข้ามาซึ่งความสนุกสนานและผ่อนคลายความตึงเครียดจากเรื่องต่างๆ และการท่องเที่ยวในประเทศสามารถตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้ อีกทั้งยังสามารถเดินทางได้โดยง่ายซึ่งจะทำให้ลดภาระค่าใช้จ่ายลงไปได้จำนวนมาก

และสถานการณ์การระบาดของโรคไข้หวัด 2009 ในปัจจุบันมีผลให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจไม่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง และนักท่องเที่ยวยังมีการเดินทางมาท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เหตุเพราะเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์นั้นเป็นแหล่งท่องเที่ยวกลางแจ้ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก ทำให้การระบาดของโรคเป็นไปได้ยาก เพราะฉะนั้นสถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละแห่งก็ควรให้ความสำคัญกับเรื่องสถานการณ์การระบาดของโรคไข้หวัด 2009 ด้วยเช่นกัน ซึ่งควรดำเนินการ เช่น การฆ่าเชื้อโรค หรือการทำความสะอาดแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนไม่อนุญาตให้ผู้ที่ยังสงสัยว่าจะเป็นพาหะนำโรคเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวอื่นๆ ด้วย

ปัจจัยด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐาน

เมื่อศึกษาปัจจัยการท่องเที่ยวด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและ โครงสร้างพื้นฐานซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.52$) เมื่อจำแนกเป็นปัจจัยย่อย พบว่า การเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ได้ทุกฤดูกาล ($\bar{x} = 3.92$) เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด รองลงมา คือ ระยะทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวของเกาะรัตนโกสินทร์จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งไม่ไกลเกินไป ($\bar{x} = 3.83$) การเดินทางมาเกาะรัตนโกสินทร์มีความสะดวก รวดเร็ว สามารถมาได้หลายเส้นทางและสามารถเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงอื่นๆ ได้โดยง่าย ($\bar{x} = 3.72$) โครงสร้างพื้นฐานด้านอื่นๆ ของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ มีความสะอาด และมีจำนวนเพียงพอ เช่น ห้องน้ำ ดังขยะ ที่จอดรถ เป็นต้น ($\bar{x} = 3.09$) และระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งใช้ระยะเวลานาน ($\bar{x} = 3.02$) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภา วัฒนพงศ์ชาติ (2542) ศึกษาบรรยากาศของแหล่งท่องเที่ยวและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่

เดินทางมาจังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะพิจารณาให้ ปัจจัยด้านที่ตั้งและระยะทาง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากต่อการตัดสินใจเดินทางมาจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งปัจจัยด้านปัจจัยด้านสถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว ทั้งนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาเรื่องการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ได้ทุกฤดูกาล เรื่องระยะทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวของเกาะรัตนโกสินทร์จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งไม่ไกลเกินไป เรื่องการเดินทางมาเกาะรัตนโกสินทร์มีความสะดวก รวดเร็วสามารถมาได้หลายเส้นทางและสามารถเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงอื่นๆ ได้โดยง่าย พบว่า ส่วนเป็นปัจจัยบวกที่เอื้ออำนวยต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ทั้งสิ้น เพราะการท่องเที่ยวที่สามารถเดินทางได้ทุกฤดูกาล จะเป็นการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวจะไม่รู้สึกว่าจะหนาวเหน็บ คนเยอะเกินไป หรือต้องแย่งกันดูแย่งกันชม เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งที่ท่องเที่ยวได้ตามฤดูกาล จะพบว่า ช่วงที่เป็นฤดูกาลแห่งการท่องเที่ยวจะเต็มไปด้วยยานพาหนะและนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดความไม่สนุกไม่สนุก และอาจจะก่อให้เกิดความเบื่อบ่นขี้มาแทนได้ อีกทั้งยังไม่สามารถชมความงามของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่เดียวกันการเดินทางที่สะดวก สามารถไปได้หลายเส้นทาง และระยะทางที่ไปถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่ไกลมากเกินไป ก็เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน ดังนั้น การกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวที่เอื้ออำนวยให้เกิดความสะดวกและเข้าถึงได้ง่าย จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเยือน ซึ่งนโยบายดังกล่าว เช่น การท่องเที่ยวได้ทุกเดือน เป็นต้น

ในขณะที่เรื่อง โครงสร้างพื้นฐานด้านอื่นๆ ของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ ที่มีความสะอาดและมีจำนวนเพียงพอ เช่น ห้องน้ำ ดงขยะ ที่จอดรถ เป็นต้น และเรื่องระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง ใช้ระยะเวลานาน มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง เพราะการเดินทางท่องเที่ยวนอกเหนือจากความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวแล้ว ความความสะดวกสบาย ในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ และระยะเวลาในการเดินทางก็เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเช่นกัน ซึ่งการเดินทางท่องเที่ยวหากใช้ระยะเวลานานในการเดินทาง อาจทำให้เกิดความเบื่อบ่น ซึ่งจะเป็นผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกไม่อยากกลับมาเที่ยวซ้ำอีก ซึ่งสอดคล้องกับ การคมนาคมที่สะดวกต่อการเดินทาง สอดคล้องกับฮอลโลเวย์ (Holloway, 1991: 3 อ้างถึงใน ศรีธัญญา วรากุลวิทย์) การคมนาคมขนส่งเป็นปัจจัยสำคัญในการนำนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว สะดวกสบาย และปลอดภัย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นไม่ได้หากขาดการคมนาคมขนส่ง ดังนั้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกับการคมนาคมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันในด้านต่างๆ ได้แก่ การพัฒนาการคมนาคมขนส่งทำให้มีการพัฒนาการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่ง

ตอบสนองความต้องการของนักเดินทางและนักท่องเที่ยว และการคมนาคมขนส่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว” ดังนั้น ควรมีการจัดการเรื่องการจราจรบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ให้มีความคล่องตัวมากขึ้น รวมถึงการจัดหาที่จอดรถ และห้องน้ำ ให้มีความเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวด้วย

ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย

เมื่อศึกษาปัจจัยการท่องเที่ยวด้านค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.50$) เมื่อจำแนกเป็นปัจจัยย่อย พบว่า ค่าใช้จ่ายที่สูญเสียไปกับการท่องเที่ยวรอบเกาะรัตนโกสินทร์มีความคุ้มค่า ($\bar{x} = 3.65$) เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด รองลงมา คือ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีความเหมาะสมไม่สูงเกินไป ($\bar{x} = 3.59$) ค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าของที่ระลึกที่จำหน่ายในสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีราคาสูงเกินไป ($\bar{x} = 3.40$) และค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่มที่จำหน่ายบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีความเหมาะสมกับปริมาณและคุณภาพ ($\bar{x} = 3.35$) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานของ อธิป สุขมงคล (2551) ศึกษา ปัจจัยการตลาดที่มีผลต่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ของคนกรุงเทพฯ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านราคาเป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในระดับสูง ซึ่งปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายมีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว ทั้งนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาเรื่องค่าใช้จ่ายที่สูญเสียไปกับการท่องเที่ยวรอบเกาะรัตนโกสินทร์มีความคุ้มค่า พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพอใจและรู้สึกว่าการค่าใช้จ่ายที่สูญเสียไปคุ้มค่ากับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในเรื่องของค่าเดินทางที่มีความเหมาะสมไม่สูงเกินไป ซึ่งการเดินทางไปมาระหว่างสถานที่อาจจะต้องมีการเดินทางโดยรถสาธารณะบ้าง ซึ่งถ้าค่าใช้จ่ายในส่วนของการเดินทางไม่มากเกินไป และนักท่องเที่ยวสามารถจ่ายได้ ก็ยังเป็นผลดีต่อผู้ประกอบการรถสาธารณะได้อีกทางหนึ่งด้วย ที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวอันเกิดมาจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพราะฉะนั้นผู้ประกอบการรถสาธารณะควรมีการกำหนดราคาค่าโดยสารให้มีความเหมาะสม ไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยวเกินไป

และเมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายในเรื่องสินค้าของที่ระลึกที่จำหน่ายในสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ และค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่มที่จำหน่ายบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงว่า ทั้งในด้านอาหาร เครื่องดื่ม และของที่ระลึก ยังมีราคาสูงอยู่ หรืออาจจะไม่เหมาะสมกับปริมาณและคุณภาพของสินค้าและบริการที่ได้รับ ซึ่งควรมีการจัดระเบียบและมีการกำหนดราคาอาหาร เครื่องดื่ม รวมถึงของที่ระลึก ให้สมเหตุสมผลและมีคุณภาพ และเป็นราคาที่นักท่องเที่ยวสามารถจ่ายได้ เพราะปัจจัยเรื่องราคาค่าใช้จ่าย เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ฉลองศรี

ทิมลสมพงศ์ กล่าวว่า ราคาเป็นสิ่งที่กำหนดมูลค่าของผลิตภัณฑ์ในรูปของเงินตรา ผู้บริโภคจะใช้ราคาเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินคุณภาพและคุณค่าของผลิตภัณฑ์ที่เขาคาดหวังว่าจะได้รับ การกำหนดราคาที่เหมาะสมกับสินค้าเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดการตัดสินใจบริโภค

ปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล

เมื่อศึกษาปัจจัยการท่องเที่ยวด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.47$) เมื่อจำแนกเป็นปัจจัยย่อย พบว่า หน่วยงานภาครัฐมีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ โดยปรับภูมิทัศน์เพื่อให้คงสภาพเดิมไว้และมีการพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น ($\bar{x} = 3.63$) เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของกองการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ได้แก่ รดรางชมเมือง และการปั่นจักรยานชมเมือง มีความน่าสนใจและเพิ่มความหลากหลายให้กับการท่องเที่ยวมากขึ้น ($\bar{x} = 3.61$) นโยบายภาครัฐได้สร้างจิตสำนึกและให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญและคุณค่าของการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 3.43$) นักท่องเที่ยวสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครได้จากทางสื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 3.42$) การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การจัดนิทรรศการ การส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานครยังมีจำนวนไม่มากพอและไม่ต่อเนื่อง ($\bar{x} = 3.40$) และนักท่องเที่ยวสามารถติดต่อ สอบถาม ข้อมูลการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ และกรุงเทพมหานครได้จากเจ้าหน้าที่กองการท่องเที่ยว และจัดประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ได้อย่างสะดวก ทัวถึง และได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวตรงตามความต้องการ ($\bar{x} = 3.34$) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารีษัฏ เวชชนกุล (2546) ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยด้านสนับสนุนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งปัจจัยด้านปัจจัยด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว ทั้งนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาเรื่องหน่วยงานภาครัฐมีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ โดยการปรับภูมิทัศน์เพื่อให้คงสภาพเดิมไว้และมีการพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากที่สุด รองลงมา คือ เรื่องการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของกองการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ได้แก่ รดรางชมเมือง และการปั่นจักรยานชมเมือง มีความน่าสนใจและเพิ่มความหลากหลายให้กับการท่องเที่ยวมากขึ้น เรื่องนโยบายภาครัฐได้สร้างจิตสำนึกและให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญและคุณค่า

ของการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 3.43$) เช่นเดียวกับเรื่องที่นักท่องเที่ยวสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครได้จากทางสื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์และอินเตอร์เน็ต จากปัจจัยข้างต้นที่กล่าวมานั้น จะสังเกตเห็นว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างมาก เพราะปัจจุบันการท่องเที่ยวเพื่อความความงามเพียงอย่างเดียวอาจจะไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างเพียงพอ ในปัจจุบันสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ มีการสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์มากขึ้น ทั้งในแง่ของสถานที่และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การที่องค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยว หรือชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์การท่องเที่ยว ก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้กับการท่องเที่ยวมากขึ้น โดยการจัดกิจกรรม เช่น การเดินเท้าเพื่อสำรวจย่านชุมชน เป็นต้น

ในขณะที่การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การจัดนิทรรศการ การส่งเสริมการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานครยังมีจำนวนไม่มากพอและไม่ต่อเนื่อง และอีกปัจจัยคือ นักท่องเที่ยวสามารถติดต่อ สอบถาม ข้อมูลการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ และกรุงเทพมหานครได้จากเจ้าหน้าที่กองการท่องเที่ยว และร่วมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก ทัวถึง และได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวตรงตามความต้องการ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในระดับปานกลาง พบว่า การโฆษณา ยังมีไม่มากพอและไม่ต่อเนื่อง การเข้าถึงแหล่งข้อมูลยังน้อยอยู่ รวมถึงจำนวนเจ้าหน้าที่ที่คอยให้คำแนะนำก็ยังมีจำนวนน้อยอยู่เช่นกัน จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวสามารถรับทราบข้อมูลการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวข้างต้นได้จากกองการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครเท่านั้น ซึ่งเป็นศูนย์ที่ให้ข้อมูลอยู่ได้เพียงจุดเดียว แต่ในส่วนของจุดประชาสัมพันธ์ตามจุดต่างๆ นั้น พบว่ามีการจัดตั้งเป็นจุดประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวอยู่แล้ว แต่ยังคงขาดในส่วนองเจ้าหน้าที่พนักงานประจำจุด ที่ควรมีประจำอยู่ด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยว องค์กรหรือหน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกรุงเทพมหานคร ควรมีการจัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยว โดยเฉพาะพื้นที่บริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ที่มีคุณค่าและประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรม
2. ควรมีการกำหนดพื้นที่บริเวณเพื่อการพัฒนากรุงเทพมหานครให้มีความสวยงาม รวมถึงการจัดกิจกรรม นิทรรศการ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม เพื่อเป็นการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศมาเยือน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. กรุงเทพมหานครควรทำหน้าที่จัดหา และปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งภายในและภายนอกให้แก่นักท่องเที่ยว ดังนี้

1.1 ขยายพื้นที่/สถานที่ ของแหล่งท่องเที่ยวให้มีความน่าสนใจมากขึ้น ไม่ซ้ำซากจำเจในด้านร้านอาหาร และแหล่งช้อปปิ้ง เช่น การจัดนิทรรศการ การละเล่น การเปิดถนนคนเดิน หรือตลาดน้ำ เป็นต้น เพื่อสร้างความแตกต่างจากที่มีอยู่ และมีการจัดการดูแลความปลอดภัยด้านชีวิต และทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยว

1.2 ดูแล และควบคุม ราคาสินค้าของที่ระลึก ค่าอาหาร ที่วางจำหน่ายในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว เช่น การจำหน่ายสินค้าราคาเดียว เป็นต้น

1.3 ปรับปรุงและแก้ไขปัญหาด้านการจราจร เรื่องที่จอดรถบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ และปรับ โครงสร้างพื้นฐานด้านอื่นๆ ให้มีความเพียงพอ การปรับปรุงป้ายทุกประเภทบนถนนให้ชัดเจน รวมถึงการเน้นการประชาสัมพันธ์การใช้รถสาธารณะแทนรถยนต์ส่วนตัว และการกำหนดพื้นที่การชุมนุมทางการเมือง ให้อยู่ในบริเวณที่กำหนด เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว

1.4 การส่งเสริมนโยบายการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ ให้มากขึ้น และควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดทำแผ่นพับของสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญและวางไว้กระจายตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ไม่อยู่แค่ที่ใดที่หนึ่ง หรือการโฆษณาโดยใช้รถกระจายเสียงบอกปฏิทินการจัดงานท่องเที่ยว เป็นต้น เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวได้ทุกเทศกาล ทั้งการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูงและแหล่งท่องเที่ยวที่ยังไม่ได้รับความนิยม การเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ ที่เป็นผู้แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ (มัคคุเทศก์) ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและเป็นการให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งถือเป็นการดึงดูดการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

2. การพัฒนาเมืองให้มีความสวยงาม และการเพิ่มพื้นที่สีเขียวตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อให้เกิดความร่มรื่น อีกทั้งยังจะช่วยขจัดอากาศที่เป็นพิษและลดความร้อน การตกแต่งทางแยกถนนสายสำคัญด้วยภูมิสถาปัตยกรรม เช่น ชุมประดุมเมือง และกระดางต้นไม้ เป็นต้น

3. ควรมีการจัดกิจกรรมเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม ได้แก่ ถนนคนเดิน ตลาดน้ำ ถนนคนเมืองเพื่อวัฒนธรรมไทย และรถโดยสารท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร เป็นต้น โดยเฉพาะการกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เน้นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 20 ปี หรือกลุ่มที่มีรายได้สูง ซึ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวดังกล่าว เป็นกลุ่มที่มีการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์มากเป็นอันดับต้นๆ รวมถึงการจัดสรรเจ้าหน้าที่ที่คอยดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง

5.3.3 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ศึกษาในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติว่ามีความคิดเห็นอย่างไรกับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์กรุงเทพมหานคร เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนนำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงการท่องเที่ยวให้เป็นที่น่าสนใจยิ่งขึ้น
2. ศึกษาการรับรู้และทัศนคติของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ในด้านการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เพื่อนำข้อเสนอแนะมาพัฒนาการท่องเที่ยว
3. ศึกษาในด้านของผู้ประกอบการในสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความคิดเห็นต่อนักท่องเที่ยวทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ เพื่อการวางแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์
4. ศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวในบริเวณใกล้เคียง ที่มีความน่าสนใจมีวิถีชีวิตดั้งเดิมและเป็นชุมชนที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวให้สามารถเดินทางท่องเที่ยวถึงกันได้

รายการอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ฉลองศรี ทิมลสมพงศ์. การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.
- ฉัตรยาพร เสมอใจ และมัทธิยา สมมิ. พฤติกรรมผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด, 2546.
- คู่ย์ ชุมสาย, ม.ล. ปฐมบทแห่งการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- ทัศนวีรณ วิบุตขมานนท์. พฤติกรรมการท่องเที่ยวและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยว
ชายหาดบางแสนของผู้เยี่ยมชม. ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ).
สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจภาควิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.
- นิลวจน์ อังศุณมาลี. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไป
ท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี. สารนิพนธ์ ศศ.ม. สาขาการจัดการ โรงแรมและการท่องเที่ยว.
มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2551.
- พัฒนาพงษ์ พงษ์ทองเจริญ. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทาง
มานครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา. ปรินญานิพนธ์ บธ.ม. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.
- ภาวิณี หมูศิริเลิศ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาว
กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ, 2552.
- มูลนิธิส่งเสริมวัฒนธรรมไทย. รายงานฉบับสมบูรณ์แผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร.
ฉบับที่ 1. (พ.ศ.2548 - 2552). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: มูลนิธิส่งเสริมวัฒนธรรมไทย. 2549.
- วันชัย มีชาติ. พฤติกรรมบริหารองค์การสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548
- วิภา วัฒนพงศ์ชาติ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว
ในจังหวัดเพชรบุรี. ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.
- ศรีอยุธยา วรากุลวิทย์. ปรุมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. โรงพิมพ์เฟื่องฟ้า พริ้นติ้ง, 2546.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด, 2546.

- อัญชลี อัสวะวิสิทธิ์ชัย. ทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย. สารนิพนธ์ บช.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- อกินภัศ ไวทยกุล. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาใช้บริการสถานตากอากาศบางปู. สารนิพนธ์. บช.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- อธิป สุขมงคล. ปัจจัยการตลาดที่มีผลต่อการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ของคนกรุงเทพฯ. ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารธุรกิจ. สุพรรณบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2551.
- อารีย์ วรเวชธนกุล. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดนครปฐม. สารนิพนธ์ บช.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546
- อุบลทิพย์ คังมันภูวคณ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายทะเลจังหวัดระยองของนักท่องเที่ยวชาวไทย. สารนิพนธ์ บช.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- Kotler Philip. *Marketing Management: Analysis, Planning, Implementation, and Control*. 9th ed. New Jersey: Prentice-Hall. INC, 1997.
- Maslow, Abraham H. *Motivations and Personality*. New York: Harper and Row, 1970.
- McIntosh, Robert W and Goeldner, Charles R. *Tourism: Principles, Practices, Philosophies*. 6th ed., New York: John Wiley & Sons. Inc, 1990.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

วัตถุประสงค์

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ศึกษาใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการแสดงความคิดเห็นตามความเป็นจริง ในการนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ ที่นี้

สถานที่ท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ ได้แก่

1. สนามหลวง ได้แก่ พระบรมมหาราชวัง/วัดพระแก้ว, สนามหลวง, ศาลหลักเมือง, กรมศิลปากร
2. ถนนพระอาทิตย์-สวนสันติชัยปราการ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพระนคร, โรงละครแห่งชาติ, พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์เจ้าฟ้า, วังมะลิวัลย์, บ้านพระอาทิตย์, สวนสันติชัยปราการ, ป้อมพระสุเมรุ
3. ถนนข้าวสาร-บางลำพู ได้แก่ วัดชนะสงคราม, วัดบวรนิเวศวิหาร, ถนนข้าวสาร, มัสยิดจักรพงษ์
4. เสาชิงช้า-วัดสุทัศน์ ได้แก่ วัดสุทัศน์เทพวราราม, เทวสถานหรือ โบสถ์พราหมณ์, เสาชิงช้า, ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร
5. ศาลเจ้าพ่อเสือ-อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ได้แก่ ศาลเจ้าพ่อเสือ, อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย, อนุสรณ์สถาน 14 ตุลา
7. สวนสราญรมย์ ได้แก่ กระทรวงยุติธรรม, กระทรวงกลาโหม, สวนสราญรมย์, วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม, หอกลอง
8. ปากคลองตลาด ได้แก่ ตลาดปากคลองตลาด, สะพานเจริญรัช 31, โรงเรียนราชินี, บ้านจักรพงษ์ และมูลนิธิโลกสีเขียว
9. ท่าเตียน ได้แก่ ท่าเตียน, ท่าโรงไม้หรือท่าคลังสินค้า, ถนนท้ายวัง
10. ท่าช้างวังหลวง ได้แก่ ท่าราชวรดิษฐ์ และพระที่นั่งราชกิจวินิจฉัย, ท่าช้างวังหลวง, ดิถภัณฑ์กรมทหาร
11. ท่าพระจันทร์ และถนนท่าพระจันทร์ ได้แก่ วัดท่าพระ, วัดมหาธาตุ, ตลาดพระเครื่อง, ท่าพระจันทร์และถนนท่าพระจันทร์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ส่วน

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยว
- ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

การตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อ โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ
 - (1) ชาย
 - (2) หญิง
2. อายุ
 - (1) ต่ำกว่า 20 ปี
 - (2) 21-30 ปี
 - (3) 31-40 ปี
 - (4) 41-50 ปี
 - (5) 51-60 ปี
 - (6) 61 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษาสูงสุด
 - (1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - (2) ปริญญาตรี
 - (3) ปริญญาโท
 - (4) ปริญญาเอก
4. สถานภาพการสมรส
 - (1) โสด
 - (2) สมรส
 - (3) หย่าร้างหรือแยกกันอยู่
5. อาชีพ
 - (1) นักเรียน/นักศึกษา
 - (2) พนักงานบริษัทเอกชน
 - (3) ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 - (4) รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - (5) พนักงานราชการ/ลูกจ้างของรัฐ
 - (6) แม่บ้าน
 - (7) อื่น ๆ.....
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 - (1) ต่ำกว่า 10,000 บาท
 - (2) 10,000 - 20,000 บาท
 - (3) 20,000 - 30,000 บาท
 - (4) 30,000 - 40,000 บาท
 - (5) 40,000 บาทขึ้นไป

7. ภูมิภาค

- (1) กรุงเทพมหานคร
- (2) ปริมณฑล
- (3) ภาคกลาง
- (4) ภาคตะวันตก
- (5) ภาคตะวันออก
- (6) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- (7) ภาคเหนือ
- (8) ภาคใต้

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยว

1. ความถี่หรือจำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ (นับตั้งแต่ 1 มกราคม 2552 รวมครั้งนี้ด้วย)

- (1) ครั้งแรก
- (2) 2-4 ครั้ง
- (3) 5-7 ครั้ง
- (4) 8-10 ครั้ง
- (5) มากกว่า 10 ครั้ง

2. วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ (ระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) เพื่อพักผ่อนในวันหยุด
- (2) เพื่อวัฒนธรรมและศาสนา
- (3) เพื่อการศึกษา
- (4) เพื่อชมประวัติศาสตร์
- (5) ความสนใจพิเศษ/งานอดิเรก
- (6) อื่น ๆ.....

3. ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ด้วยวิธีใด

- (1) รถส่วนตัว
- (2) เรือโดยสาร
- (3) รถโดยสารสาธารณะ
- (4) รถโดยสารรับจ้าง เช่น รถตุ๊กตุ๊ก รถแท็กซี่ รถจักรยานยนต์รับจ้าง
- (5) อื่น ๆ.....

4. บุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์

- (1) มาคนเดียวตามลำพัง
- (2) มากับเพื่อน
- (3) มากับครอบครัว
- (4) อื่น ๆ.....

5. กิจกรรมที่ท่านชื่นชอบและปฏิบัติเมื่อมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ (ระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ล่องเรือ/นั่งรถราง/ชมวิว
- (2) นมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์
- (3) ถ่ายรูป
- (4) รับประทานอาหาร
- (5) ชื้อของ
- (6) อื่น ๆ.....

6. ช่วงเวลาที่ท่านเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ เป็นช่วงเวลาใด

- (1) วันธรรมดา จันทร์-ศุกร์
- (2) วันหยุด เสาร์-อาทิตย์
- (3) วันหยุดนักขัตฤกษ์
- (4) วันลาพักผ่อน
- (5) ไม่นั่นนอนแล้วแต่สะดวก

7. ระยะเวลาสำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ต่อครั้งใช้เวลานานเท่าใด

- (1) ต่ำกว่าครึ่งวัน
- (2) ครึ่งวัน
- (3) 1 วัน
- (4) มากกว่า 1 วัน

8. ค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปสำหรับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ (ค่าใช้จ่ายต่อครั้งต่อคน)

- (1) ต่ำกว่า 100 บาท
- (2) 101 - 300 บาท
- (3) 301 - 500 บาท
- (4) 501 - 1,000 บาท
- (5) มากกว่า 1,000 บาท

9. สถานที่ท่องเที่ยวของเกาะรัตนโกสินทร์ที่ท่านให้ความสนใจเป็นพิเศษ และดึงดูดให้ท่านเดินทางมาท่องเที่ยว (ระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) พระบรมมหาราชวัง/วัดพระแก้ว
- (2) วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม (วัดโพธิ์)
- (3) ศาลหลักเมือง
- (4) พิพิธภัณฑ์และโรงละคร
- (5) สนามหลวง
- (6) สวนสันติชัยปราการ
- (7) วัดชนะสงคราม
- (8) วัดบวรนิเวศวิหาร
- (9) ถนนข้าวสาร
- (10) วัดสุทัศน์เทพวราราม/เสาชิงช้า
- (11) ท่าพระจันทร์
- (12) อื่น ๆ.....

10. ในอนาคตท่านคิดว่าจะเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์อีกหรือไม่

- (1) มานั่นนอน
- (2) ไม่น่าอีกแล้ว
- (3) ไม่น่าใจ

11. กิจกรรมหรือสถานที่ท่องเที่ยวแบบใดที่ท่านอยากให้มีเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่มีอยู่เดิมในเกาะรัตนโกสินทร์

- (1) ตลาดน้ำ
- (2) ถนนคนเดิน
- (3) อื่น ๆ.....

12. ท่านพอใจกับการท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ในปัจจุบันหรือไม่

- (1) ...
- (2) ...
- (3) ...

ส่วนที่ 3 : ระดับความกีดกันด้านปัจจัยการท่องเที่ยวและปัจจัยอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์
 ไปรระดับความกีดกันของท่าน เห็นด้วยมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดคือ ระดับ 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านการท่องเที่ยว	ระดับความกีดกัน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. สถานที่ท่องเที่ยว / ทรัพยากรการท่องเที่ยว					
1.1 เกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และมีวัฒนธรรมมายาวนาน					
1.2 เกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามของสถาปัตยกรรม และมีความเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น					
1.3 เกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีเสน่ห์ มีความขลัง น่าหลงใหล เป็นสถานที่ที่ดึงดูดใจให้มาเยือน					
1.4 สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และแหล่งช้อปปิ้ง บริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีความจำซาก จำเจ					
1.5 เกาะรัตนโกสินทร์เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัยด้านชีวิตและทรัพย์สิน					
2. ค่าใช้จ่าย					
2.1 ค่าใช้จ่ายในด้านการเดินทางบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีความเหมาะสม ไม่สูงเกินไป					
2.2 ค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่มที่จำหน่ายบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีความเหมาะสมกับปริมาณและคุณภาพ					
2.3 ค่าใช้จ่ายสำหรับสินค้าของที่ระลึกที่จำหน่ายในสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์มีราคาสูงเกินไป					
2.4 ท่านคิดว่าค่าใช้จ่ายที่สูญเสียชีวิตกับการท่องเที่ยวรอบเกาะรัตนโกสินทร์มีความคุ้มค่า					
3. สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐาน					
3.1 การเดินทางมาเกาะรัตนโกสินทร์มีความสะดวก รวดเร็ว สามารถมาได้หลายเส้นทาง และสามารถเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงอื่นๆ ได้โดยง่าย					
3.2 ระยะทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวของเกาะรัตนโกสินทร์จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งไม่ไกลกันเกินไป					
3.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์จากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งใช้ระยะเวลาสั้น					

องค์ประกอบด้านการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
3.5 โครงสร้างพื้นฐานด้านอื่นๆ ของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ มีความสะอาด และมีจำนวนเพียงพอ เช่น ห้องน้ำ ดังขยะ ที่จอดรถ เป็นต้น					
4. การส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของรัฐบาล 4.1 ท่านสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การส่งเสริมการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ได้จากทางสื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต					
4.2 การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การจัดนิทรรศการ การส่งเสริมการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกรุงเทพมหานครยังมีจำนวนไม่มากพอและไม่ต่อเนื่อง					
4.3 ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของกองการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ได้แก่ รถมอเตอร์ไซด์ และการปั่นจักรยานชมเมือง มีความน่าสนใจและเพิ่มความหลากหลายให้กับการท่องเที่ยวมากขึ้น					
4.4 หน่วยงานภาครัฐมีการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ โดยปรับปรุงทัศนียภาพให้คงสภาพเดิมไว้ และมีการพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น					
4.5 นโยบายภาครัฐได้สร้างจิตสำนึกและให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญและคุณค่าของการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง					
4.6 ท่านสามารถติดต่อ สอบถาม ข้อมูลการท่องเที่ยว เกาะรัตนโกสินทร์ และกรุงเทพมหานครได้จากเจ้าหน้าที่กองการท่องเที่ยว และชุมชนประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ได้อย่างสะดวกทั่วถึง และได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวตรงตามความต้องการ					
5. สถานะแวดล้อม 5.1 ภาวะทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำในปัจจุบัน ทำให้เกิดกระแสการท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ท่านตัดสินใจเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์					
5.2 การชุมนุมทางการเมืองบริเวณท้องสนามหลวง เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์					
5.3 สถานการณ์การระบาดของโรคไข้หวัด 2009 ในปัจจุบัน มีผลให้ท่านตัดสินใจไม่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์					
5.4 สภาพอากาศที่ร้อนอบอ้าว มีผลต่อการตัดสินใจให้ท่าน					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวสุภาวดี พยงค์ภาค
วันเดือนปีเกิด	3 กุมภาพันธ์ 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	8/239 หมู่ 5 ถนนสงขลา-นาทวี ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาธุรกิจระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พ.ศ. 2547
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	Fair Promotion Assistant and Telemarketing Service ฝ่ายงานแสดงสินค้านานาชาติ หอการค้าเยอรมัน - ไทย

